

mešćpi

Školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića broj 9 cijena 20 kn

Tema broja **PUTOVANJA**

ŠKOLSKE KRONIKE

Astronomija **TEORIJA VELIKOG PRASKA**

DRAGI NAŠI ČITATELJI,

u ovogodišnji časopis uloženo je puno truda i sati rada. Ne hvalim samo nas novinare (☺), već bih htjela posebno zahvaliti našoj novoj vrijednoj suradnici profesorici Heleni Mađer koja je svojim tekstovima povezala Temu broja s rubrikom Deutsche Ecke i ukazala nam na vrijednost učenja stranih jezika. Posebna zahvala i profesoru Nagliću, vrijednom promotoru astronomije, koji je za vas osmislio rubriku Teorija velikog praska.

Zahvaljujem i svim učiteljicama koje su slale likovne i literarne radove svojih učenika.

Budući da je naša škola prepoznatljiva po terenskim nastavama, odlučili smo da će tema broja biti Putovanja.

Našu školu na državnim natjecanjima predstavljali su Lovro i Roko (matematika) te Jakov, Luka i Ivan (astronomija). Čestitamo svim dečkima i njihovim mentorima!

U ovom broju imamo i nove rubrike Eko kutak i Teen SOS.

Prilagodili smo rubrike svim uzrastima i dodali novu rubriku Kutak za najmlađe. Na sljedećim stranicama možete pronaći zanimljive podatke o našoj školi, našem kvartu, profesorima, učenicima i njihovim uspjesima, željama, očekivanjima... Možda baš pronađete sebe. ☺

Pozdrav od vaše urednice Core i novinarske družine

Impressum:

MEŠTRI, školski list Osnovne škole Ivana Meštovića, Zagreb, br. 9, svibanj 2015.

Nakladnik: Osnovna škola Ivana Meštovića, M. Pušteka 1, Zagreb

Tel. 363 22 17, fax. 363 87 62

e-mail: ured@os-imestrovica-zg.skole.hr

www.os-imestrovica-zg.skole.hr

UREDNUCA: Cora Borković, 6.a

NOVINARSKA SKUPINA:

Paula Zdelar, 6.a., Iva Džajkić, 6.a, Karla Gregurić, 6.a, Domagoj Hudiček, 6.a, Roko Dubravica, 6.a, Laura Kardum, 6.a, Karla Markač, 6.a, Tara Lucić, 6.b, Hana Šintić, 6.b, Iva Pranić, 6.b, Luka Dobrinčić, 6.b

VODITELJICA: Gordana Ljubas, prof.

FOTOGRAFIJE: novinarska skupina, fotografije učenika i učitelja

Grafička obrada i prijelom: Dvoklik, Zagreb

Tisk: Printex d.o.o., Čakovec

cijena: 20 kn

ŠKOLSKE KRONIKE - NOVI ŠKOLSKI KURIKUL 3

TEMA BROJA – PUTOVANJA	7
Pinklec na rame.....	7
Što o terenskim nastavama kažu učenici/učitelji?	7
Što o terenskim nastavama kažu učitelji?	
Gdje smo sve bili 2014./2015.	8
Turističke agencije	10
Organizacija školskih putovanja	10
Škole u prirodi....	11
Najpoznatiji svjetski putnici.....	13
Poznati hrvatski istražovači	14
Poznati hrvatski putopisci	15
Romi i nomadi – život na putu.....	16
Croatian Travel Festival	16
PUTOHOLIČARI (učenici: Jan Bočkal, Antonia Kelava, Enes Kozica Hodžajev, Luka Pranić, Cora Borković)..	17
NAJ PUTOVANJA NAŠIH UČITELJA (Đurak, Nimac, Naglić, Akrap, Mađer, Sušac, Barić)	20
Rječnik na rame internet u džep	24
Učitelji o učenju stranih jezika.....	26
Kada ću u životu koristiti strane jezike?	28
Zašto treba uvesti više tehnologije u nastavu stranih jezika?	28

EKO PRIČA 29

NATJECANJA	32
------------------	----

TEORIJA VELIKOG PRASKA	34
------------------------------	----

PRVAŠIĆI	40
----------------	----

KUTAK ZA NAJMLAĐE	44
-------------------------	----

GENERACIJA 2014./2015.	47
-----------------------------	----

ZDENAC RIJEČI	51
---------------------	----

PRAVOPISNI KUTAK	62
------------------------	----

DEUTSCHE ECKE	64
---------------------	----

ENGLISH CORNER	69
----------------------	----

RJEŠAVAMO PROBLEME - NJAM NJAM	70
--------------------------------------	----

MALI KUTAK DOBROTE.....	74
-------------------------	----

KAD NARASTEM, BIT ĆU.....	75
---------------------------	----

ČUVAMO TRADICIJU	76
------------------------	----

POLA URE KULTURE	78
------------------------	----

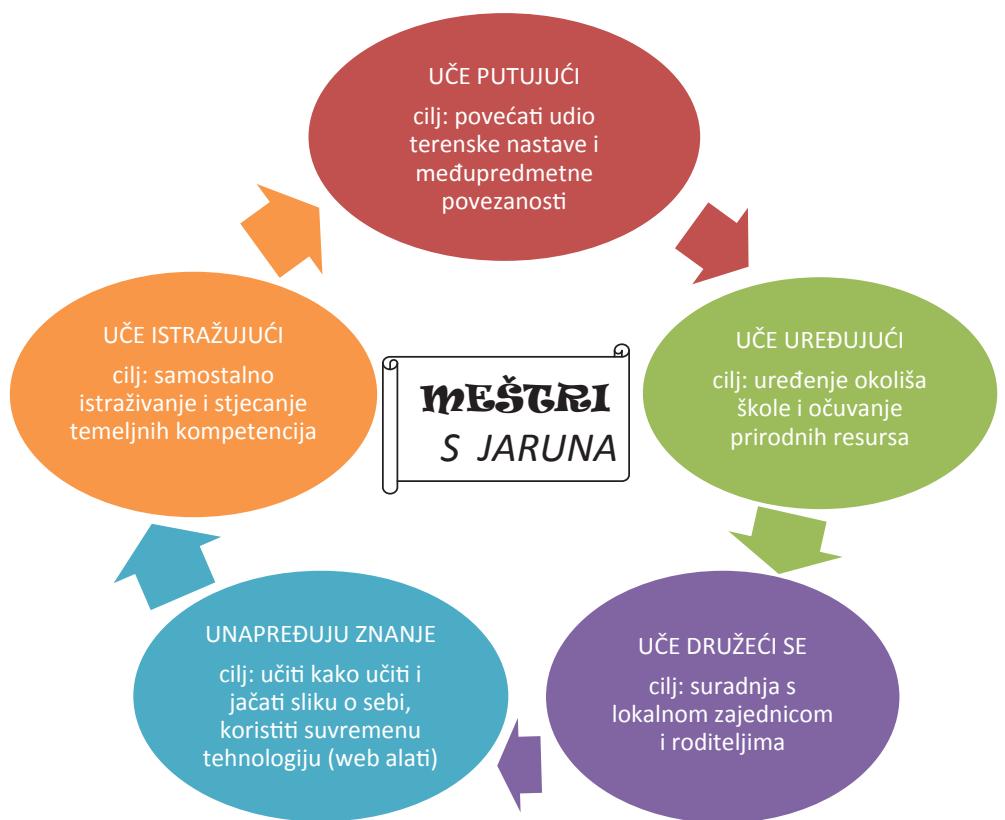
TEEN SOS	79
----------------	----

SPORTSKI KUTAK	80
----------------------	----

ZANIMLJIVOSTI.....	83
--------------------	----

NOVI ŠKOLSKI KURIKUL

Od svibnja 2014. do veljače 2015. godine naša škola sudjelovala je u IPA projektu *Razvoj kurikulumske kulture: Osnaživanje škola za razvoj i implementaciju školskog kurikuluma*. Cilj projekta bio je osnažiti dionike obrazovnog sustava za razvoj, izradu, provedbu i evaluaciju školskih kurikula u osnovnom obrazovanju. Želja nam je bila da pomlađeni većim brojem novih, mlađih učitelja unesemo u školu kvalitetne projekte, a ovo je bio jedan od njih. Analizirajući potrebe i interese svojih učenika, prepoznali smo i definirali pet osnovnih područja u kojima ćemo ostvariti te potrebe.

Školska godina bliži se kraju, a mi ponosno možemo reći da smo veliki dio ciljeva i ostvarili. Kako bismo povećali motivaciju učenika za učenjem i pomogli im u učenju, provodimo radionice Učiti kako učiti s učenicima RN i učenicima petih razreda. Motivaciju za čitanjem povećavamo projektima Priče u sumrak i Maštajmo čitajući. Povećali smo broj INA (uz već postojeće, stare, nove aktivnosti su: eko-art radionica, etno skupina, filmska grupa, šah...). Ponosimo se i uređenjem eksterijera i interijera škole. Unutrašnjost škole oplemenili smo s više panoa čiji se sadržaji redovito mijenjaju.

Uredili smo prostor između učionice likovne kulture i psihologinjine sobe – zavjese na prozora te nekoliko šarenih stolova i tabureta pomogli su da to postane prostor u kojem učenici redovito i rado borave tijekom malih odmora.

PRIJE

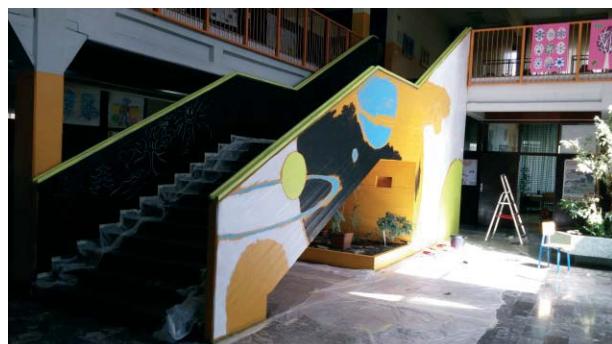
POSLIJE

Uspješno smo proveli projekt „Obojimo školu“ u suradnji s profesoricom Nives Sertić sa Studija dizajna Sveučilišta u Zagrebu i njezinim studentima Monikom Hodak, Dijanom Modrić, Lucijom Novosel i Lukom Palestrinom Mazićem. Oni su izradili idejna rješenja za naše stubište imajući u vidu našu višegodišnju tradiciju poučavanja i proučavanja astronomije. U završnom dijelu projekta sudjelovali su i učenici od 1. do 8. razreda koji su iscrtali unutarnji dio stubišta.

PRIJE

POSLIJE

Kupili smo cvijeće (svaki razred po jedan grm hortenzija) i posadili ga u zajedničkoj akciji u listopadu u unutarnjem dvorištu.

Obojili smo klupe

PRIJE

POSLIJE

Dobili smo novo školsko igralište!

PRIJE

POSLIJE

Postavili smo novi natpis na ulazu i tako je naša škola dobila prepoznatljiv vizualni identitet. Idejno rješenje potpisuje tata naše učenice Hane, gospodin Siniša Reberski, stručnjak za kaligrafiju i rukopisno pismo kojemu i ovim putem zahvaljujemo. Tako je, na obostrano zadovoljstvo, ostvarena uspješna suradnja s roditeljima koji su postali aktivni sudionici života škole.

PRIJE

POSLIJE

Uredili smo eko-kutak na ulazu u školu

PRIJE

POSLIJE

Školske kronike

Izradili smo logo škole.

Kestenijada

Anketa koju smo proveli među učenicima i roditeljima pokazala je potrebu za većim uključivanjem i jednih i drugih u život i rad škole. Roditelje smo uključili u Obiteljski dan sporta, Kestenijadu, Priče u sumrak, pisanje božićnih čestitaka, zajedničko obilježavanje Dana zahvalnosti za plodove zemlje, uređenje okoliša, Dan otvorenih vrata.

Uređenje okoliša

Izrada božićnih čestitaka

Dan otvorenih vrata – radionica Društvene igre – izrada eko mozgalice

Dan zahvalnosti za plodove zemlje

Priče u sumrak

Dan otvorenih vrata na radionici Vježbanje u slobodno vrijeme – vježba roditelja i djece

Poboljšali smo i web stranicu škole i ona je sada redovito ažurirana. Od jeseni na ulazu u školu su uz spremice i domara i dežurni učenici sedmih i/ili osmih razreda.

Gordana Ljubas, prof.

meštri

PINKLEC NA RAME

Posebnost naše škole su terenske i izvanučioničke nastave kojima razvijamo sposobnosti učenika za povezivanjem i razumijevanjem različitih kultura i područja te jačamo svijest o očuvanju nacionalnog identiteta. (iz Opisa unutrašnjih i vanjskih uvjeta u kojima se realizira ŠK, Školski kurikul OŠ Ivana Meštrovića 2014./2015.)

Istraživši potrebe svojih učenika, učitelji naše škole brižljivo su si zadali cilj za ovu školsku godinu: povećati udio terenske nastave i međupredmetne povezanosti.

Terenska nastava jedan je od oblika izvođenja nastave. Potiče intelektualnu radoznalost (otkrivanje, istraživanje, stvaranje...) te utječe na stvaranje kvalitetnih odnosa unutar odgojno-obrazovne skupine. Ciljevi terenske nastave su: učenje otkrivanjem

u neposrednoj životnoj stvarnosti, upoznavanje učenika s prirodnom i kulturnom baštinom i ljudima koji žive u određenom okruženju, omogućavanje stjecanja osobnih iskustava i doživljaja predmeta učenja i dr.

S obzirom na trajanje terenska nastava može biti jednosatna ili višesatna, poludnevna, jednodnevna i višednevna.

S obzirom na broj uključenih nastavnih predmeta, može biti jednopredmetna ili višepredmetna. Kod višepredmetne terenske nastave najčešće se radi o korelaciji među nastavnim predmetima te se koristi mogućnost interdisciplinarnog povezivanja sadržaja različitih predmeta što olakšava učenje.

Gordana Ljubas, prof.

ŠTO O TERENSKIM NASTAVAMA KAŽU?

Učenici

Učenici misle da bi terenske nastave trebale biti još malo češće jer im se više svđa učiti vani nego u učionicama. Zanimljiv im je taj oblik nastave jer je drugačiji od uobičajenog sjedenja u školskim klupama.

Po njihovom mišljenju terenske nastave su vrlo važne za djecu zato što tada provode više vremena u prirodi što je važno za zdravlje. Sviđa im se što na terenskim nastavama vrijeme provode zajedno izvan učionica jer se mogu više družiti i bolje nešto naučiti.

Učenici misle da bi bilo dobro da neke jednodnevne terenske nastave budu spojene u dvodnevne ili višednevne. Predlažu da se vodi računa i o njihovu slobodnom vremenu kojeg na terenskim nastavama nedostaje.

Uglavnom su im se svidjele terenske nastave na kojima su do sada bili i nadaju se odlascima u muzeje, kazališta, jednodnevnu ili višednevnu terensku nastavu.

Laura Kardum, 6.a

Učitelji

Učiteljice Aelita Jurak i Gordana Ljubas kažu da djeca uče bolje na terenskim nastavama. Rad izvan škole (učenički izleti, ekskurzije, škola u prirodi, maturalna putovanja ...) potiče intelektualnu radoznalost (otkrivanje, istraživanje i stvaranje) i utječe na stvaranje kvalitetnih odnosa unutar odgojno-obrazovne skupine. Prednost terenske nastave je što iskustvenim učenjem na terenu bolje povezuju gradivo koje obrađuju na nastavi.

Nedostatak terenske nastave može biti pretrpanost sadržajima pa su učenici površni i gubi se cilj terenske nastave.

Evaluacije (ovogodišnjih) terenskih nastava pokazale su da su učenici zadovoljni jer bolje razumiju i lakše usvajaju nastavne sadržaje, nezadovoljni ako se terenska nastava temelji na izlaganju referata. Vole rad na terenu.

Evaluacije su provedene i među roditeljima, a pokazale su da su roditelji zadovoljni izborom odredišta i ako učenici rade na terenu, nezadovoljni pretrpanim sadržajima i nedostatkom slobodnoga vremena za učenike.

Beč

- glavni je i najveći grad Austrije i ima oko 1,6 milijuna stanovnika
- simbol Beča jest katedrala sv. Stjepana (*Stephansdom*), sjedište bečkoga nadbiskupa, a zaštitnik grada jest sveti Leopold
- ostale bečke znamenitosti su: kraljevska palača Hofburg, dvorac Schönbrunn, Gradska vijećnica (*Rathaus*), Bečka državna opera (*Wiener Staatsoper*), Kraljevsko kazalište (*Burgtheater*), Muzej povijesti umjetnosti (*Kunsthistorisches Museum*) i Prirodoslovni muzej (*Naturhistorisches Museum*), *Hundertwasserhaus*...
- administrativno je podijeljen na 23 okruga (*njem. Bezirk*)

Rijeka

- Rijeka je najveća hrvatska morska luka i treći je grad po veličini u Hrvatskoj
- Riječki su karneval i karnevalska povorka danas jedni od najvećih u Europi i svijetu
- neke od poznatih osoba iz Rijeke su skladatelj Ivan Zajc, pisac Janko Polić Kamov, brojni sportaši (Ana Jelušić, Valter Matović, Samir Barać, Jakov Fak, Snježana Pejčić, Mirza Džomba...), glazbenici i glumci (Damir Urban, Marko Tolja, Ksenija Pajić, Nina Violić, Franka Batelić...)

Pula

- grad je najpoznatiji po amfiteatru, popularno zvanom Arena
- Pula ima dugu tradiciju vinogradstva, ribarstva, brodogradnje i turizma
- Poznatiji Puljani su književnici Mate Balota i Danijel Načinović

GDJE SMO SVE

Krapina

- Krapina je grad u sjeverozapadnoj Hrvatskoj te je ujedno i glavni grad Krapinsko-zagorske županije
- na Hušnjakovu brdu u Krapini nalazi se važno nalazište krapinskog pračovjeka
- velik dio ostataka s Hušnjakova brda nalazi se u Muzeju evolucije u Krapini

Jasenovac

- Jasenovac je općina u Hrvatskoj na jugoistočnom dijelu Sisačko-moslavačke županije
- Gotovo cijelo područje općine nalazi se u Parku prirode Lonjsko polje

Otok Pag

- Pag je površinom peti otok po veličini u Hrvatskoj
- otok je poznat po slaboj pokrivenosti vegetacijom nekih svojih dijelova koje se često uspoređuje s Mjesecem površinom, a još je poznat i po čipki, soli, siru, ovčarstvu...
- najpoznatiji Pažanin jest jezikoslovac Bartol Kašić

Krk

- Krk je najveći hrvatski otok; poznat po Baščanskoj ploči, crkvi Sv. Lucije, Krčkoj katedrali i Krčkom mostu

Zadar

- poznat je po crkvi sv. Donata, Forumu, katedrali sv. Stošije, samostanu sv. Franje...
- poznati Zadrani: glazbenici Blagoje Berša, Valter Dešpalj, Ivan Repušić, književnici Petar Zoranić, Juraj Baraković, Ivan Aralica, sportaši Krešimir Čosić, Giuseppe Gjergja, Luka Modrić...

BILI 2014./2015.

Osijek

- Osijek je grad u istočnoj Hrvatskoj i smješten je na desnoj obali rijeke Drave; najveći je grad u Slavoniji
- Tvrđa je povijesna jezgra Osijeka, ostatak nekadašnje osječke tvrđave koja je postupno prerasla u gradski prostor
- poznati Osječani su: znanstvenik Vladimir Prelog, slikari Bela Čikoš Sesija i Julije Knifer, filmski producent Branko Lustig

Šibenik

- prvi se put spominje 1066. kao utvrda i naselje u darovnici kralja Petra Krešimira IV.
- među brojnim spomenicima i znamenitostima posebno se ističe katedrala sv. Jakova
- od 1960. godine u gradu se redovito održava Međunarodni dječji festival
- poznati Šibenčani su: glazbenik Arsen Dedić, violinist Tonko Ninić, pijanist Maksim Mrvica, književnici Antun Vrančić, Ivo Brešan, redatelj Vinko Brešan, sportaši Dražen i Aleksandar Petrović, Dario Šarić, Perica Bukić

Novi Vinodolski

- prvi se put u pisanim oblicima spominje 1288. u Vinodolskom zakonu
- iz grada potječu: filolog Antun Mažuranić, prvi hrvatski ban pučanin i pjesnik Ivan Mažuranić, književnik Matija Mažuranić

Vukovar

- Vukovar je barokni grad i najveća hrvatska riječna luka na Dunavu, u hrvatskom dijelu Srijema
- izvan grada na obali Dunava prema Iloku nalazi se Vučedol, bogato arheološko nalazište, gdje je pronađena obredna posudica Vučedolska golubica koja se smatra svojevrsnim simbolom grada
- Vukovar je grad koji je najviše stradao u Domovinskom ratu
- Poznati Vukovarci su: kemičar i nobelovac Lavoslav Ružička, književnici Siniša Glavašević, Pavao Pavličić i Ivana Simić Bodrožić

Vinkovci

- Grad Vinkovci nalazi se na krajnjem sjeveroistoku Hrvatske, između Dunava i Save te je smješten na rijeci Bosut
- već tri i pol desetljeća u rujnu održavaju se Vinkovačke jeseni, najveća su i najpoznatija folklorna, kulturna, gospodarska i turistička manifestacija
- poznati Vinkovčani su književnici Matija Antun Reljković, Ivan Kozarac, Josip Kozarac, autor glazbe himne Lijepa naša Josip Runjanin, kipar Vanja Radauš

Kopački rit

- Kopački rit nalazi se u Baranji, na sjeveroistoku Hrvatske
- prevladava močvarno područje između rijeke Drave i Dunava

Đakovo

- grad Đakovo nalazi se u srcu povijesne pokrajine Slavonije na istoku Republike Hrvatske
- u Đakovu se održavaju mnoge manifestacije: Silvestarske noći, Đakovački vezovi, Smotra starogradskih plesova i pjesama...

Biograd na Moru

- Biograd je grad i luka u sjevernoj Dalmaciji, smješten na malom poluotoku
- hrvatski je kraljevski grad jer je bio središte hrvatskih kraljeva i biskupa
- u njemu je 1102. godine okrunjen hrvatsko-ugarski kralj Koloman

Iva Džajkić i Paula Zdelar, 6.a

Turističke agencije

Turističke agencije su u najširem smislu riječi preprodavači turističkih proizvoda i usluga za proviziju. Ovisno o kvaliteti usluge koju pružaju mogu biti sve: od agenata koji će za svog kupca/gosta napraviti cijeli plan putovanja do običnih posrednika koji samo proslijeđuju upite od gosta do iznajmljivača. Organiziraju putovanja, obilaske, razgledavanja... Posao im je pobrinuti se da klijent dobije najbolju moguću uslugu/ponudu. Turističke agencije uzimaju proviziju za svoj rad koja je od 10% do 50% ovisno o agenciji, tipu

ponuđenog smještaja te dogovorenoj cijeni s iznajmljivačem.

Zajedno s obiteljskim putovanjima, turističke agencije planiraju i školske izlete. Osiguravaju prijevoz, nabavljaju ulaznice za muzeje, kazališta i mnoge druge povijesne zgrade i mjesta koja su bitna za obilazak. Uz pomoć učitelja prave plan puta i osiguravaju sadržaj koji je potreban na izletu. Najčešće imaju vodiče koji djeci govore o povijesti određenog mjesto.

Cora Borković, 6.a

Organizacija školskih putovanja

Školska putovanja regulirana su člankom 37. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi temeljem kojega je donesen Pravilnik o izvođenju izleta, ekskurzija i drugih odgojno-obrazovnih aktivnosti izvan škole (Narodne novine, broj 67/14).

Obveze turističkih agencija

Turističke agencije moraju uvažavati posebnosti školskih putovanja u smislu odgojno-obrazovnih ciljeva. One su dužne objaviti promidžbeni materijal ili ponudu u tiskanom ili elektronskom obliku koja mora sadržavati informacije o cijeni putovanja, odredištu, sredstvu, karakteristikama i kategoriji prijevoza, vrsti smještajnog objekta, njegovoj lokaciji i kategoriji, broju dnevnih obroka, planu putovanja, iznosu ili postotku predujma, broju i iznosu obroka otplate ostatka cijene te o najmanjem broju putnika potrebnom za organiziranje putovanja. Ako se radi o višednevnom putovanju, dužne su sa svakim putnikom sklopiti ugovor o organiziranju putovanja (paket-aranžman).

Uloga škole i učitelja

Škola mora preuzeti ulogu planiranja i ostvarenja odgojno-obrazovnih sadržaja tijekom putovanja.

Turističke agencije specijalizirane za školska putovanja

Udruga hrvatskih putničkih agencija (UHPA) među svojim članovima provodi specijalizaciju za školska putovanja temeljem posebno definiranih kriterija koje agencije zadovoljavaju dokazivanjem dosadašnje i trenutne poslovne aktivnosti, kompetencijom zaposlenika te stalnim razvojem programa.

Turističke agencije specijalizirane za školska putovanja iz grada Zagreba su Alga travel agency, Filida – putnička agencija d.o.o., Integral Zagreb d.o.o., Kompas Zagreb d.d., Kontakt tours d.o.o., Petros d.o.o., Spektar putovanja d.o.o., Svet putovanja d.o.o.

Osim navedenih agencija članice UHPA-e iz grada Zagreba su: Adrijana putovanja d.o.o., Alka tours d.o.o., Bubi trade d.o.o., Collegium putovanja d.o.o., Hrvatski ferijalni i hostelski savez, Mondo travel d.o.o., Papageno tours-Kele d.o.o., „R.T.A. d.o.o., Speranza d.o.o., Žuti mačak d.o.o.

(izvor: tekst Školska putovanja, Željko Trezner, direktor UHPA-e, Nastavnički suputnik)

Škola u prirodi vrsta je posebne nastave koju obožavaju svi učenici. Kako joj i samo ime kaže, odvija se u prirodi. U prirodi promatramo sve što se u njoj događa.

Učimo o svim živim bićima, upoznajemo razne vrste biljaka i životinja. Shvaćamo koliko ju je potrebno zaštititi i čuvati. Volimo šetati, razgledavati, igrati se i po nešto naučiti, a to nam sve pruža škola u prirodi. Njezina obrazovna i odgojna uloga vrlo je važna za uzrast učenika razredne nastave. Škola u prirodi traje 24 sata dnevno i omogućava bolje upoznavanje učitelja s učenicima, te samih učenika međusobno. Kroz zajednički život učitelja i učenika postavljaju se temelji za timski rad kroz djelatno sudjelovanje u ostvarivanju programa rada. Idealna je za stjecanje higijenskih i radnih navika, uljudnosti i kulture ponašanja. Sve su to korisne

Škola u prirodi

navike i pravila koja će učenicima biti od velike koristi u dalnjem životu. Neposredno promatranje prirodnih pojava, shvaćanje vlastite uloge unutar prirode, kao i

važnost suživota s prirodom potiče djecu na razmišljanje. Svaka od destinacija na kojoj se provodi program škole u prirodi nudi, osim ugovorenih programskih sadržaja, i mogućnost odlazaka na brojne poučne izlete koji upotpunjaju terensku nastavu. Cilj je obradba, ponavljanje i uvježbavanje svih predviđenih nastavnih sadržaja u izvornoj stvarnosti što pridonosi dugoročnjem pamćenju učenika. Predstavlja vid osnovne pojmovne veze o užem i širem zavičaju, gdje će, daleko od gradske buke, učenici moći naučiti da od prirode uzmu sve što je dobro, a da je ujedno i sačuvaju.

Karla Markač, 6.a

Dojmovi o Školi u prirodi

novi Vinodolski

Svidjelo mi se što smo bili s prijateljima i jer je bilo puno partija. Vozili smo se brodom do Vrbnika na otoku Krku i uz obalu do Klenovice – panoramska vožnja. Posjetili smo Aquarium u Crikvenici. Nije mi se svidjelo što se nismo mogli kupati.

Maks Novak, 4.a

TEMA BROJA: **PUTOVANJA**

Najviše mi se svidjelo kada smo išli u Aquarium. Vidjeli smo brdo strašnih, slatkih, čudnih i lijepih riba. Svidjelo mi se i kada smo išli na panoramsku vožnju brodom. Sve mi se svidjelo osim diska. Bio sam umoran i baš nisam mogao plesati.

Gregor Marangunić, 4. a

Bilo je odlično! Novi Vinodolski i Sljeme bili su super vrijeme za mene! Sve je bilo savršeno! Najviše su mi se svidjela noćna okupljanja: diskotači i super talent. Svidjelo mi se kad smo se vozili brodom u Vrbnik. Tamo smo razgledali grad i pojeli sladoled. Najbolji izlet po mom mišljenju bio je posjet Crikvenici. Tamo smo obišli Aquarium. Bilo je prekrasno! Puno prekrasnih riba ... Pa onda, naravno, i malo sladoleda. Nešto smo naučili o Vinodolskom zakonu. Htjela bih opet otići u Novi Vinodolski i gledati prekrasno more ispred mene ...

Tara Duralija, 4. a

Najpoznatiji svjetski putnici

Suvremeni hrvatski putnici

Hrvoje Šalković putopisom se bavi od 2002. godine od kada je objavio sedam romana i dvije zbirke kratkih priča. Proputovao je 116 zemalja svijeta na svih sedam kontinenata. Putovao je u Egipat, Izrael, Novi Zeland i Jamajku te druge zemlje svijeta.

Pažnju privlače naslovi u njegovim putopisima: Yerevanske kaskade i pogled na Ararat (Armenija), Trideset sati dug put autobusom, opako trovanje noge, šetnja gradom. Dijeljenje dolara klincima, tuga pregolema. (Haiti), Ples s delfinima i predivna plaža Blanca (Dominikanska Republika), Uspon na Mt. Ngauruhoe, legendarni Mordor (Novi Zeland), Jezero Taal i uspon na istoimeni vulkan. Kišni zalaz sunca u Manili. (Filipini), Ronjenje s tuljanima

i morskim psima u otvorenom moru pored Galapagosa (Ekvador), Plutanje na Mrtvom moru i potvrđivanje teorije da se tamo zaista ne može potonuti (Jordan), Plovidba deltom Mekonga, konzumacija jegulja i žaba u Chao Docu (Vijetnam).

Ako i ne otpotujete na ova mesta, pročitajte svakako putopise koji će vas oduševiti.

Stipe Božić hrvatski je alpinist, putopisac, redatelj dokumentar-

nih filmova i emisija, zaposlenik HRT-a i član HGSS-a. Popeo se na najviše vrhove svih kontinenata i na tri najviša vrha na svijetu (Mount Everest, K2 i Kanchenjunga). Drugi je Europljanin koji se popeo na vrh Himalaje i to dva puta. Cilj njegove ekspedicije bio je ispenjati i novi smjer po zapadnom grebenu. U tome je ekspedicija i uspjela, 13. svibnja 1979. kad su novi smjer usponom na vrh zaključili Slovenci Andrej Štremfelj i Nejc Zaplotnik.

Najpoznatiji svjetski putnici

Marko Polo, mletački trgovac rođen 1254. godine. Neki govoraju da je rođen u Korčuli. Rano se preselio u Veneciju. Njegov otac i brat otputovali su u Kinu, vladaru Kublaj-kanu. Iz Kine su se, otac i brat, vratili kao Kublaj-ka-

novi poslanici papi s pismom u kojem Kublaj-kan moli papu da mu pošalje učene ljudе koji bi poučavali u njegovu Carstvu. Kad su oni s papinim odgovorom i s dva Dominikanca krenuli pono-

vo prema Mongoliji god. 1271., poveli su sa sobom i 17-godišnjeg Marka Pola. Nakon četiri godine putovanja, god. 1275., stigli su do Kublaj-kana. Marko Polo postao je kanov pouzdanik i ostao u njegovoj službi punih 17 godina. Proputovao je mnoge zemlje Dalekog istoka sve do današnje Burme i Vijetnama i upoznao mnoge jezike i običaje tih naroda. Godine 1292. pružila se Marku Polu, njegovu ocu i stricu prilika da se vrate natrag i nakon tri godine putovanja stigoše god. 1295. u Veneciju. Preko 25.000 prijeđenih kilometara i 24 godine

trajanja, s koje su donijeli mnoštvo "čudes" u Europu, zbir je njihove legendarne odiseje.

Knjiga Marka Pola o tom putovanju najčitanija je knjiga u povijesti uz Bibliju.

Aris Alexanian bio je poznati svjetski putnik, ugledni armensko-kanadski poslovni čovjek. Tijekom kasnih 1940-ih i ranih 1950-ih Aris putuje na Bliski istok. Karta u prozoru njegova dućana u centru Hamiltona (grada u Ontariju) korištena je kao trag njegovim putovanjima.

Luka Dobrinčić, 6.b

Poznati hrvatski istraživači

"Čovjek koji je vjerovao u svoju sreću"
(naslov biografije Dragutina Lermana koju je napisala književnica Zlata Kolarić Kišur)

Dragutin Lerman, hrvatski istraživač i putopisac, rođen je u Požegi 1863. godine. Vrlo rano nemiran duh tjera ga na pustolovine. U dobi od 15 godina, a u želji da dođe do Amerike, pješice se iz Karlovca gdje se školovao uputio za Hamburg, iz koga odlazi u London pa se na kraju (ne vidjevši Ameriku), vraća u Karlovac.

1882. godine zajedno s Napoleonom Lukšićem prijavio se i bio primljen u ekspediciju glasovitog britanskog istraživača Henryja Mortona Stanleya. Ekspedicija je istraživala Kongo. Europske novine Lermana ističu kao najzaslužnijeg člana ekspedicije. Belgija vlada proglašila ga je glavnim povjerenikom za istočni Kongo. Između 1882. i 1896. Lerman je u Kongo odlazio četiri puta te je boravio u afričkim džunglama oko 3000 dana, o čemu je i pisao u dnevniku koji se sada čuva u arhivu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Nije zaboravio svoj zavičaj pa je na svakom povratku u domovinu donosio bogate zbirke oružja, oruđa i predmete crnačke kulture koji su smješteni u Etnografskom muzeju u Zagrebu.

Umro je 1918., iscrpljen od malarije i posljedica tropskih groznica. Prema vlastitoj želji pokopan je u osami ispod kreševskih lipa.

Karlovčani Mirko i Stjepan Seljan

Mirko Seljan rođio se 1871., a njegov mlađi brat Stjepan 1875. Nakon osnovnog školovanja braća se bave raznim poslovima, putuju Europom i upijaju u sebe iskustva koja će im dobro doći u kasnijem radu.

1897. godine Mirko Seljan obišao pješice put od Petrograda do Pariza za samo 110 dana te je za to osvojio naslov Champion of Globetrotter. zajedno s bratom Stjepanom pošao je 1899. godine za put oko svijeta.

Braća su provela mnoga istraživanja o području Rudolfova i Stefanijina jezera.

Počeli su raditi na projektu spajanje Atlantika i Pacifika rijekom Amazonom, ali je taj plan propao nakon što je Mirko poginuo tijekom ekspedicije u području Amazone 1913. Stjepan je umro u Brazilu 1936.

Braća su objavila različite putopisne crtiće na mnogim jezicima, a zbirke materijalne kulture iz Etiopije i Južne Amerike darovali su Etnografskom muzeju u Zagrebu.

Iva Džajkić, 6.a

Poznati hrvatski putopisci

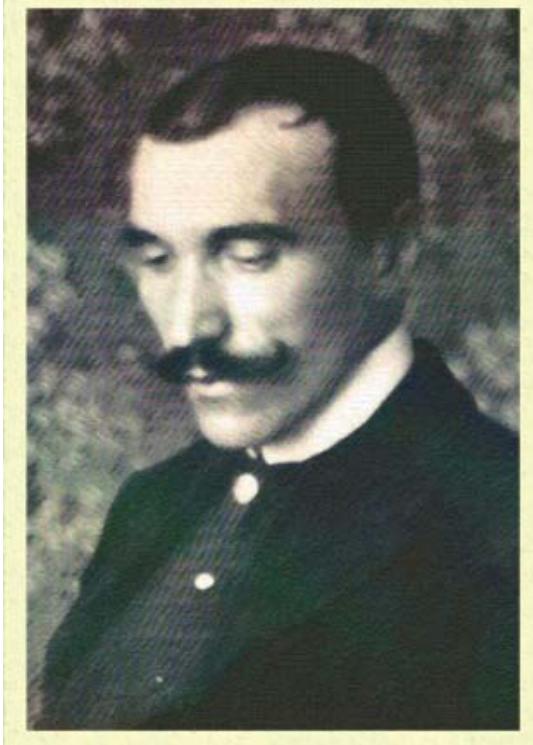
ANTUN GUSTAV MATOŠ

Antun Gustav Matoš rođen je 13. lipnja 1873. u Tovarniku. Otišao je živjeti u Zagreb te je govorio da je „Bunjevac porijeklom, Srijemac rodom, a Zagrepčanin odgojem“. Upisao je studij veterine u Beču od kojeg je odustao. 1908. vraća se u Zagreb te polaže ispite za učitelja Više pučke škole.

Matoš počinje pisati kao devetnaestogodišnjak. Njegov literarni opus čini dvadesetak tiskanih, ali i neobjavljenih knjiga, priповijedaka, feljtona, putopisa, pjesama, kritika i polemika. Hrvatski jezik i hrvatski krajobraz tematske su okosnice njegova pjesništva. Matoš je bio intelektualac, polemičar i kritičar. Kao 40-godišnjak odlazi u Italiju na neuspješno lijeчењe raka grla i uha te ubrzo umire 17. ožujka 1914. u Zagrebu. Na Strossmayerovom šetalištu u Zagrebu podignut mu je spomenik u obliku klupe na kojoj sjedi Matoš i gleda u Zagreb.

Njegovi su putopisi i feljtonistički tekstovi bili različitih, zanimljivih i raznovrsnih tematika, kao npr. politički, književni, slikarski... Modernizirao je hrvatsku književnost i nametnuo se kao uzor mnogim mlađim piscima. Najčešća tema u putopisnim djelima bila je Hrvatska o kojoj govorи u petnaestak naslova. Htio je posjetiti Dalmaciju i Dubrovnik, o čemu je i pisao, ali zbog bolesti i progona to je bio njegov ne-

ostvareni životni san. Pisao je o svim krajevima koje je posjetio, iako je bio daleko od njih, pisao ih je s ljubavlju jer je bio velik domoljub. U knjigama Vidici i

putovi (1907) te Naši ljudi i krajevi (1910.) Matoš je skupio svoje najzrelije i umjetnički najfektnije feljtonske zapise i putopisne eseje.

ANTUN NEMČIĆ

Antun Nemčić, hrvatski književnik, bio je pristaša narodnog preporoda, a pod pseudonimom A. N. Gostovinski pisao je pjesme, "putositnice", a okušao se i kao romanopisac i komediograf. Za života je dospio objaviti samo knjigu putopisne proze Putositnice, koja je nastala tako što je pisac, nesretno zaljubljen, išao u Italiju tražeći zaborav.

Putovanje, kazuje sam Nemčić, može se prispodobiti s polaskom zbirke od slika. Ko što čovjek u njoj mnogo puta uz raskričane slike hladno prolazi dočim se k manje raskalašenomu gdjekojemu tvoru i nehotice natrag vraća, tako i putnik često pokraj raznih prizora stupa bez da mu se ovi u pameti ustanove, dočim možebiti manje znatna pojavljenja u sudjelovanju raznih okolnosti dušu mu zanesu. Što drugi možebiti ni napomenuo ne bi, to mi i nehotice iz uspomena u pero dolazi.

Paula Zdelar, 6.a

Nomadima (grčki nomás, mjesto ispaše) se nazivaju ljudi i društva koji zbog kulturoloških, gospodarskih ili svjetonazorskih razloga nisu prihvatili sjedilački način života. Nomadski način života je uvjetovan stočarenjem, lovom i ribolovom - postoje i morski nomadi.

(izvor: Wikipedija)

vrsta u izumiranju. Mnogi moderni ljudi nomadstvo doživljavaju primitivnim i neprilagođenim sadašnjosti, no ovaj je stil života dugo omogućavao preživljavanje te je vrijedan poštovanja koliko i sjedilački stil. Nomadske skupine ne zauzimaju trajno

Ono što određuje Rome i sve nomade jest upravo putovanje. Oni svoj način života zasnivaju na putovanju, a ne na sjedilačkom načinu života.

Nomadi postoje i danas, ali oni su

jedan prostor, nego se pomiču s mjesta na mjesto prema potrebama.

Romi su narod indijskog podrijetla, koji je u Europu počeo dolaziti preko Irana prije približno tisuću godina. Računa se da u svijetu živi pet milijuna Roma, a najviše ih je u Europi. Francuski Romi su u najvećoj mjeri sačuvali nomadski životni stil. Romi su oduvijek bili manje prihvaćeni i ljudi sjedilačkog načina života su ih odbacivali i osjećali nepovjerenje prema njima. Za njih se vjerovalo, i još uvijek se vjeruje, da su prosjaci, lopovi, otmičari, neprilagodljivi za sjedilački život i posao. Njihova se prošlost i sadašnjost u novije vrijeme ipak sve više pokušava proučiti.

Paula Zdelar, 6.a

Hrvatski klub putnika

Hrvatski klub putnika osnovan je 2011. godine i organizira zanimljiva daleka putovanja diljem svijeta.

Putovanja u organizaciji Hrvatskog kluba putnika finansijski su isplativija, odnosno značajno povoljnija u odnosu na putovanja koja pružaju razne putničke agencije. Premda je finansijska strana putovanja vrlo važna svim putnicima, u Hrvatskom klubu putnika ističu da je glavna značajka koja ih razlikuje od ostalih agencija i organizatora putovanja ta što klub prvenstveno okuplja i stvara putnike, a ne turiste.

Kako postati članom Hrvatskog kluba putnika? Vrlo jednostavno: na internetskoj stranici kluba (www.hrvatskiklubputnika.com) potrebno je ispuniti upisnicu i platiti simboličnu upisninu od 85 kn. Naravno, nakon toga ne zaboravite rezervirati svoje mjesto na nekom avanturističkom

klupskom putovanju u organizaciji HKP.

PROJEKTI KLUBA

Lifetime adventures

Projekti koji okupljaju putnike diljem zemlje nose naziv "Lifetime adventures". Dionicama koje pozivaju na životne avanture mogu se priključiti svi zainteresirani članovi kluba, a najčešće se putuju u grupama od 15 do 20 ljudi. 60 dana oko svijeta

U organizaciji Hrvatskog kluba putnika i agencije STA Zagreb, krenulo se na putovanje dugo 60 dana. Putopisni projekt podijeljeni je na pet dionica, a spajčak četiri kontinenta.

90 dana po svijetu

U sklopu 6 dionica obidu se Rusija, Mongolija, Kina, Indija, Peru i Bolivija, Argentina, Urugvaj, Brazil, Tajland, Burma, Kambodža i Vijetnam.

Croatian Travel Festival

Croatian Travel Festival je festival putovanja na kojem se okupljaju svi zaljubljenici u putovanja i najpoznatijih hrvatski putopisci. Održava se već treću godinu tijekom svibnja u Šibeniku. Organizator festivala je Hrvatski klub putnika, a posjetitelji – putnici i putopisci - dolaze iz različitih dijelova Republike Hrvatske. Tijekom festivala oni razmjenjuju svoja iskustva i međusobno podijele priče i nove spoznaje iz krajeva koje su posjetili.

U klubu kažu da je za sve kriva ljubav - ljubav prema putovanjima. Namjera im je ukazivati na važnost putovanja tijekom kojih stječemo bolje razumijevanje svijeta oko nas i samih sebe. U klubu putnika vjeruju da je putovanje jedina stvar koju platiš, a čini te bogatijim!

Paula Zdelar, 6.a

PUTOHOLOIČARI

1. Koliko si zemalja do sada posjetio?
2. Koje su zemlje koje bi želio posjetiti?
3. Koje zemlje/gradovi su na tebe ostavili najjači utjecaj?
4. Kamo bi se ponovo vratio/vratila?
5. Postoji li zemlja u kojoj bi ostao/ostala živjeti?
6. U koju zemlju/grad se više ne bi vratio i zašto?

Jan Bočkal, 7.c

1. Do sada sam posjetio 16 zemalja, u Evropi, Aziji i Sjevernoj Americi.
2. Htio bih posjetiti Kanadu, Australiju i Francusku.
3. Najjači utjecaj na mene su ostavili SAD, Maldivi, Dubai, Barbados i Engleska.
4. Ponovno bih se vratio u SAD, Maldive i Englesku.
5. Možda u Engleskoj jer mi odgovara svježi zrak, temperatura i lijepa priroda.
6. Više se ne bih vraćao u Bangkok zbog egzotične hrane i mirisa, smoga i zato što svi kuhaju na ulicama.

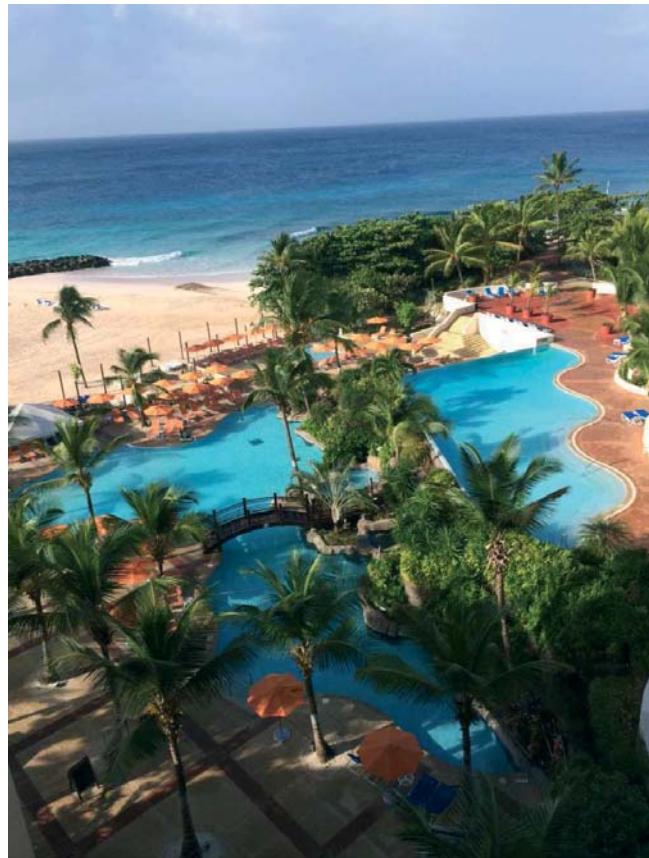
Miami

Maldivi

Antonia Kelava, 6.a

1. Do sada sam posjetila Italiju, Tursku, Brazil, Slovačku i Austriju.
2. Željela bih posjetiti New York i ponovno Brazil.
3. Brazil je na mene ostavio najjači utjecaj.
4. Voljela bih se vratiti u Brazil i Italiju.
5. Svugdje mi je bilo predivno, ali bi ostala živjeti u Hrvatskoj.
6. Ne postoji zemlja u koju se ne bih vratila.

Barbados

TEMA BROJA: **PUTOVANJA**

Enes Kozica Hodžajev, 6.a

1. Posjetio sam Egipat, Tunis, Njemačku, Italiju, Austriju...
2. Rado bih posjetio Chicago.
3. Najjači utjecaj na mene je ostavila Austrija – Graz.
4. Ponovno bih se vratio u Italiju.
5. Ne postoji zemlja u kojoj bi ostao živjeti.
6. Ne postoji zemlja u koju se ne bih vratio.

Sri Lanka

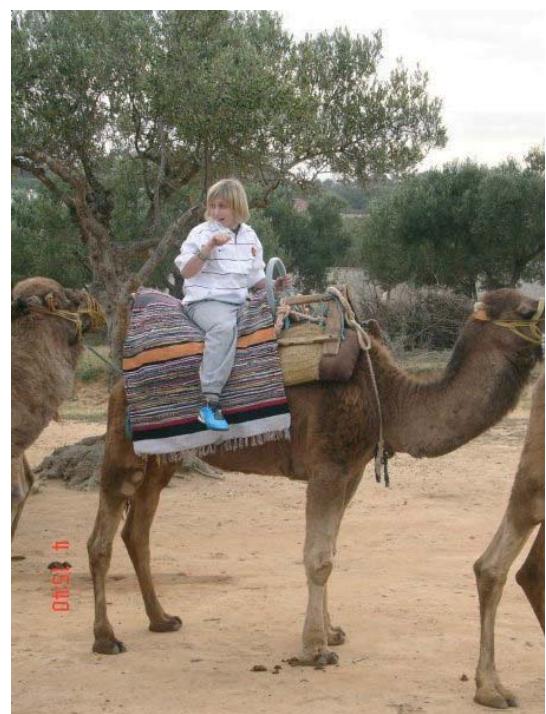
Tajland

Pustinja

Cora Borković, 6.a

1. Za sada sam posjetila samo tri strane zemlje. Bila sam dva puta u Italiji, tri puta u Sloveniji i jedanput u Austriji.
2. Željela bih posjetiti Australiju i Novi Zeland.
3. Najjači utjecaj je na mene ostavio talijanski gradić Castelnuovo del Garda s jezerom Garda površine 369.98 km².
4. Iako su neka mjesta ostavila znatno veći utjecaj na mene, svugdje sam se lijepo provela i htjela bih se tamo vratiti i ponovno proživjeti stare uspomene.
5. U nekim od tih zemalja možda je bolja ekonomija, imaju prekrasne spomenike i razne zanimljive znamenitosti, ja bih radije ostala u svojoj domovini, ne samo zbog činjenice da sam ovdje odrasla, nego i zbog prirodnih ljepota naše zemlje, razvedene obale, raznolikosti zavičaja i kulture, prijatelja, obitelji i mnogih drugih stvari koje čine ovu zemlju mojim domom.
6. Na svakom putu, bilo je dobrih i zabavnih dijelova, a bilo je i onih dosadnih i loših. Budući da smo ih ovih loših dijelova izvukli sve najbolje, nemam puno ružnih sjećanja sa svojih putovanja i zato bih se vratila u svaku zemlju/grad koji sam posjetila. Ali ipak nekako radije bih putovala na nova mesta, proživljavala nove pustolovine, otkrivala nove zanimljive plodove evolucije, nego se vraćala na mesta na kojima sam već bila.

Enes

Aruba

Luka Pranić, 5.a

1. Do sada sam posjetio sedam zemalja, a to su: Slovenija, Austrija, Mađarska, Srbija, Italija, Engleska i SAD.
2. Želio bih posjetiti Francusku, Švicarsku, Španjolsku i Švedsku.
3. Najjači utjecaj na mene su ostavile Engleska i New York. U Engleskoj su mi se jako svidjeli njihovi muzeji. Najljepša mi je građevina sat Big Ben. Također imaju jako fina jela. Lijepa su mi njihova šetališta i parkovi. U New Yorku su mi se jako svidjele velike moderne građevine. Osim modernih građevina lijepi su mi parkovi i muzeji.

Pogled s najviše zgrade na svijetu-Dubai

Sri Lanka

4. Ponovo bih se vratio u Englesku. To mi je bilo najljepše putovanje do sada.
5. Ne postoji zemlja u kojoj bi ostao živjeti. Znam da su mnoge zemlje lijepе, ali meni je ipak Hrvatska najdraža.
6. Do sada bih se vratio u sve zemlje u kojima sam bio. Sve su mi lijepе i posebne na neki svoj način i u svaku bih se vratio barem jedanput.

Pitanja pripremila Paula Zdelar, 6.a

PUTOVANJA - UČITELJI

1. Možete li izdvojiti svoje najbolje putovanje?
2. Što vam se na tom putovanju najviše svidjelo?
3. Jeste li na putovanju upoznali neke običaje grada/kraja/zemlje koji su različiti od naših? Ako jeste, molimo Vas da nam te običaje opišete.
4. Jeste li jeli neko tradicionalno jelo u tom gradu/kraju/zemljji?

Hrvoje Đurak:

1. Teško mogu izdvojiti jedno, ali najviše su me se dojmili Sevilla, Krakow i megapolis New York.
2. Sevilla-spoj maorske i kršćanske kulture, impozantan grad čiji su trgovi i ulice stalno puni ljudi zahvaljujući blagoj klimi, Krakow-prekrasan stari kraljevski grad koji diše poviješću, sukobima i smjenama vladara, New York-megagrad, mravinjak ljudi, grad čudesne veličine gdje ništa nije neobično, ogromnih nebodera i automobila, dom stotinu naroda i kultura u kojem svatko može naći što ga zanima.
3. Uglavnom sam putovao po Evropi gdje se običaji ne razlikuju puno od naših, ali dojmila me se Nizozemska gdje svi voze bicikle bez obzira na godine i vremenske uvjete i zemlja je potpuno prilagođena biciklistima i biciklu - glavnom prijevoznom sredstvu. U cijeloj Španjolskoj je običaj da se ljudi pri upoznavanju ljube u obraz makar se prvi put u životu vidjeli, to je isto nešto za naše prilike neubičajeno.
4. Gaspacho - tradicionalna hladna juha na bazi paradaja i češnjaka tipična je za Andaluziju, baš kao i sangria (crno vino s voćem) s kojom treba biti oprezan(:). Sušena haringa je tipična za nizozemske obalne gradove, vrlo ukusna i začudo jeftina. Čuvene češke knedličke ne treba izostaviti, iako je takva vrsta prehrane sličnija našoj kuhinji.

Ljiljana Nimac:

Pozdrav! Ja sam osoba koja voli putovanja. Kad bih dobitila neki jackpot, sigurno bih kupila jedan manji brodić i krenula na put po Jadranskom moru, otocima i okružila cijelo Sredozemlje sa zaustavljanjem u svakoj državi. Ali pustimo maštanje i želje. Teško mi je izdvojiti jedno mjesto. Svaka destinacija je specifična za sebe. Nisam se makla od Europe. Mislim da me najviše oduševila Španjolska. Bilo je to, doduše prije 25 godina, u Barceloni, kada su ekonomski prilike bile drugačije. Prvi put sam primjetila što znači biti u jednom gradu koji je pet puta veći od Zagreba i isto toliko s većim brojem stanovnika. Moje oko najprije primijeti sirotinju, a onda tek sjaj koji je nastajao kao proizvod razmaženih bogataša. Dojmale su me se kućice u predgrađu sklopjene od nekog materijala u kojoj živi dobar dio stanovnika. Dugo sam nosila tu sliku i kad smo ušli konačno u središte grada, teško ih je bilo izbrisati i naviknuti se na sjaj i biještavilo

trgovina, građevina i muzeja. Sad znam da je život takav. Iznenadio me nered u kafićima. Imaju običaj bacati račune po podu tako da svaki gost koji uđe vidi da je taj lokal najviše posjećen. Jeli smo PAELU. To je poznato s morskim plodovima i piletinom. Nešto kao naš rižoto, ako je i on naš. Oduševila me arhitektura. U usporedbi s barokom srednjeeuropskih gradova primjećuje se drugačija izrada ukrasa i reljefa protkana animalnim i florističkim oblicima i naravno Muzej Salvadoria Dalija i Muzej Piccasa.

Igor Naglić:

Razmišljjam, razmišljjam i nikako da se odlučim koje putovanje da izdvojam kao najbolje. Ima puno faktora koji

Igor Naglić

svako moje putovanje čine nezaboravnim, jedinstvenim i najboljim.

Obzirom da je odabir najboljeg putovanja težak, odlučio sam napisati nešto o svojem zadnjem putovanju. Turska!

Da, definitivno je to bilo putovanje za pamćenje, osam dana provedenih u Turskoj (od Istanbula preko Ephesusa, Izmiria i Pamukala do Antalya) bilo je premalo. Toliko novih stvari, novih običaja, novih ljudi, toliko zanimljivosti i energije, sve je bilo zaista oduševljavajuće. Tko zna, možda sam imao i sreće da sam pri dolasku upoznao puno zanimljivih ljudi koji su mi pravili društvo tijekom proputovanja kroz Tursku, a opet možda su samo pri-donijeli ukupnom doživljaju koji je na mene ostavila ta nevjerljivatna zemlja, no svakako jedno od boljih putovanja.

I opet nisam siguran što sad navesti kao meni najdraže na tom putovanju? Je li to društvo s kojima sam provodio vrijeme razgledavajući kulturnu baštinu Turske? Je li to uvijek nasmijani i komični turistički vodič? Jesu li to baklave ili sto i jedan okus lokuma? Jesu li to nevjerljivo užurbani ljudi ili totalno smirena atmosfera u kavarnama? Jesu li to trbušne plesačice ili nasmijani prodavači na svakom uglu koji te nude čajem i koji nikada nisu čuli za Hrvatsku, Croatiu, ali za Hrvatistan i odjednom ne da znaju sportaše i ljepote lijepe naše nego počnu i govoriti hrvatski. Nevjerljivatno je teško odlučiti se za jednu stvar jer je svaki moj susret s nekom osobom pridonio novoj zгодi, novoj priči i novim iskustvima, a upravo to je najbolji razlog za svako putovanje.

Turska je zemlja različitih običaja pa je time svaki moj korak provenjan u razgledavanju bio uvod u nova isku-stva i razmišljanja. Velika je vjerojatnost da ste svi čuli za baklave i lokume, za trbušne plesačice i hareme, za granicu Europe i Azije i Bosfor, no moje najveće iznenadjenje je bilo to što u svakom gradu ima na stotine pasa latalica. No nisu to ludi čopori koji tutnjaju ulicama, već usporene i dobro uglađene životinje koje se izležavaju po travnjacima i o kojima se brinu brojne veterinarske ustanove. Hrane ih svi tako da nema rivalstva među njima, a ljuti su jedino kada moraju prošetati u novi hlad jer ih je sunce otjeralo s travnjaka, no tih tri koraka dalje i konačno mogu nastaviti spavati. Težak pasji život.

Kako me svi u školi znate i upoznati ste mojom veličinom mislim da je potpuno normalno da ovaj tekst završim ocjenom restorana u Turskoj. Dakle, kako započeti... A da! Svi su odlični. Nije bilo restorana u kojem odmah nakon mojeg prošeta nije došao konobar i pokušao me zainteresirati upravo za svoj restoran. Kad sam se odlučio i konačno sjeo u neki od brojnih restorana odmah je uslijedilo pitanje „Jeste li za čaj?“ jer se naravno uz čašicu čaja lakše pregledava jelovnik. Kada si već u Turskoj, nekako je normalno probati tradicionalno jelo, a sva tradicionalna jela dolaze u nizovima. Koliko se sjecam, išlo je ovako nekako: čaj, predjelo, salata, glavno jelo, desert i za kraj kava ili čaj. Naravno već je i predjelo dovoljno da ti utaži glad, ali nepristojno je stati usred jela tako da jedeš dok nije sve pojedeno. Tako sam naučio da ručak traje i po dva sata. Zato kad si u Turskoj

nikada ne ići sam u restoran jer će ti trebati sugovornik da prođe vrijeme dok uživaš u svim jelima. I za kraj, da kažem kako su me neki restorani ugodno iznenadili ne naplativši desert, već dodatno ponudili domaćim slasti-cama ili voćnom platom. Sve izgleda jako primamljivo, a srećom nije pristojno odbiti.

Da, dok sam pisao ovaj kratki tekst zaključio sam da mi je putovanje Turskom ipak najdraže.

Helena Mađer

Najbolje putovanje

1. Izdvojila bih svoje najneobičnije putovanje. Kada sam išla u sedmi razred osnovne škole, organizirano je tretjedno putovanje u Nizozemsku za učenike prognanike, koji su zbog rata privremeno stanovali u mojoj selu u Slavoniji. S obzirom na to da nisu bila popunjena sva mjesta, razrednici su nagradili najbo-lje učenike iz razreda pa sam tako i ja završila u tom autobusu.
2. Na putovanju mi se najviše svidjela arhitektura glav-noga grada Amsterdama i Maarssexa, grada u kojem sam bila smještena.
3. U Nizozemskoj smo slavili Božić i Novu godinu. Izne-nadio me običaj za Badnjak: za večeru je svaki član obitelji dobio jednu malu košaricu od lisnatog tjesteta punjenu umakom od gljiva - i to je bilo sve! Da, ostala sam gladna!
4. Najneobičniji obrok u ta tri tjedna mi je bio "Toast Hawaii" (kruh, kuhanu šunku i kolut ananasa prekri-veni sa zapećenim sirom), a najukusniji doručak komad kruha s maslacem od kikirikija, za kojeg tada uopće nisam znala da postoji.

Godinama sam se na engleskom jeziku dopisivala s obitelji kod koje sam bila smještena ta tri tjedna, a ovo su fotografije 18 godina starih razglednica iz mojeg albu-ma. Za svaki rođendan, Božić i Uskrs obavezno su stiza-le iz Maarssexa na moju kućnu adresu u Slavoniji.

Maarsen

Snježana Akrap

Dragi Meštri,
obožavam putovati i često putujem. Ne mogu izdvojiti putovanje koje mi se najviše svidjelo, ako ste mislili na neko posebno odredište. Čar je u samom putovanju, u otkrivanju i iščekivanju nepoznatog. Izdvojila bih krstarjenje kao sjajan oblik putovanja i uživanja u jednom. Putujete i uživate na brodu koji je ujedno i sjajan hotel, i svakoga se jutra budite u nekoj drugoj luci, u nekoj drugoj državi spremni da „zagrlite“ sve oko sebe. Sjajan je to osjećaj – putovati. Sam je život jedno veliko putovanje.

Tea Sušac

Edinburški dvorac nalazi se u centru grada i izgrađen je na stjeni ugaslog vulkana, definitivno je *must see* atrakcija. Ovdje ćete vidjeti sve simbole škotskog identiteta i državnosti.

Whisky (AmE Whiskey) ili "vatrena voda" se nakon destilacije čuva u bačvama isključivo od hrastovog drveta, nekad i više od 3 godine!

Tantallon dvorac datira iz 14.stoljeća i godinama je bio rezidencija jedne od najmoćnijih škotskih obitelji.

Kolovoz je mjesec **Fringe festivala** koji se svako ljetno održava u glavnom gradu Edinburghu. Grad je tada dom uličnim sviračima, glazbenicima, umjetnicima, komičarima, glumcima... Možete pogledati predstavu, izložbu, koncert, a sasvim je normalno vidjeti i muškarce u suknji (kiltu).

St Andrews – gradić na istočnoj obali Škotske poznat je po golfu, ali i najstarijem sveučilištu gdje su se upoznali Prince William i Kate Middleton.

Glen Coe – jedan od najljepših krajolika u Škotskoj, ovdje je sniman dio Bondovog filma "Skyfall", a najpoznatiji je po masakru škotskih gorštaka (*Highlanders*) od pripadnika britanske vojske; bilo je to razdoblje sukoba između pristalica katoličkog kralja Jamesa II., kojeg su

podržavali i gorštaci) i pristalica protestantskog kralja Vilima III.

Loch Ness (loch = jezero) – najpoznatije i drugo po veličini škotsko jezero.

St George's Square je glavni trg u najvećem gradu Glasgow. Ovdje se nalaze spomenici mnogim ličnostima među kojima su Robert Burns (pjesnik), Sir Walter Scott (književnik), Queen Victoria i James Watt (izumitelj parnog stroja).

Gordana Stiplošek Barić

U ljetu 1989. godine mjeseca dana provela sam putujući Irskom, pronalazeći mnoge skrivene zakutke ove prekrasne zemlje. Stopirajući uzduž i poprijeko zemljom, upoznala sam ljudе, naučila par fraza na irskom (gaeliku), saznala mnoge zanimljivosti o krajevima kroz koje sam prolazila.

Krenula sam od pokrajine Donegal na sjeveru zemlje, zapadnom obalom do poluotoka Dingle na jugu pa opet na sjever do Dublina. Priroda ove zemlje sva je u zelenomodrim nijansama, što od kiše, što od vječno plavog neba s mucastim bijelim oblačićima. Kiša pada svaki dan nekoliko puta što meni nije smetalo jer volim kišu – voda meni znači život. Ljepotu prirode iskoristili su mnogi filmaši – u nekim filmovima priroda je ravnopravna s glumcima. Prirodne znamenitosti imaju zvučna imena: Connemara, Cliffs of Moher, Comeragh, Mayo, Inisheer, Tralee... Glazba je na svakom koraku, svira se na ulicama gradova i u pubovima; ljeti ima puno koncerata i festivala.

Irci su Kelti, po naravi su vrlo slični Hrvatima, a vole se i dobro zabavljati, što se naročito vidi i osjeti tijekom vikenda.

Dublin je poseban grad s magičnom atmosferom, sjajnim klubovima i zanimljivim kulturno-povijesnim zna-

Me and Bono grafit, Windmill Lane, Dublin

Dvorac Dunguaire blizu Galwaya.jpg

menitostima (u Trinity Collegeu čuva se The Book of Kells, iluminat), tu je i crkvica u čijem se podrumu čuva mumija, katedrala svetog Patrika, zaštitnika Irske. Građom prolazi rijeka Liffey koju premošćuju mnogi mostovi i mostići. Zanimljivo je otići do ulice Windmill Lane gdje se nalaze tonski studiji u kojima je neke od svojih albuma snimila grupa U2. Svi zidovi u okolini prekriveni su grafitima – fanovi ostavljaju poruke, crteže, pozdrave. Boje vrište sa zidova, sve je vrlo živopisno, toplo, vangogovski. Naravno, i ja sam ostavila trag...

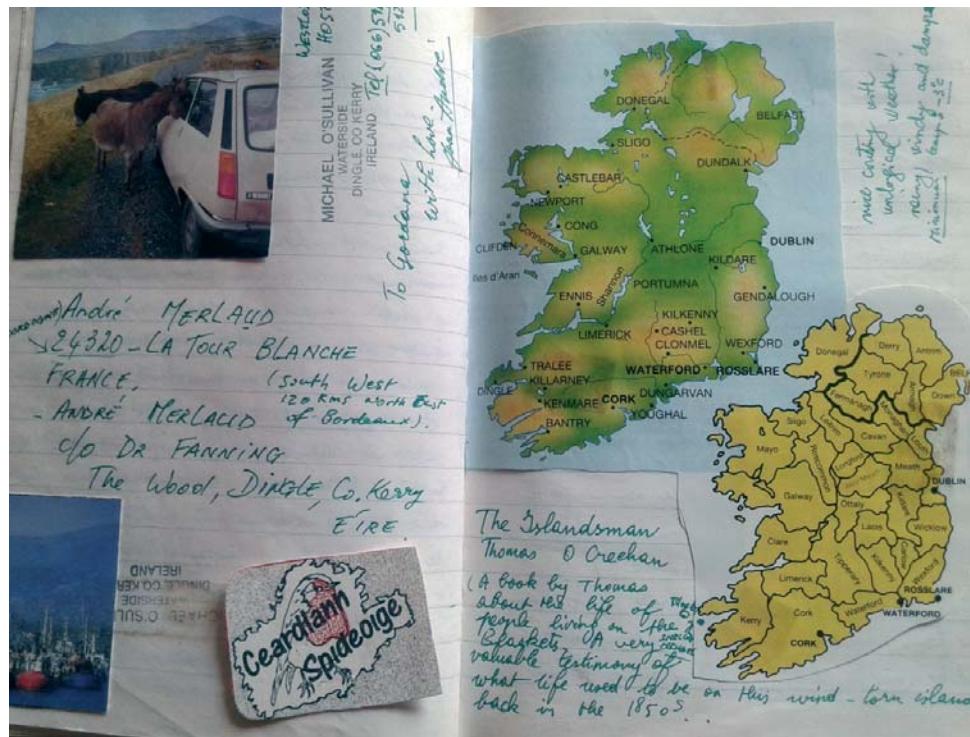
Posebna priča je Guinness pivovara u Dublinu. Može se uči i razgledati muzej piva, stalno se prikazuje filmić o proizvodnji, a na kraju se može i gratis degustirati. Guinness je tamno pivo s kremom povrh boje karamele.

Na kraju putovanja nekoliko dana provela sam kod irskih prijatelja u gradu Waterfordu gdje se nalazi poznata tvornica stakla: rade posude, čaše i sportske pehare. Iz

neposredne sam se blizine mogla diviti fascinantnom umijeću puhača stakla.

U Irskoj sam uglavnom stopirala. Tako se najbolje upoznaju i zemlja i ljudi – znali su mi stati i stariji ljudi, obitelji. Dio puta vozila sam se u baćvici – konji vuku kola u obliku baćve; mnogi turisti koriste to prijevozno sredstvo.

Do Irske putovala sam vlakom i bordom iz Francuske, koristila sam Interrail, pokaz za vlak i brod za mlade. Irska je zemlja kojoj se uvijek vraćam, posjetila sam je

Stranice putničkog dnevnika - Gordana Stiplošek Barić

nekoliko puta tijekom osamdesetih godina prošlog stoljeća, a danas u mislima, kroz mnogobrojne fotografije, listam svoje putničke dnevnike ... slušam svoje Poguese i uživam!

Za kraj nekoliko fraza koje sam naučila putujući Irskom: Sláinte! – Živjeli!

Go raibh maith agat. – Hvala.

Céad míle fáilte! – Tisuću dobrodošlica vam želim.

Rječnik na rame, internet u džep

Pripreme za putovanje su počele: štediš džeparac, kupuješ kartu za vlak, autobus, avion ili brod, biraš najljepšu odjeću za svoju putnu torbu, proučavaš odredište, informiraš se o znamenitostima i maštaš o svim predivnim avanturama koje ćeš doživjeti! – upoznat ćeš zanimljive ljudе, naučit ćeš ponešto o svakoj državi koju posjetiš, kušat ćeš najrazličitije specijalitete..., ali nailaziš na sićušni problem! – ne govorиш ni jedan jezik osim hrvatskog! Kako ćeš pitati prolaznika gdje se nalazi muzej? Hoćeš li znati u trgovini objasniti da trebaš maramice, a ne pseću hranu koju ti prodavačica uporno gura pod nos? A što ako zaboraviš gdje ti je hotel? – kako ćeš u velegradu pronaći adresu s papirića? Možda i taksist govorи samo svoj materinski jezik pa ne zna pročitati tvoju adresu. Možda ćeš uživati u desertu, a nećeš biti ni svjestan da ono hrskavo nije lješnjak, nego kukac? Sigurna sam da ti pada na pamet još puno situacija u kojima ti hrvatski jezik neće biti dovoljan. I još nešto – jednoga dana nećeš biti samo turist koji traži muzej, nego ćeš željeti surađivati sa strancima i prodati im svoj med, paški sir, aplikaciju, lijek ili kulen...

Višejezičnost

„Svaki jezik je rezultat jednog specifičnog povijesnog razvoja, svaki je nositelj određenog sjećanja, kulturnog naslijeđa i izražaja te čini osnovu svakog identiteta. Svaki jezik je nezamjenjiv i poseban, a nijedan nije suvišan.“ Europska unija, čija je članica i Republika Hrvatska od 1. srpnja 2013. godine, temelji se na navedenoj definiciji jezika, cijeni svaki pojedinačni jezik svojih država članica i zalaže se za društvo znanja prožeto raznolikosću i otvorenosću prema drugima. Ona zastupa ideju da bi svako dijete od malih nogu u školi trebalo učiti dva strana jezika. Učenje stranih jezika prema spomenutom konceptu europske višejezičnosti –poznavanje dva strana jezika uz materinski jezik – ima ekonomsku, društvenu i integrativnu funkciju. U 21. stoljeću učenje stranih jezika ima i veću ulogu nego ikada ranije – o njoj ovise razmjena dobara, politika, slobodno kretanje i razumijevanje među narodima. Europska unija potiče i učenje slabije zastupljenih stranih jezika od najranije dobi, i to na svim razinama obrazovanja unutar i izvan obrazovnog sustava, tj. u osnovnoj i srednjoj školi, na fakultetu, pri obrazovanju odraslih te u sklopu cjeloživotnog obrazovanja, koje će postati sastavni dio naših života. Znanstvena istraživanja pokazuju da u manjem i srednjem poduzetništvu u Europi poznavanje samo engleskog, ali i drugih „većih“ jezika poput njemačkog, francuskog ili španjolskog više nije dovoljno te da poduzetnici koji govorе više stranih jezika postigu bolje rezultate u svojem poslovanju. Konkurentniji su na tržištu, lakše dolaze do kupaca, bolje prezentiraju svoje proizvode i usluge.

Djeca imaju sposobnost vrlo brzo usvojiti veliku količinu sadržaja, a strane jezike najlakše nauče kroz igru, pjesmu ili u razgovoru s prijateljima. Mi, hrvatski stanovnici, imamo sreću što slušamo originalno snimljene filmove, a ne sinkronizirane kao u mnogim drugim državama, okruženi smo pjesmama na stranim jezicima i zapravo usput naučimo puno stranih riječi ili fraza. Sigurna sam da ste često čuli roditelje ili njihove prijatelje kada kažu da im je sada puno teže zapamtiti strane riječi i da im je žao jer nisu (na)učili neki strani jezik dok su kao dječa išli u školu. Ponekad čujemo i obrnuto – nisu u školi učili strani jezik, ali su često gledali strane televizijske programe pa sada jako dobro barataju tim jezikom. Ne smijemo zaboraviti ni da nam najnovije tehnologije omogućuju dosad neviđene načine učenja stranih jezika, pomoću aplikacija, e-učenja ili razgovora s izvornim govornikom putem računala. Neka vam to bude pouka pa stoga pjevajte, gledajte, slušajte, govorite i zapamtite: bolje je pogrešno govoriti, nego ispravno šutjeti!

[\(http://www.usfsp.edu/blog/2013/04/15/tips-on-learning-a-foreign-language/\)](http://www.usfsp.edu/blog/2013/04/15/tips-on-learning-a-foreign-language/)

Koliko dobro govorim strani jezik?

Obično kažemo da neki jezik učimo pet, osam ili dvanaest godina, ali to nije mjerilo za naše znanje. Kako bismo točno mogli odrediti na kojem smo stupnju znanja stranog jezika, pomaže nam tzv. ZEROJ – Zajednički europski referentni okvir za jezike. Jezici su podijeljeni u šest stupnjeva i točno određuju što znamo, odnosno koliko još moramo učiti kako bismo postigli željenu razinu znanja. Pokušajte odrediti svoje trenutno znanje stranih jezika i postaviti ciljeve za budućnost!

A1 - Osoba može razumjeti poznate riječi i osnovne fraze poznate tematike koje se odnose na neposrednu

okolinu. Može se predstaviti i opisati osobe koje poznaje te voditi jednostavan razgovor. Može napisati kratki tekst te ispuniti formulare osobnim podacima.

A2 - Osoba može razumjeti najčešće korištene izraze iz svakodnevnog govora te shvatiti značenje kratkih i jasnih tekstova i obavijesti. Može koristiti niz fraza i rečenica kako bi jednostavnim jezikom opisao svoju sva-kodnevnicu te sudjelovati u kratkim razgovorima. Može napisati kratke poruke i jednostavna osobna pisma.

B1 - Osoba može razumjeti glavne poruke o svakodnevnim temama u medijima i tekstovima pisanim običnim jezikom ili jezikom pripadajuće struke. Može opisati događaje i doživljaje, ukratko objasniti svoja stajališta i planove te se uključiti u razgovor o poznatim temama. Može napisati jednostavan tekst o poznatoj temi ili opsežnija osobna pisma.

B2 - Osoba može razumjeti duže govore i predavanja te pratiti čak i složenu argumentaciju na poznatu temu. Može čitati članke i izvještaje suvremene problematike u kojima pisac zauzima i izražava određeno mišljenje. Može spontano komunicirati s izvornim govornikom. Može aktivno sudjelovati u raspravama unutar poznatih situacija obrazlažući svoja stajališta. Može napisati jasan i argumentiran tekst o nizu tema iz područja vlastitog interesa.

C1 - Osoba može razumjeti dugačak govor konkretne ili apstraktne tematike čak i kad nije jasno strukturiran. Može razumjeti dugačke i kompleksne činjenične i književne tekstove te prepoznati stilske različitosti. Može se spontano izražavati u društvenim i poslovnim situacijama te se uključiti u raspravu drugih govornika. Može se izraziti jasnim i stilski primjerenum tekstrom te obratlagati svoja stajališta o složenim temama u pismu ili izvještaju.

C2 - Osoba može bez poteškoća razumjeti različite varijante govorenog jezika. Može bez poteškoća čitati sve vrste tekstova, uključujući apstraktne i strukturno ili lingvistički složene tekstove. Može bez napora sudjelovati u razgovoru uz korištenje idiomatskih izraza i kolokvijalizama te precizno prenositi i finije nijanse značenja. Može pisati složena pisma, izvještaje ili članke, kao i sažetke i prikaze stručnih ili književnih djela.

Neobični jezici

Mrtvi jezik

Kada spomenemo „mrtvi jezik”, mislimo na latinski jezik kojim su govorili stari Rimljani. Kažemo da je mrtav jer ga ljudi više ne koriste u svakodnevnoj komunikaciji, nego isključivo u znanosti, medicini, crkvenim obredima ili lingvistici. Brojni „živi jezici” ipak i danas obiluju latinizmima, kao ostavštinom jakog utjecaja tadašnjeg Rimskog carstva u čitavoj Europi (npr. reakcija = re-natrag, ponovo + agere, actus - raditi, činiti; reforma = re - natrag, ponovo + forma -oblik). Ponekad čete čuti mudre izreke na latinskom jeziku, poput *Omnia mea*

mecum porto, tj. *Sve svoje nosim sa sobom*, pri čemu mislimo na znanje kao jedinu pravu vrijednost koju treba čuvati. Iz Povijesti čete naučiti što znači *Alea jacta est!* i kada je ta rečenica izgovorena, a sigurno i sami ponekad pomislite *Lupus in fabula*, odnosno *Mi o vuku, a vuk na vrata*. Latinski jezik uči se u gimnaziji jer je preduvjet za studiranje brojnih studijskih smjerova. Dakle, ako želiš postati liječnik, lingvist, povjesničar, veterinar ili botaničar, nakratko ćeš oživjeti latinski jezik i osjećati se kao mudri filozof antičkoga doba.

Umjetni jezik

Otkad su ljudi počeli putovati i susretati se sa stranim jezicima, postojala je želja za sporazumijevanjem s drugim ljudima. U početku su učili jezik svojih susjeda, ali je svijet postajao sve manji, odnosno ljudi su sve brže dospijevali do najudaljenijih mjesta na svijetu pa se stvarala potreba za jednim univerzalnim jezikom. Za vrijeme moćnog Rimskog carstva tu je ulogu imao latinski jezik. Nakon njegove propasti, a širenjem europskih kolonija, francuski jezik je postao vodeći jezik u svijetu. Slijedio ga je španjolski, ali je u dvadesetom stoljeću njihovo mjesto preuzeo engleski jezik kao tzv. *lingua franca*, odnosno prvi strani jezik koji je spojio čitav svijet. Davne 1887. godine poljski liječnik Lazar Ludwig Zamenhof, koji je odrastao među Rusima, Nijemcima i Litvancima, odlučio je izmisli novi međunarodni jezik, s idejom da se ljudi diljem svijeta mogu sporazumijevati bez obzira na njihov materinski jezik, porijeklo ili kulturu. Lako je Zamenhofov *esperanto* nastao na umjetan način, postao je živi jezik, tj. govoreni jezik za desetke tisuća ljudi diljem svijeta. Želja Zamenhofa i njegovih vjernih esperantista nije bila ukidanje postojećih jezika, nego stvaranje mosta među govornicima iz cijelog svijeta. Esperanto posjeduje tri prednosti: neutralnost među narodima, lakoću učenja i stoljetnu tradiciju. Neutralnost znači da nema uporišta u bilo kojem narodu, političkom mišljenju, religiji ili načinu života. Lakoća učenja i govorenja podrazumijeva da mu je gramatika pravilna i bez iznimki, obiluje internacionalizmima i na jednostavan način stvara nove riječi. Jednostavniji je od postojećih jezika, a za njegovo učenje je potrebno i do deset puta manje vremena nego za npr. francuski, engleski ili njemački jezik. Stoljetna tradicija urodila je brojnim udrugama, kongresima, časopisima, radio postajama i književnim djelima na esperantu, a čak su se rodila i djeca kojih je esperanto materinski ili prvi strani jezik. Oni jezik njeguju, usavršavaju te prenose na nove generacije govornika.

Naučite li esperanto, možete ga koristiti radi zabave, putovanja, dopisivanja ili upoznavanja raznih ljudi. Ne odričete se svojega jezika, ali dobivate mogućnost komunicirati s cijelim svijetom. Kaže se da je esperantist svaka osoba koja poznaje međunarodni jezik esperanto

i upotrebljava ga, bez obzira u koju svrhu. A sada prevedi sljedeće riječi na hrvatski jezik. Možda već govorиш esperanto, a da toga nisi ni svjestan!

argumento fungo skolo vino aparato Zagrebo valuto grupa demokrata ekrano publika televidilo teatro sumo poeto momento labori Kroato bona

Znakovni jezik

S obzirom na to da neke osobe od rođenja, zbog bolesti i nezgode djelomično ili u cijelosti ne mogu čuti ili govoriti, za njih je razvijen znakovni jezik. Hrvatski znakovni jezik sustav je vizualnih znakova koji, uz pomoć posebne orijentacije, položaja i smjera pokreta ruke tvore smisao riječi. Znakovni jezik se ne izvodi samo rukama, već uključuje i držanje tijela i glave te izraze lica koji daju intonaciju. Znakovnim jezikom osobe mogu uz podršku prevoditelja dobiti sve potrebne informacije iz javnog života na pristupačan način; na raznim sastancima, skupovima, tečajevima, u procesu obrazovanja itd. Znakovni jezik nije univerzalan. Postoji britanski znakovni jezik (BSL), američki znakovni jezik (ASL) i dr. Svaki znakovni jezik ima svoju vlastitu gramatiku i uči se kao svaki drugi strani jezik.

Hrvatski znakovni jezik je oblik komunikacije koji je najrašireniji u osoba koje su relativno dobro usvojile hrvatski jezik te se potpomažu pojedinim znakovima iz hrvatskog znakovnog jezika. Kombinira se očitavanjem s usana i istovremenim korištenjem pojedinih znakova koji slijede red riječi na hrvatskom jeziku. Pokušaj naučiti abecedu na znakovnom jeziku!

Tekst napisala Helena Mađer, učiteljica RN i njemačkoga jezika

Učitelji

Engleski jezik učio sam u školi i kasnije u Engleskoj u britanskoj školi pored Kendala (Lake District) kamo sam putovao nakon 2. razreda srednje škole. Ruski sam učio u osnovnoj školi, ali kasnije ga nisam obnavljao pa sam puno zaboravio. Španjolski sam učio u školi stranih jezika u Zagrebu, a kasnije sam ga usavršio boraveći u Malagi, gdje sam upisao školu španjolskog jezika za strance te razgovarajući s domicilnim ljudima. Talijanski sam kratko učio u srednjoj školi, a znanje sam primjenjivao na ljetovanju u Istri razgovarajući s Talijanima i domaćim stanovništвом. Motivira me upoznavanje ljudi drugih nacija, slušanje glazbe i čitanje časopisa, knjiga i stripova koji nisu prevedeni na naš jezik. Pokušavao sam s učenjem njemačkog jezika, ali mi je bio jako težak pa sam odustao.

Ipak još ne isključujem mogućnost da jednog dana pokušam ponovo. Žao mi je i što ni za ruski jezik nisam bio dovoljno motiviran. Imao sam dosta nezgodnih situacija, npr. da mi je pobegao vlak jer sam krivo shvatio vrijeme polaska, ali često se ljudi ne razumiju niti na vlastitom jeziku, tako da su to zapravo bile simpatične situacije. Nadam se da će se uspjeti motivirati za učenje još ponekog jezika jer smatram da je znanje stranih jezika neizmjerno bogatstvo za čovjeka.

Hrvoje Đurak, prof.

Učila sam engleski i francuski jezik u osnovnoj školi, a u srednjoj sam imala stručni dio engleskog jezika vezanog uz zrakoplovstvo jer je engleski službeni jezik u zrakoplovstvu, a i stručne knjige za aviomehaničare bile su na engleskom jeziku. Za maturalni rad pisala sam o instrumentima na helikopteru Bell 206B i svi dokumenti i priručnici su bili na engleskom jeziku pa mi je engleski uistinu trebao. Na fakultetu sam imala pojačani predmet rano učenje engleskog jezika, čak mi je diplomski rad bio iz engleskog jezika – ekologija u nastavi prirode i društva.

Često sam imala priliku razgovarati na engleskom jeziku u srednjoj školi jer su nam neki instruktori bili stranci. Kao student radila sam na kongresima liječnika kao pomoć stranim profesorima. Danas najviše koristim engleski u razgovoru s prijateljima iz Njemačke i novim susjedima u ulici koji su doputovali iz SAD-a. Engleski mi dobro dođe i na putovanjima. Nisam imala neku strašno nezgodnu situaciju zbog nerazumijevanja sastavnika jer smo svi vješti s rukama i nogama, ako zatreba :)

Žao mi je što češće ne govorim engleski jer mi je sve teže govoriti kad ga duže ne koristim. Francuski jezik sam većim dijelom zaboravila, ali znam još par dječjih pjesmica :)

Ne planiram učiti neki novi jezik, ali mi je žao što nisam učila njemački ili španjolski jer mi se čine interesantnim.

Ivana Drobnjak, učiteljica RN

učenju stranih jezika

Od četvrtog razreda osnovne škole učila sam engleski, a u općoj gimnaziji nastavila sam učiti engleski kao prvi, a njemački kao drugi strani jezik. U trećem razredu srednje škole pohađala sam fakultativno francuski, međutim je taj program ubrzo ukinut pa sam tek za vrijeme fakulteta imala priliku upisati francuski jezik u školi stranih jezika. Žao mi je što ga nisam nastavila učiti jer bi bio veliki uspjeh savladati takav izgovor!

Njemački jezik oduvijek je bio moja ljubav pa sam ga i studirala na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu. Nakon završenog fakulteta upisala sam jednogodišnji magistarski studij „Menadžment i savjetovanje za europsko obrazovanje“ te sam nekoliko mjeseci provela na predavanjima u Münsteru u Njemačkoj, što je bilo izvrsno za usavršavanje engleskog i njemačkog jezika. Na moju veliku radost, dobila sam stipendiju od tvrtke Mercedes-Benz, koja me poslala u Madrid na mjesec dana na praksi, gdje sam bila obavezna pohađati intenzivni tečaj španjolskog jezika. Nikada nisam mislila da će mi se gledanje španjolskih sapunica u osnovnoj školi isplatiti, ali jest – mogla sam pozdraviti, kupiti hranu, pitati gdje su Juanita i Ricardo... Zadnja avantura sa stranim jezikom dogodila se 2012. godine, kada sam položila prvi stupanj kineskog jezika u Konfucijevom institutu Sveučilišta u Zagrebu. Unatoč visokom stupnju motivacije i želje za dalnjim učenjem, nedostatak vremena je presudio. Žao mi je jer je kineski jezik iznimno zanimljiv, iako beskrajno komplikiran, ali barem pokušavam ovo skromno znanje sačuvati od zaborava.

Helena Mađer, učiteljica RN i njemačkoga jezika

Tijekom školovanja učila sam engleski jezik. Kad sam se zaposlila, upisala sam tečaj talijanskog jezika u Školi stranih jezika Vodnikova sebi *za gušt*. Oduvijek sam bila fascinirana latinskim jezikom pa mi se talijanski učinio logičnim izborom. Uživala sam učeći još jedan strani jezik koji je jako melodičan i lako ulazi u uho.

Jednu godinu živjela sam u Turriffu kraj Aberdeena u Škotskoj. Tamo sam dotjerala engleski sa škotskim naglaskom.

No, najbolje sam *spikala* tijekom putovanja InterRailom po Europi. Putovala sam sama, stalno razgovarala s ljudima koji su putovali kao i ja sa svih strana svijeta. Nakon par dana počinješ i razmišljati na engleskom! Danas pratim dokumentarce i filmove bez titlova, u kontaktu sam s prijateljima iz Škotske, pišem pisma, čitam knjige.

Možda u mirovini upišem i njemački jezik!

Gordana Stiplošek Barić, učiteljica RN

Što više jezika govorиш, više vrijediš! - tako su mi govorili dok sam bila mala pa sam se bacila na engleski jezik. Željela sam znati više i u 8. razredu počela učiti i francuski jezik. Kako su se moji baka i djed upoznali i zaljubili u Argentini, često su međusobno razgovarali na španjolskom jeziku, pa je bilo prirodno da sva njihova unučad, nas 11, uz njih nauči osnove tog jezika, koje smo, u tinejdžerskim danima, uspješno nadograđivali gledajući španjolske sapunice.

U srednjoj školi sam, osim latinskog jezika, učila i talijanski jezik. Kako je moj zavičaj izrazito turistički kraj koji posjećuju ljudi iz cijelog svijeta, često sam imala prilike razgovarati s turistima i tako vježbati i produbljivati svoje znanje.

Ove godine zaključila sam da već dugo nisam učila neki novi jezik, pa sam upisala tečaj hrvatskog znakovnog jezika i na prvom ispitu, na kraju 1. semestra dobila čistu 5! Vrlo je važno da svi možemo jednak i ravnopravno komunicirati, i mi koji čujemo i gluhe osobe, stoga mislim da bi hrvatski znakovni jezik trebali učiti svi.

Perica Vulić Vočanec, učiteljica RN

U osnovnoj i srednjoj školi započela sam s učenjem engleskog i njemačkog jezika. U srednjoj dvije sam godine učila talijanski jezik. Budući da mi je mama profesorica njemačkog jezika, odmalena sam razvila sklonost prema jezicima i drugim kulturama. Najviše me se dojmio engleski jezik zbog lakoće komuniciranja i atraktivnosti. Odlučila sam ga studirati. Nakon završenog fakulteta pohađala sam tečaj španjolskog jezika koji me privukao radi glazbe. Melodičan je i htjela sam ga razumjeti. Francuski jezik učila sam jedan semestar na fakusu (kao izborni predmet), ali imam osjećaj da mu se nisam mogla u potpunosti posvetiti. Prije dvije godine upisala sam školu stranih jezika u Vodnikovoj i odlučila nastaviti učiti francuski jezik. Sviđa mi se jer je drukčiji, ima poseban akcent i tu notu profinjenosti. Nikad nisam imala nezgodnu situaciju u stranoj zemlji ili sa stranim sugovornikom. Naprotiv, kada bih putovala, uvijek sam stvarala priliku za komunikaciju na stranom jeziku i nova poznanstva. Neka poznanstva pretvorila su se u prijateljstva koja i danas održavam komunicirajući preko skypea ili društvenih mreža. Mislim da niti jedan jezik ne zaboraviš u potpunosti, uvijek se sjetiš neke rime, fraze, makar i riječi koja je ostala „tu negdje“. Ustvari, stalno bi trebalo njegovati strane jezike i prisjećati ih se uz glazbu, filmove, knjige, tečajeve ili putovanja. Danas je učenje stranih jezika svojevrsni *hommage* drugim kulturama i stilovima života. Slavni Hemingway davno je rekao *“Nijedan čovjek nije otok, sasvim sam za sebe...* Znati strani jezik, ne znači samo biti obrazovan, nego i bolje razumjeti druge i sebe te takvo razmišljanje provoditi u svim aspektima života.

Tea Sušac, učiteljica RN i engleskoga jezika

Kada ću u životu koristiti strane jezike?

Svaki narod ima svoj jezik, a svaka država službeni jezik kojim se državljeni sporazumijevaju. Vrlo je zanimljivo učiti strane jezike, ali i vrlo korisno. U budućnosti će nam to znanje biti potrebno radi lakšeg zapošljavanja. Ljudi iz cijelog svijeta sve se više povezuju pa zato trebamo naučiti strani jezik kako bismo se mogli družiti i poslovati s drugim ljudima. Kako bi bilo da predsjednici i visoki službenici ne znaju strane jezike? Kako bi se sporazumijevali s predsjednicima drugih država? Ništa ne bi moglo funkcionirati u svijetu. Neki imaju prevoditelje, ali zar nije ljepše da oni sami znaju jezik?

Bez obzira što će nam jezici biti vrlo korisni, svi se lijepo osjećamo kada naučimo nešto novo. Imamo osjećaj zadovoljstva samo zbog tog jer smo postigli nešto, a kada nam je to itekako potrebno, onda smo još sretniji. Uostalom, možda će nas život odvesti u inozemstvo, gdje ćemo morati naučiti službeni

jezik te države. Također, pojavljuje se mnogo raznih zanimanja za koja su nam potrebni jezici. U svijetu je sve važniji turizam, ljudi putuju u razne zemlje, žele upoznati drugačije kulture i običaje. Kako bi se sporazumjeli s tamošnjim ljudima, trebaju znati njihov jezik. Također, ljudi koji se bave turizmom moraju isto znati barem neke osnove jezika tih ljudi koji dolaze. Ja volim učiti strane jezike, a tata me posebno potiče da ih učim. On je u životu učio engleski jezik, a tek sada u kasnijoj životnoj dobi došao je u priliku s poslom kojim se trenutno bavi koristiti taj jezik. Posao kojim se počeo baviti prije pet godina iziskuje svakodnevno komuniciranje sa strancima i turistima. Žao mu je što nije naučio još jezika jer bi mu to olakšalo rad.

Misljam da se svi trebaju potruditi naučiti što više jezika jer će im u životu trebati. Koliko jezika govorиш, toliko vrijediš!

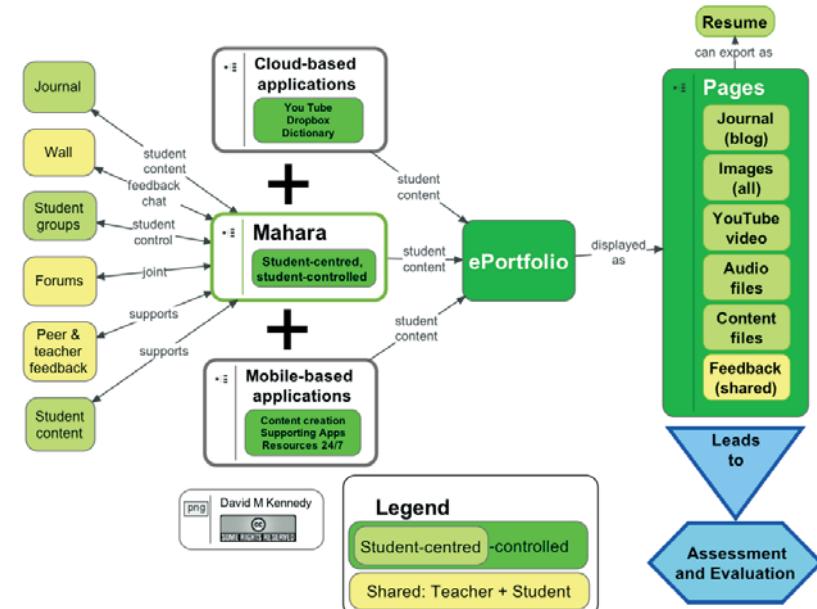
Franka Šetka, 7.c

Zašto treba uvesti više tehnologije u nastavu stranih jezika?

- U nastavu stranih jezika trebalo bi uvesti više tehnologije jer bi to omogućavalo kvalitetniji rad te bi uvelike bilo olakšano pratiti nastavu i bolje razumjeti određeno gradivo.
- Nastava s više tehnologije, po mom mišljenju, trebala bi izgledati ovako:

 1. **Prezentacije u PowerPointu** ili sličnim programima mogle bi biti prikazane svaki sat te bi prikazivale i opisivale gradivo što bi nama učenicima, a i profesorima, omogućavalo bolji i kvalitetniji rad.
 2. Trebala bi se provesti **nabava tableta** jer bi preko takvih tehnoloških naprava bilo lakše sudjelovati u nastavi, sve što nam nije jasno bilo bi prikazano i objašnjeno, a prezentacije i razni projekti mogli bi biti izrađeni na nastavi.
 3. **Gradivo bi bilo lakše za shvatiti** jer bi sve mogli uočiti vizualno, što je mnogo korisnije od zapisivanja nekih pustih podataka u bilježnice.

Technology-assisted Language Learning

Ivan Doko, 7.c

Eko-priča

U procesu izrade novog školskog kurikula jedan od problema koji smo uočili, a koji smo željeli ispraviti jest nedostatak brige za okoliš. Došli smo do ideje kako bismo mogli ojačati svijest naših učenika o važnosti brige za čišću okoliš.

Cijelo jedno poglavje u našem ŠK nazvali smo Eko-priča, a cilj koji tom svojom pričom želimo ostvariti jest: poticati učenike na očuvanje okoliša i odgovorno ponašanje prema okolišu pravilnim razvrstavanjem otpada, a s ciljem zaštite prirode i smanjenja korištenja vrijednih prirodnih resursa. Učenici će spoznati probleme koje u odnosu na okoliš izaziva tehnološki razvoj društva. Razvijat će svijest o načinu stvaranja pozitivne vrijednosti iz negativne – nerazvrstan otpad je smeće, ima negativnu vrijednost i štetan utjecaj na okoliš, a razvrstan otpad ima pozitivnu vrijednost, on je sirovina. Izgrađivat će odgovornost prema okolišu, društvu i samima sebi.

Našu Eko-priču odlučili smo napisati u nekoliko različitih poglavlja koja smo nazvali: poglavje redovne nastave, poglavje satova razrednika, poglavje Skupljamo zajedno stare baterije, poglavje Eko-art radionica, poglavje Mali ekolozi, poglavje Mladi čuvari prirode Ariš, izvanučionička nastava.

Pisci ove priče bili su svi učenici i djelatnici škole!

Radom na stvaranju ove priče svi njezini autori naučili su mnogo korisnih znanja i vještina: pravilno razvrstavati otpad, odlagati otpad na primjereni mjesto – odgovarajući kontejneri, definirati razredna pravila malih ekologa, objasniti važnost razvrstavanja otpada, primijeniti znanja o zbrinjavanju otpada na ekološki prihvatljiv način i tako poticati ekološku osviještenost učenika, učitelja, roditelja te lokalne i šire zajednice, objasniti važnost smanjenja količine otpada, oblikovati nove ukrasne i uporabne predmete od otpadnog materijala, osmisliti i preporučiti kako od staroga napraviti novo, izložiti i prezentirati svoje radove, posaditi cvijeće i adekvatno se brinuti o održavanju cvjetnjaka.

Stvarajući ovu priču, zamišljali smo da i vi, koji se još niste priključili, poželite postati njezini novi autori kako bi naša zajednička Eko-priča rasla i sljedeće godine imala još veći broj stranica!

Naša je želja postati Eko-škola, a ovo su početni koraci koje smo poduzeli.

Mali ekolozi

U učionici 1.d razreda maštovita učiteljica Petra Palašić održava grupu Mali ekolozi. Grupa se održava srijedom u 12.15, a u radu mogu sudjelovati svi učenici prvih razreda. Na grapi oni uče o očuvanju prirode, njezinim ljepotama te o našoj majci Zemlji. Također ne samo da o prirodi, već i izrađuju razne radove. Posadili su i grah o kojem će se svi zajedno brinuti. Grupa je vrlo zabavna, maštovita i poučna te se mnogim prvašićima jako sviđa.

Skupljanje baterija

Kako bismo poticali svijest učenika o potrebi pravilnog zbrinjavanja starih baterija, skrenuli pozornost učenika na važnost odvajanja opasnog otpada od ostalog otpada iz kućanstva, uočili direktnu povezanost čovjeka i prirode te razumjeli uzročno-posljedične veze ljudskog nemara prema prirodi, te mogućim posljedicama zagađenja površinskih i podzemnih zaliha vode, poticali razvoj svijesti o potrebi očuvanja kvalitete prirodnog okoliša, potaknuli ekološku osviještenost učenika, roditelja te mještana, poticali na ekološko djelovanje u domu i školi te razvijali poduzetnički duh. OŠ Ivana Meštrovića bila je uključena u projekt Skupljamo zajedno stare baterije s tvrtkom Friš d.o.o. iz Križevaca.

Tom prigodom tvrtka je donirala školi iznos od 3860,00 kn.

Taj iznos podijeljen je razrednicima sukladno količini skupljenih baterija. Najveći iznos za prikupljene baterije u RN pripao je 2.b razredu (sada 3.b), a u PN 6.a razredu (sada 7.a).

Voditeljica projekta prošle školske godine bila je učiteljica Jelena Čeko, a ove godine vodi ga učiteljica Petra Palašić.

Skupljanje čepova

Osim baterija u našoj školi skupljamo i plastične čepove. Priklučili smo se tako projektu „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“ koji je pokrenula Udruga oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske (UOLL). Udruga će prikupljene čepove prodavati, a novcem od prikupljenih čepova nabavljat će se potrebni lijekovi. Plastične čepove skupljaju svi učenici od 1. do 8. razreda. Svi koji imate plastične čepove od sokova, mlijeka, jogurta, vode, slobodno ih donesite u školu.

Eko kutak škole

Kontejneri

Grad Zagreb u našu je školu dostavio kontejnere za razvrstavanje otpada. Oni moraju stajati u prostoru naše škole, svaki u svom ormariću kako bi djeca razvrstavala otpad. Naša škola ih je smjestila u predvorje te svaki ima svoju određenu boju: plavi za papir, žuti za plastiku i zeleni za komunalni otpad.

Drvo

U predvorju naše škole smješteno je drvo koje su izradile učiteljice Jelena Čeko, Vesna Dolenec i domar Drago Širanović. Učiteljica Jelena ga je nacrtala, domar ga je izrezao, a učiteljica Vesna napravila je životinjice. Tamo se sada nalazi mali eko kutak škole gdje se stavljuju sve obavijesti vezane za očuvanje prirode.

Mali čuvari prirode

Uz eko-grupe za prvašice imamo i grupu Mali čuvari prirode koju održava učiteljica Prirode Ljiljana Nimac. To je grupa na kojoj učiteljica s učenicima provodi akcije koje organizira Hrvatsko biološko društvo kao npr. berba žira. Na grupu se može prijaviti tko želi, a učiteljica priželjuje da se u rad grupe uključe šestaši!

Sadnja hortenzija

Učiteljica Ljiljana Nimac organizirala je 3.10. 2014. sadnju hortenzija u dvorištu naše škole. U sadnji su sudjelovali učenici od 1. do 8. razreda. Svaki razred prikupio je novac za svoju sadnicu te smo posadili 29 cvjetova. Željeli smo hortenzijama uljepšati dvorište škole, ali nažalost većinu su uništili već za nekoliko dana. Uspjeli smo sačuvati nekoliko njih koji nam uljepšavaju okoliš.

Nadamo se da će one posramiti one koji su počupali i uništili ostale sadnice te da više takva djela neće ponoviti. Mi od uljepšavanja svoje škole nećemo odustati!

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ HRVATSKOG JEZIKA

Pod vodstvom mentorice Gordane Ljubas na natjecanju su sudjelovale:

- Bjanka Vrljić, 8.a – 12. mjesto
- Kristina Kelava, 8.a – 17. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ENGLESKOG JEZIKA

Pod vodstvom mentorice Tee Sušac na natjecanju su sudjelovali:

- Bjanka Vrljić, 8.a – 12. mjesto
- Luka Dominić, 8.c – 18. mjesto
- Leon Zrnić, 8.c – 23. mjesto
- Dino Belužić, 8.b – 32. mjesto
- Luka Ban, 8.b – 34. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Pod vodstvom mentorice Snježane Zuanović na natjecanju su sudjelovali:

- Roko Dubravica, 6.a – 3. mjesto
- Lovro Vladić, 6.b – 5. mjesto
- Domagoj Hudiček, 6.a – 23. mjesto

Pod vodstvom mentorice Ide Kristović na natjecanju je sudjelovao

- Luka Bunjevac, 5.c – 18. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Pod vodstvom mentorice Ljiljane Nimac na natjecanju je sudjelovala:

- Mia Perkovac, 7.b – 5. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ KEMIJE

Pod vodstvom mentorice Danijele Kirsch na natjecanju su sudjelovali:

- Ivan Renić, 8.a – 16. mjesto
- Leo Škarpa, 8.c – 50. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ FIZIKE

Pod vodstvom mentora Ivice Tokića na natjecanju su sudjelovali:

- Ivan Renić, 8.a – 18. mjesto
- Leon Zrnić, 8.c – 33. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

Pod vodstvom mentorice Mile Kožul Kalem na natjecanju su sudjelovali:

- Nora Korać, 5.b – 10. mjesto
- Lukas Baltas, 6.d – 10. mjesto
- Lovro Jakić, 7.d – 26. mjesto
- Mihail Ujević, 8.c – 30. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ TEHNIČKE KULTURE

Pod vodstvom mentora Igora Naglića na natjecanju su sudjelovali:

- Anja Kralj, 5.a – 9. mjesto
- Mirko Lazar, 6.b – 21. mjesto
- Vid Emanuel Vukovac, 8.c – 21. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ NJEMAČKOGA JEZIKA

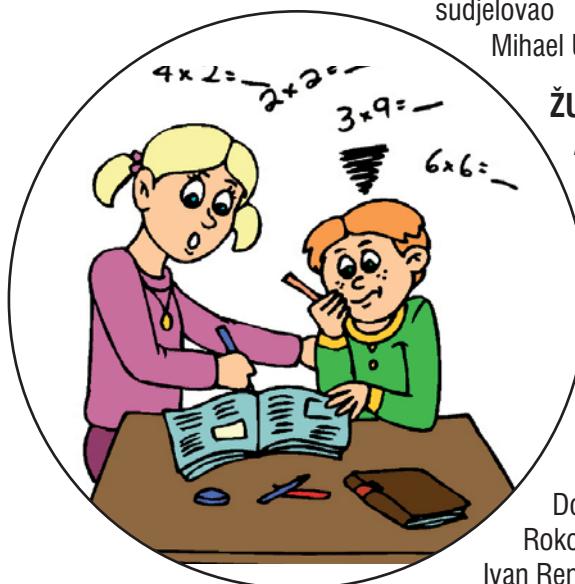
Pod vodstvom mentorice Ivane Bašić na natjecanju je sudjelovao

- Mihail Ujević, 8.c – 57. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ASTRONOMIJE

Pod vodstvom mentora Igora Naglića na natjecanju su sudjelovali:

- Maxim Kranjec, 5.a – 4. mjesto
- Luka Pranić, 5.a – 5. mjesto
- Jakov Pleše, 5.c – 6. mjesto
- Jan Bakarić, 6.a – 2. mjesto
- Lovro Balen, 6.a – 5. mjesto
- Domagoj Hudiček, 6.a – 7. mjesto
- Roko Dubravica, 6.a – 8. mjesto
- Ivan Renić, 8.a – 1. mjesto

ŽUPANIJSKA SMOTRA LiDraNo

Naš list i ove je godine sudjelovao na LiDraNu i ponovili smo prošlogodišnji uspjeh – bili smo predloženi za državnu smotru – urednica Nikica Bilić, 8.b, mentorica Gordana Ljubas.

DRŽAVNA NATJECANJA

NA DRŽAVNOM NATJECANJU IZ MATEMATIKE

Lovro Vladić zauzeo je 5. mjesto i dobio 3. nagradu, a Roko Dubravica 9. mjesto i dobio pohvalu povjerenstva.

Čestitamo učenicima i njihovoj mentorici Snježani Zuanović!

NA DRŽAVNOM NATJECANJU IZ ASTRONOMIJE

Ivan Renić zauzeo je 2., Luka Pranić 10., a Jakov Pleše 13. mjesto.

Čestitamo učenicima i njihovu mentoru Igoru Nagliću!

Bio je dovoljan običan sladoled...

Ove godine prošao sam na državno natjecanje iz matematike. Iako sam se osjećao nelagodno, čim sam sjeo u autobus pokraj Lovre, sve su brige nestale.

Čim smo došli, raspakirali smo stvari i otišli na večeru. Hrana je bila odlična, a i upoznali smo nove prijatelje. Te večeri nisam mogao zaspati. Ujutro sam bio malo mamuran, za razliku od Lovre koji je očigledno dobro spavao. Kad smo ušli u učionice i dobili zadatke, pomislio sam na to kako bi stvarno bilo glupo dogurati do ovoga i sada odustati. Pogledao sam prvi zadatak i zgrozio se. Tad sam ga bolje pogledao i shvatio da je vrlo lagan i riješio ga. Na drugom zadatku dobio sam novi elan, a do četvrtog sam imao hrpu samopouzdanja. Onda je na red došao peti zadatak, naizgled najlakši od svih. Rješavao sam ga neko vrijeme i došao do zaključka da zadatak nije rješiv. Predao sam ispit i izašao. Na hodniku sam sreo Lovru. Odmah smo krenuli uspoređivati zadatke kao i na natjecanjima prije. Ne mogu opisati val razočaranja kada sam shvatio da sam pogriješio cijeli peti zadatak.

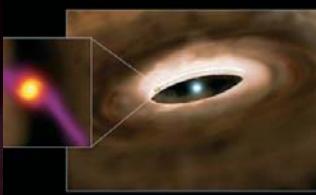
Poslije smo otišli na izlet u Trogir. Uživao sam u razgledavanju tog prekrasnoga grada. Bio je dovoljan običan sladoled – istina skuplji nego inače – i ja sam se odlično osjećao. Lovro i ja otišli smo na objašnjavanje rješenja, a potom i na žalbe. Bilo mi je dragoo zbog Lovrina uspjeha. Kasnije smo se vratili autobusom. Preporučio bih ovo svakome tko ima potencijala i želje da ostvari ovako nešto.

Roko Dubravica, 6.a

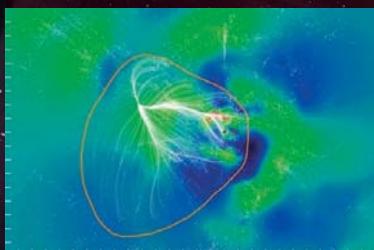

Novosti u astronomiji kroz školsku godinu 2014./2015.

Tijekom samo ove školske godine u znanosti je došlo do mnoštva novih spoznaja i otkrića. Za našu rubriku pripremio sam samo neke odabrane teme iz astronomije kako bih vam dočarao kojim sve novim saznanjima raspolažemo.

Promatrajući zvijezdu HD 100546 udaljenu samo 355 svjetlosnih godina po prvi put u povijesti snimljen je planet u stvaranju kako kruži oko zvijezde. Prva slika snimljena je u veljači 2014. godine, a u rujnu 2014. godine konačno je potvrđena točnost ovog monumentalnog dostignuća. Na novijim slikama čak se nazire i drugi planet. Zapravo gledamo stvaranje novog sustava.

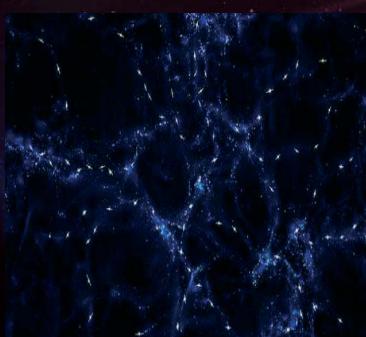
Mapiran je „oblak galaksija“ u kojem se nalazi i Mliječni put. Izgleda da se sve u svemiru pokušava udružiti, grupirati pa tako i naša galaksija. Otkriveno je da je naša galaksija dio grupe od 100 000 galaksija koje se protežu dužinom od 520 milijuna svjetlosnih godina. Ova, naša grupa galaksija, dobila je naziv Laniakea što na havajskom jeziku znači „neizmjerna nebesa“.

Proučavajući malu galaksiju označe M60-UCD1 u zviježđu Djevice otkrivena je njezina velika tajna. Dakle ova izrazito gusta patuljasta galaksija u svome središtu skriva supermasivnu crnu rupu. Zašto supermasivna? Pa ta crna rupa čini 15% ukupne mase cijele galaksije što je otprilike masa od dvadeset milijuna Sunčevih masa. Za usporedbu: crna rupa u središtu naše galaksije čini 0.01% ukupne mase.

Dana 5.12.2014. godine uspješno je testirana letjelica Orion čiji je zadatak odvesti ljudsku posadu na Mjesec, komete i Mars. Prvi let s ljudskom posadom zakazan je tek 2021. godine.

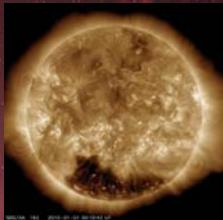
Crne rupe su jedni od najneobičnijih objekata u Svemiru koje onemogućuju ičemu da izbjegne njihovom zahvalu – čak i svjetlosti. Sada su astronomi otkrili nešto još čudnije vezano uz ove zagonetne objekte: usklađeni su jedan s drugim preko udaljenosti koje se mjere u milijardama svjetlosnih godina. Very Large Telescope (VLT) u Čileu zabilježio je izvanredna zapažanja i pronašao jezivi sklad među ogromnim međuzvjezdanim objektima koji se nazivaju kvazari. Grupa europskih otkrila je da je rotacija osi središnjih supermasivnih crnih rupa u uzorku kvazara međusobno paralelna i na vrlo velikim udaljenostima. Ako se kvazari nalaze u nekom dugačkom vlaknu, onda će rotacije središnjih crnih rupa biti usklađene diljem vlakna. Istraživači procjenjuju da je vjerojatnost da su ova usklađenja jednostavno rezultat slučajnosti manja od jedan posto.

Od svoga lansiranja 2009. godine svemirski teleskop Kepler u potrazi je za egzoplanetima u pokušaju da nađe onaj jedinstveni planet nalik našemu. Trenutno ima 996 potvrđenih planeta, ali kada je pronađen planet naziva Kepler-186f u sazviježđu Labuda, pronađen je onaj najsličniji. Iako planet nije u potpunosti blizanca našoj Zemlji, trenutno je najbolji kandidat za planet koji bi mogao podržavati život. No to ga nije zaustavilo da i ove godine nađe još koji planet. Zadnji u nizu je HIP 116454b u sazviježđu Ribe

U 25. obljetnici rada Hubble Space Telescope još uvijek šalje najljepše fotografije. Tako je ponovo uslikao prekrasnu maglicu naziva „Stupovi stvaranja“ ili Orlova maglica u zviježđu velikog psa. Novija slika puno veće oštirine astronomima daje nova saznanja od čega su sastavljene maglice. Pokazuje da ime nije u potpunosti točno i da je moglo biti i stupovi uništenja, jer se tvar na njegovim rubovima zagrijava i isparava. Paul Scowen komentirao je kako je maglica uslikana u posebnom trenutku svog kratkog vijeka postojanja.

Sunce je 2015. godinu započelo velikom koronalnom „rupom“ na svom južnom polu. Koronalna rupa je mjesto na kojem čestice odlaze sa Sunca gibajući se velikim brzinama (otprilike 800 km/h). Ono što je još uvijek nepoznato jest zašto se to događa. Rupa je zapravo mjesto na Suncu niže temperature i s manje materijala zbog čega i izgleda tamnije od ostatka površine.

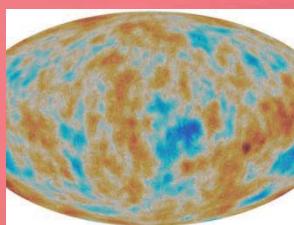

Asteroid 2004 BL86 prvi je put uočen 30. siječnja 2004. godine, a trebalo mu je 11 godina kako bi se približio Zemlji. Kako je njegova putanja do sada već dobro proučena, iščekivao se dan 26. siječnja 2015. godine kada je ovaj kamen dužine 325 metara i širine 70 metara nečujno projurio samo 1 200 000 kilometara od nas. Nečujno – možda, ali ne i neprimjetno. Asteroid je prošao dovoljno blizu kako bi ga primjetili i uslikali astronomi sa Zemlje. I naravno, kao i većina stvari u svemiru, i ovaj komadić skrivao je iznanađenje za nas jer slike pokazuju da oko njega kruži mali satelit što je sada i snimljeno kamerom.

Već 2012. godine primjećeno kako je nešto zamračilo zvijezdu J1407. Dopplerovom spektroskopijom otkriveno je sustavno ponavljanje zamračenja zvijezde. Tim iz opservatorija u Leidenu u Nizozemskoj ustanovio je kako ta zamagljenja uzrokuje divovski planet s ogramnim sustavom prstenova. Masa novootkrivenog planeta jednaka je barem 40 masa Jupitera. Otkriveno je da sustav prstenova oko tog planeta ima promjer 120 milijuna kilometara i da je masa prašine u prstenovima otprilike jednaka Zemljinoj masi. S vremenom će ti prstenovi postati prirodni sateliti tog planeta.

Najnoviji podatci dobiveni s Plankovog svemirskog teleskopa preispituju starost svemira. Govore o prethodnom promašaju od nekih 100 milijuna godina. Sto milijuna godina je naravno samo „trenutak“ u starosti svemira od 14 milijardi godina, no ako je točan, to bi značilo da su se i zvijezde počele stvarati milijunima godina prije, a to je vrlo značajno u našoj ekstrakratkoj povijesti.

Od ovog mnoštva izdvojio bih ipak dva događaja na koja se čekalo cijelo desetljeće.

ESA-ina misija Rosetta započela je 2004. godine lansiranjem, a došla je do svog cilja - komete 67P/Churyumov-Gerasimenko - nakon desetogodišnjeg puta vanja, 6.8.2014.

Misija je komet sljedećih mjeseci proučavala i slikala površinu u potrazi za povoljnim dobro mjesto nakon čega se Philae odvojio od Rosette i sletio na 67P i tako postao prvi kojemu je uspjelo spuštanje na komet. Već u prvom tjednu posla Philae šalje zanimljive podatke... na kometu postoje organske molekule (početak evolucijske ute).

NASA-ina misija New Horizons trebala bi stići do Plutona 14. srpnja 2015. nakon devet godina vožnje po Sunčevom sustavu. Na svom putovanju New Horizons sonda uslikala je Mjesec, JPL asteroid i Jupiter, a krajnji cilj joj je istraživanje patuljastog planeta Plutona i njegovih pet satelita.

Sonda je iskoristila Jupiterovu gravitaciju i ubrzala se za 4 km/s, time je postala najbrža napravljena letjelica krećući se brzinom od otprilike 73 000 km/h.

Igor Naglić, prof.

Osmosmjerka:

Kada pronađeš sve pojmove, ostat će 15 polja koja čitajući s lijeva u desno tvore rješenje. Kako bi lakše pronašao sve pojmove iskoristi ovih šest smjernica.

1. Imena svih osam planeta i onoga koji više nije planet.
2. Naziv zvijezde oko koje kruži Zemlja.
3. Ime za naš prirodni satelit i ime prvog umjetnog satelita.
4. Naziv prve svemirske stanice.
5. Kratice za Američku i Europsku svemirsku agenciju.
6. Za njega kažemo da je beskonačan

Rješenje: _____!

A	S	R	A	M	I	R	S	A
T	R	E	Z	E	M	LJ	A	S
S	A	T	U	R	N	O	N	E
P	A	I	O	K	E	M	I	E
U	R	P	C	U	P	J	C	N
T	E	U	E	R	T	N	A	O
N	N	J	S	J	U	E	Z	T
I	E	A	E	S	N	A	R	U
K	V	K	J	A	S	A	N	L
S	V	E	M	I	R	O	N	P

Ne zaboravite pogledati u vrijeme ljetnih praznika

Svi koji ćete vrijeme provoditi negdje na Jadranu gdje je manje svjetlosnog onečišćenja, sjetite se pogledati u nebo. Što su noći tamnije, to je nebo ljepše.

Pogledajte ljepotu Mliječne staze koja se proteže preko cijelog neba i daje mu neku mističnu notu. Dok promatraste nebo, vjerojatno ćete zapaziti i tri izrazito sjajne zvijezde koje na noćnom nebu tvore trokut. Te tri zvijezde nazivamo ljetni trokut, a tvore ga zvijezda u zviježđu Labuda (Deneb), zvijezda u zviježđu Lire (Vega) i zvijezda u zviježđu Orla (Altair).

I naravno, ako vidite zvijezdu padalici, ne zaboravite poželjeti želju. Kako bi vam ju bilo lakše pronaći, predlažem da pogledate prema gore 28. i 29. srpnja kada prolazimo kroz meteorski roj Južnih delta akvarida kada bi se trebalo pokazati do dvadeset meteora po

satu. Ako niste vidjeli niti jedan meteor u sedmom mjesecu, ne brinite se. Samo petnaest dana kasnije, 12. i 13. kolovoza Zemlja prolazi kroz roj Perzeida poznatiji pod nazivom Suze sv. Lovre kada bi nebom trebalo proći i do dvjesto meteora po satu, a tada ćete sigurno zapaziti neki.

Županijsko natjecanje iz Astronomije

Županijsko natjecanje iz Astronomije za natjecatelje grada Zagreba održava se, uz jedan kraći prekid, od 1994. godine u Osnovnoj školi Ivana Međurovića. Tako je i ove godine, 25. ožujka, škola imala čast ponovno biti domaćin.

Na natjecanju su sudjelovali učenici od 5. razreda osnovne škole do 4. razreda srednje škole koji se bave proučavanjem svemira na izvannastavnim aktivnostima u svojoj ili nekoj od susjednih škola. Odaziv je bio vrlo dobar. Natjecanje se odvijalo u dva dijela, pismeni dio u prijepodnevnim satima i praktični dio (prezentacija radova) nakon kraćeg odmora u popodnevним satima. Na natjecanju su učenici osnovnih i srednjih ško-

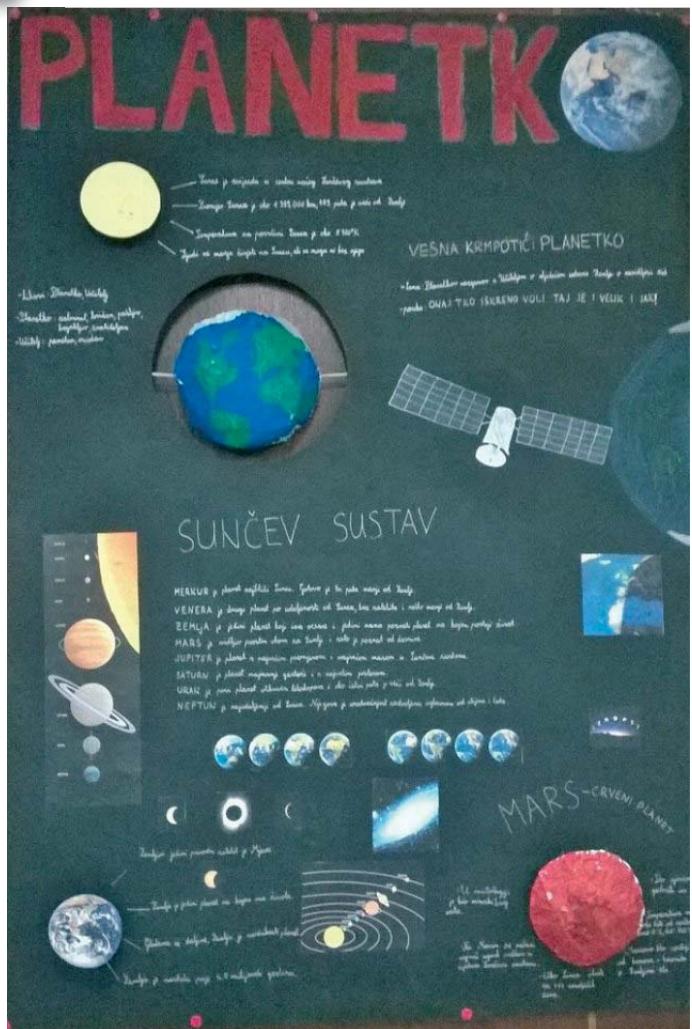
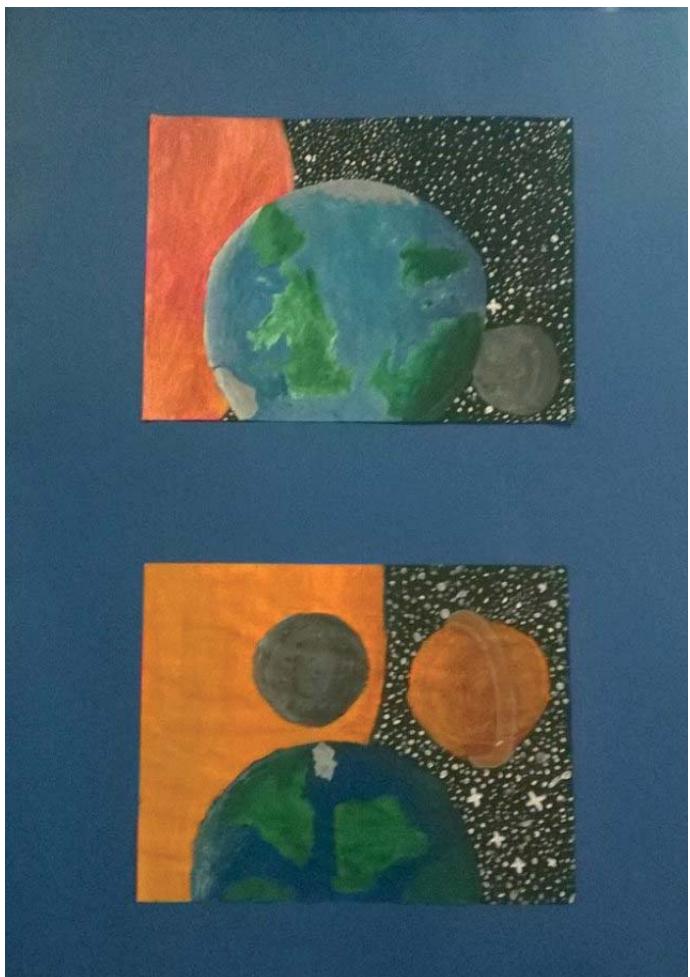
la grada Zagreba pokazali zavidno znanje iz područja astronomije, koje obuhvaća raznolike sadržaje iz fizike, kemije, biologije, matematike i njihovu primjenu.

Uz natjecatelje i njihove mentore na natjecanje su kao ispitivači pozvani djelatnici Zvjezdarnice Zagreb Damir Hržina dipl. ing. i mr. sc. Ivan Romštajn koji su ujedno i članovi državnog povjerenstva. Uz njih su kao ispitivači pozvani i dugogodišnji prijatelji škole i zaljubljenici u astronomiju Višnja Srdelić, prof. fizike, dr. sc. Robert Beuc s Instituta za Fiziku, Ivan Lovrek dipl. ing., Maja Šuveljak, prof. fizike i matematike i prof. dr. sc. Vladis Vujnović.

Posebnost ovogodišnjeg natjecanja bio je jednomjesečni projekt koji mu je prethodio. U projektu nazvanom „Astronomija“ sudjelovali su svi učenici i učitelji, baveći se sadržajima iz astronomije na različite načine – istraživali su utjecaj astronomije i znanosti na svakodnevni život čovjeka, utjecaj umjetnosti (književnosti, glazbe, slikarstva) na znanost i obrnuto. Pronalaženjem argumenata i podataka, pisanjem, čitanjem i izlaganjem na određenu temu vezanu uz astronomiju učenici su kritički prosuđivali utjecaj znanosti na život čovjeka i bili motivirani za daljnje istraživanje astronomije i njoj srodnih područja.

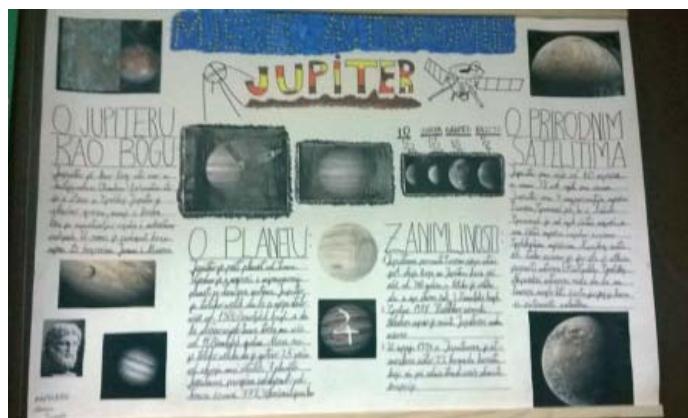
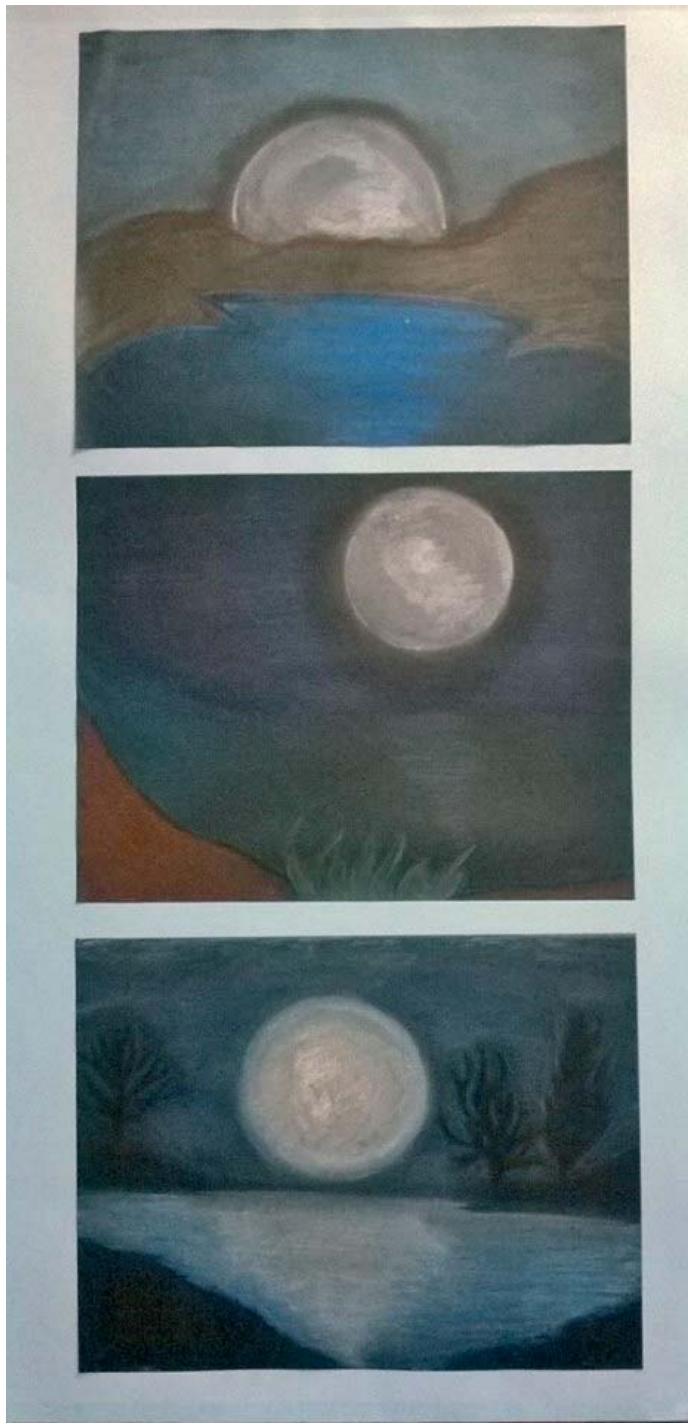
Teorija velikog praska

Njihov trud i kreativnost rezultirali su izložbom radova koja je za roditelje, učenike, učitelje, natjecatelje i ostale posjetitelje bila otvorena od 9.00 do 18.00 sati u prostorima škole. Na izložbi se moglo vidjeti mnoštvo zanimljivih dječjih radova – od literarnih do umjetničkih, od postera do maketa i nezaobilaznog posjetitelja iz svemira koji je završio na najviše fotografija. Tako je najzastupljenija tema bio Sunčev sustav koji je zaintrigirao najveći broj učenika te je pronašao svoje mjesto u najviše radova: Sunčevi sustavi u kolažu, plastelinu i pastelama prikazivali su raspon učeničke mašte. Prvi i drugi razredi raznolikošću svojih radova pokušali su dati ideju o izgledu vanzemaljaca, učiteljice prvih razreda izradile su astronauta koji je uz maskotu bio najatraktivniji izložak, dok su četvrti razredi posjetiteljima pokušali dočarati Veliki prasak. Viši razredi su uz predmetne profesore pisali literarne radove, interpretirali književnoumjetničke tekstove tematski vezane uz astronomiju, crtali stripove, izrađivali makete svemirskih letjelica, pripremili izložbu o meteorima i mineralima i izrađivali plakate.

Izložba je potvrdila kako poticanje na samostalno-istraživačko učenje daje zanimljive, maštovite i raznovrsne rezultate.

Cilj je bio izložbom radova dodatno inspirirati sve natjecatelje u dalnjem bavljenju astronomijom. Nadamo se da smo u tome uspjeli.

TEA ANTONČIĆ

SVEN BANJAC

TIN BANJAC

FRAN BRTAN

LOVRO GALIĆ

EMMA HORVAT

LEONA KRUŠELJ

ROKO KUSAKOVIC

ANTONIO LOVRIĆ

KARLO PEKVARIĆ

PETAR PEROKOVIĆ

LORI POLJANEK

ANTEA PUYAK

MONA RADOŠEVIĆ

NIKA RUKAVINA

UNA SAMEK

MIHAILA SEMRAD

TIN STIPANOVIC

KARLO ŠERIFOVIĆ

VITO TEROVIC

LANA ŽUPAN

učiteljica Gordana Horvat

1. TARA BJEGOVIC
2. DAVID BOŽIĆ
3. MATHO BAUČIĆ
4. LUNA CRNJAK
5. LOURD DOMITROVIĆ
6. JUR ĐEVENICA
7. BRUNO GABRIĆ
8. IVANO GRGIĆ
9. LUKA HUNJET
10. MAJA MAČEK
11. ZARA MILEUNIĆ

12. LEONA OZIMIN PTIČEK
13. MAŠA PERAĆ LASIĆ
14. JAN POLJANAC
15. MARCELA REBROVIĆ
16. JOSIP REHTAČEK
17. DORA SOLDO
18. LEONARDA SRAKA
19. IVAN TOMASOVIĆ ŽUŽUL
20. NOLA TOMAŠEK
21. FRAN TONČINIC
22. MIRTA VUČKOVIĆ

učiteljica Iva Vinter

JAN BANOVIĆ
LUKAS BARIĆ
PAULINA BORSIĆ
DAMJAN DOMINKOVIĆ
MARIA ĐAJKIĆ
LENA DUDARIĆ
KATJA GABRIĆ
MEI HINIC
FILIP JEMBRTH
EDUARDO LONČOR
PETAR LOVRIĆ

1.c

INES MARŠIĆ
IVAN MATIĆ
LUCIJA MATIĆ
LANA MIKŠA
GAŠPAR MIOKOVIĆ
TEMA OBRODALJ
LEON PEJIĆIĆ
LOVRO PERUŠINOVLIĆ
DORA PETROVIĆ
MASA TADIĆ
NIKOLINA VELKI
LUKA VOJNOVIĆ

učiteljica Perica Vulić Vočanec

KLA RA ANTIC

KIARA BILAČ

BRIGITA LEM

ALEM BAHIC

FRANKO DEAN

DAVID BOJČIC

VANESA DEMUT

SARA GABRIC

ANTUN IVAČIĆ

VITO JURISIĆ

T. d

ANDRIJA KUZMIĆ

NOLA LADIŠIĆ

ANTE MARKOVIC
TONKA MATKOVIC
KIARA OSREČKI

TIN PAVLOVIĆ

And PRANIĆ

LOVRO SURLA

NIKO SUETLINA

HANA ŠUKURICA
DOMAGOJ ŠUTO
NOA

učiteljica Petra Palašić

Odnosi djevojčica i dječaka

S učenicima prvih razreda razgovarali smo o odnosu dječaka i djevojčica. Odgovori su vrlo zanimljivi. Neki su simpatični, neki šaljivi, iz nekih bi i stariji mogli ponešto naučiti, a iz nekih odgovora vidljivo je da je potrebno puno rada kako bi ti odnosi postali bolji.

Što misliš o djevojčicama/dječacima?

- Mislim da su zaljubljene u mene jer mama kaže da sam jako sladak.
- One su dosadne i stalno se igraju s lutkama!
- Zaljubljene su u mene i onda imamo spojena srca!
- **Bezobrazni su i grubi prema curama.**
- Dečki su bezveze i glupiraju se.
- Oni su pametni, ali su jako smotani i dosadni.

Koje su razlike između dječaka i djevojčica?

- Djevojčice imaju dužu kosu, a dječaci kraću i djevojčice imaju duže trepavice od muških.
- One ljepše crtaju od nas!
- Dječaci su jači i vole neke sportove, a djevojčice su osjetljivije!
- **Dječaci su živahni, a cure su pristojne kao dame.**
- Oni vrijedaju cure i nekulturni su.

Što ti se kod njih sviđa?

- To što su pristojnije od nas!
- One rade nekakve gumice!
- Sviđa mi se što su lijepi i pristojnije!
- **Sviđa mi se što moraju slušati cure.**
- Imaju lijepu kosu i oči.
- Ništa jer su zločesti jako.

Jesi li zaljubljen/zaljubljena u neku djevojčicu/dječaka iz razreda?

- Nemam curu, samo najbolju prijateljicu!
- Ne jer me ljute i dosađuju mi!
- Jesam jer ima lijepu smeđu kosu i puno se igramo!
- **Jesam, moj je bezobrazan, ali jako zgodan.**
- Nisam, ali da jesam, onda bi imao plavu kosu i plave oči.
- Nisam jer me to ne zanima.

Bi li ikada udario/udarila djevojčicu/dječaka?

- Ne jer bi me tužile učiteljici.
- Ne jer su mi jako lijepi.
- Ne zato što Bog ne da da tučemo cure.
- **Udarila bih ga bananom za doručkom.**
- Ne jer ih se malo bojim.
- Ne jer su oni jači od cura.

Kako se dječaci/djevojčice u tvom razredu ponašaju?

- Neke su dobre, a neke su jako zločeste.
- Dobre su, ali nas stalno tužakaju.
- Bolje su od dječaka i ne govore ružne riječi.
- **Jako nekulturno, bezobrazno i grozno.**
- Zločesti su i stalno igraju dosadan nogomet.
- **Užasno jer upadaju učiteljici u riječ.**

Anketu provele Iva Džajkić i Paula Zdelar, 6.a

PITALICE

Leptiri bijeli s neba letе,
veseli se svako dijete.
Bijeli se čitav kraj,
svako polje, svaki gaj.
Lete sanjke hitro po
brijegu,
klize meko po bijelome...
(nθəʃɪus)

Bijela zvjezdica na dlan ti
pala, zagrijala se i nestala.
(səhnljɪʃɪca)

Iz visine gusto pada
nikad padom ne nastrada.
A kad toplo sunce svane,
rastopi se i nestane.
(θəʃɪus)

Sladak sam kao šećer,
i hladan kao led,
sva me djeca vole jesti,
jer ja sam ...
(dələdɔrs)

Nemam ruku,
nemam nogu,
ali vješto skočit mogu.
Niti jednog nemam ugla,
okrugla sam kao kugla.
(lɔptə)

Imam dlaku nisam maca,
pijem vodu nisam žaba
strašan sam, a nisam lav
nego idem vav, vav, vav
(səd)

Nit je riba,
nit je ptica.
Mrkva mu je poslastica.
Ima krzno meko,
a zovu ga ...
(zəko)

KUTAK ZA NAŠE PRVAŠIĆE

Na početku školske godine razgovarali smo s našim prvašima. Učiteljice su nam došapnule kako su maštoviti i da sigurno među njima ima onih koji bi rado s nama podijelili svoja znanja koja su stekli u vrtiću, ali i saznanja o školi i o onome što ih čeka u godinama koje slijede.

ZAŠTO ZUBIĆ VILA SKUPLJA ZUBE?

Gradi kuću od mojih zubi.
(Tonka, 1.d)

Stavlja ih u tvornicu i zubići postaju novčići.
(Brigita, 1.d)

Skuplja ih pa ih popravlja. (Marija, 1.c)

Od njih radi bisere. (Ivan, 1.c)

ŠTO JE NA KRAJU DUGE?

Na kraju duge je škrinja s blagom. (Lovro, 1.a)

Novčić i boje. (Jure, 1.b)

Lijepa livada i zlato
(Luna, 1.b)

TKO JE DOMAR?

Onaj koji brine o školi. (Tonka, 1.d)

Onaj striček koji popravlja stvari. (Domagoj, 1.d)

Striček koji popravlja da nama bude lijepo.
(Marija, 1.c)

TKO JE PEDAGOGINJA, A TKO PSIHOLOGINJA?

Pedagoginja je u knjižnici, a psihologinja je ona koja razgovara s djecom. (Lovro, 1.a)

Pitalice

Velike ima oči,
lovi rado baš po noći,
poslije svakog dobrog
lova, spavati ide

Kitnjast ima rep,
velik i lijep,
lješnjaci su njena hrana,
dom joj je svaka grana.

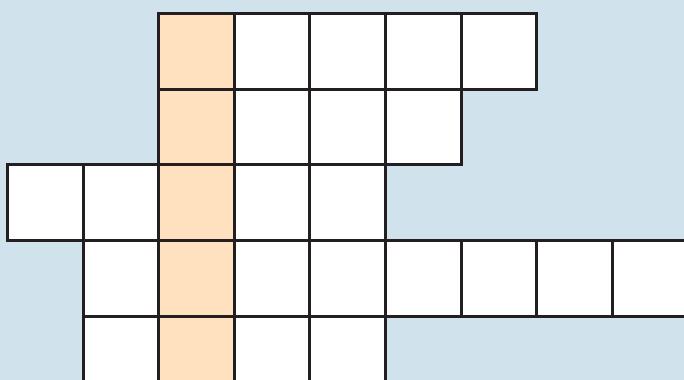
U polju ljeti, sjajna iskra
zrakom leti, u tamnoj noći
svijetli.

Kuća mu je bara,
draga iznad svega,
u njoj živi, rado pjeva,
regalica, regalica!

Rješenja: sova, vjeverica, kriješnica, žabac

KRIŽALJKA

1. Njima se šišamo
2. Češljamo svako jutro
3. Abecedu čine
4. Najdraže djeće jelo preko ljeta
5. Rodila nas je

Youtube kutak

Stampylonghead

Stampylonghead (Joseph Garrett) je youtuber iz Britanije koji snima sebe kako igra Minecraft. Njegov je izvorni kanal bio Stampylongnose. U 2012. on se prebacio na Stampylonghead, njegov trenutni kanal. Stampylonghead nastao je 29.

srpnja 2011. kao strani kanal za igrice. Prvi put je stavio na svom kanalu Minecraft video postavljen u svijetu Stampy's Lovely World. Također, igra s prijateljima L for Leeee, Amy Lee, iBallistic Squid, Rosie...

Popular MMOs

Popular MMOs igra igrice na PC-u. Također igra s još jednom curom. Isto tako stvarno puno koristi tnt. No, isto ubija mutirana čudovišta (samo u igricama), npr. goleme endermane, creepere, zombije, kosture, željezne goleme... Njegove dvije novije serije su njegove Minecraft Mini igre i izazovne igre. Usput igra i World of Warcraft i Clash of Clans.

Ian Dobrinčić, 3.a

8.a razred

BOROVEC, VLADIMIR – VEKI – Veki u pričama sve pred sobom mrvi, matka mu nije baš u krvi.

CINGARA, SARA – SARČI – S Jakovom baš voli sjediti i gumicu i olovke dijeliti.

CRNJAK, HANA – HANZ – Hana lijenčina je prava, ali od plesa je ne boli glava.

DUKİĆ, JAKOV – DUKS – Duks, ovisnik pravi, Clash of Clans mu je stalno u glavi.

GALZINA, LARA – GAZELA – Nježna je dušica naša Lara, u scenskoj izvedbi nema joj para.

HUSNJAK, LEONARDO GROF – GRGA – Grga čak i letjeti može, ali se jako boji Jože.

JAVOR, ALAN – ČEMEC – Naš rukometničar kroz prozor gledati voli, al' za ocjenu iz kemije često moli.

JEDVAJ, KARLA – KARLITA – Stilist za profesore, lijepu odjeću nosi i kako se brine o svojoj kosi.

KASUN, CARLLA BRUNNA – BRUNČI – Brunna Nasha voli, ali ne i da ju zezaju u školi.

KELAVA, KRISTINA – KIKS – Naša Kika same petice niže, s kamere svoje pogled ne diže.

MIKULANDRA, ALEN – BOMBILI – Svakog podatka Alen se dokopa, žvaka na satu omiljena mu je klopa.

NAKIĆ, ANTE – NAKS – Ante Nakić malo na Kineza vuče, kad povijest pita ko bolesnik jauče.

PAVLOVIĆ, EMA – EMSI – Osmijeh s lica skinuti joj neće ni kemija ni povijest, nisu oni te sreće!

RENIĆ, IVAN – RENJO – Reniću željeza u krvi fali i voli kad ga Darči hvali.

ROSANDIĆ, FRANE – ROSS – Frane van stalno izlazi, al' ne voli kad mu mama u školu dolazi.

SOKOLIĆ, NATALIJA – SOLKA – Kemija joj omiljeni predmet nije, al' naša Solka osmijeh ne krije.

TUZINOVIC, ARMIN – ARMINKO – Dok Armin učeći stolicu grije, Hollywood ga čeka, veseli mu se i smije.

VAZDAR, LUCIJA – LUSY – Sinonim za Lusy nije brzina, ali ima ona mnogo drugih vrlina.

VRLJIĆ, BJANKA – BIJA – Naša Bija je predsjednica Učeničkog vijeća, dok nas vodi, sve nas prati sreća!

Razrednica **GORDANA LJUBAS**

Naša je razrednica žena draga, nasmiješena uvijek pređe preko praga.
Od ludosti joj naših nekad u glavi zvone zvona, al' četiri godine s nama izdrža ona.

8. b OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb, 10./2014.

8.b razred

SANDRA ARLAVI – Sandra, Arlavi se preziva, kad dođe do problema, nikad nije kriva.

LEA BADOVINAC – Lea voli Neymara, za badminton ima dara.

LUKA BAN – Luka nam lektire sve čita i ponekad se po jakne skita.

LADA JOSIPA BARIĆ – Lada po stepenicama pada, u glazbenu nadarenu skupinu spada.

LAURA BARIŠIĆ – Laura iz Gradiške dolazi, u našoj školi super se snalazi.

DINO BELUŽIĆ – Dino fore ima naj, kad dođe do hrane samo daj, daj, daj....

NIKA BILIĆ – Nika, rodno mjesto joj je Lika, po mobitelu danonoćno klika.

DOROTEA KALEVSKI – Dora nije došla s mora, kroz godine smo shvatili da je fora.

ILIRJAN KOLĐERAJ – Lili svoj mobitel voli i zato ga stalno hvataju po školi.

PETRA LAZAR – Petra uvijek spava, zato je na matematički boli glava.

LUCIJA MAJIĆ – Lucija plesačka je nada, al ponekad na podiju pada.

ANDREJ PERVAN – Andrej Vucu sluša i naša je velika duša.

VALENTINA RAOS – Raos je cura fina, ime joj je Valentina.

MARKO TIŠLJAR – Najtiši učenik Marko se zove, u našoj školi svi ga vole.

LEA VOJTUŠEK – Vojta žvake uvijek ima i dijeli ih nama svima.

VID EMANUEL VUKOVAC – Vid se često smije jer voćne jogurte pod satom krije.

KARLO VELKI – Karlo je u drugom polugodištu iz Osijeka došao, kod dečkiju je dobro prošo.

Razrednica **MILA KOŽUL KALEM**

Naša razrednica najbolja je na svijetu, takve nema nigdje na planetu.
Kad dođe do ispričnica, jako nam popušta, nikada nikom ocjene ne spušta.

8.c razred

FILIP BUGARIN – predsjednik je naš, nismo ponosni baš
MATEA DIZDAR – matematika joj muke stvara, ali se time ne zamara
LUKA DOMINIĆ – Roky naš je pravi, slikanjem se bavi
IVAN IVKOVIĆ – kemičar je pravi, koseli šećer on nam spravi
ANDREA JURIŠIĆ – ništa joj se ne da, al' na sat stalno gleda
TEA JURIŠIĆ – tjelesni ona „voli“, stalno trči po školi
LEA KONEČNI – tiha je i mirna, na testovima pomaže svima
SARA KOZARAC – Elfs ona nosi i brine se o kosi
LUKA KRMPOTIĆ – biologiju i kemiju on voli i vodi brigu o školi
LUCIJA MARTINKOVIĆ – Slavonka je u duši, nepravda ju guši
FILIP PODVORAC – u slobodno vrijeme knjige piše, a povijest voli ponajviše
MISLAV PREGLEJ – eksplozivan je ko dinamit, nikad ne znaš što će bit
LUKA SABLJO – naušnicu Luka nosi, školu on ne podnosi
MATTEO SMOLCIĆ – nemirna je duha, uvijek se smije od uha do uha
LEO ŠKARPA – zavodnik je od malena, ali curu nema
LUCIJA TRINAJSTIĆ – sitna, al dinamitna
MIHAEL UJEVIĆ – plavuša je naša, miljenik šestaša
MISLAV ZAMAN – u svom svijetu on živi i svojim crtežima se divi
LEON ZRNIĆ – Metallicu on voli i za svaku peticu se bori

Razrednica **DANIJELA KIRSCH**
 Biologiju voli, kemiju još više, falit će nam previše.

Izbor učenika generacije

Uvijek težite boljem!

Iz osnovne škole krenuti s titulom učenika generacije može biti dobar *vjetar u leđa*. Kruna je to osmogodišnjeg obrazovanja, a ojačat će i samopouzdanje potrebno u novim početcima u srednjoj školi. Ta titula značajna je svakom učeniku, ali je (osim svjedodžbe) potvrda i roditeljima kako je njihovo dijete prepoznato od strane više učitelja kao učenik koji je uzor svima ostalima.

Ove godine razredna vijeća triju naših osmih razreda zamolili smo da izaberu jednog učenika ili učenicu te da napišu koje osobine mu/joj daju prednost pred ostalim učenicima. Nakon glasovanja dobili smo pobjednika: Leona Zrnića, učenika 8.c razreda!

ŠTO KAŽU LEONOVI PROFESORI?

Tolerantan, uvažava različitosti, samostalan, pristojan, inteligentan, ima izrazit smisao za jezik, prijateljski je raspoložen prema drugim učenicima. Uvijek je spremna pomoći, odličan učenik koji redovito, vrijedno i savjesno izvršava postavljene zadatke i uzor je drugim učenicima.

Leon je odličan učenik od 1. razreda i to s prosjekom 5,00! Rođen je 27. travnja 2000. godine. Njegov brat Vito učenik je 2. d razreda naše škole.

ZAŠTO BAŠ JA?

Mislim da su me predanost i upornost u želji da budem bolji možda izdvojili od ostalih učenika i donijeli mi pobjedu u ovogodišnjem izboru.

SLOBODNO VRIJEME

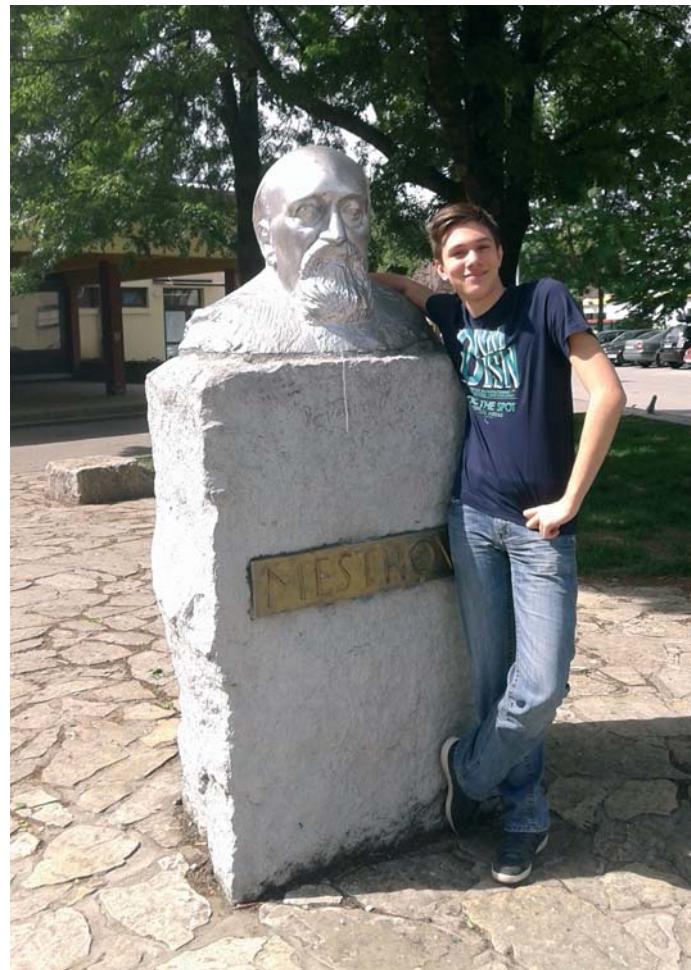
Engleski jezik učim od svoje 4. godine. Išao sam i na plivanje, ali više ne stignem. Kod kuće volim vrijeme provoditi na internetu – čitati i proučavati tuđa mišljenja. Igram i društvene igrice, a nedavno sam počeo učiti svirati gitaru.

NAJBOLJI PREDMET

Najbolji predmet mi je Fizika jer volim shvatiti kako stvari funkcioniraju i mislim da fizika odgovara na ta pitanja.

NAJBOLJI PROFESOR

Profesor Tokić bio je dosta otvoren prema meni, još više je potaknuo moje zanimanje za fiziku. Profesor Naglić je duhovita i otvorena osoba koja poznaje granice šale, a u ocjenjivanju je pravedan i nepopustljiv. Razrednica, profesorica Kirsch,

uvijek je bila spremna pomoći, brine se za cijeli razred i nikog ne favorizira.

KAMO DALJE?

Namjeravam upisati MIOC (15. gimnaziju), matematički smjer.

MOJE ŽELJE, MOJI SNOVI

U životu se želim baviti fizikom. San mi je postati fizičar, postići nešto na tom polju i baviti se onim što volim!

PAMTIM SAMO SRETNE DANE...

Osnovnu školu pamtit ću po svojim *ludim* prijateljima. Oni su me, uz roditelje i profesore, oblikovali u osobu kakva sam danas. Pamtit ću je i po prirodoslovnim predmetima koji su me pridobili!

SAVJET GENERACIJAMA KOJE DOLAZE

Uvijek težite boljem!

Koliko god vam (neki) ljudi govorili da nećete uspjeti, dokažite da možete. Nitko od njih ne zna bolje od vas koje su vaše mogućnosti.

U našem se jeziku nalaze mnoge riječi za koje ne znamo niti da postoje i baš ćemo zato umom posegnuti duboko u zdenac riječi... Ovdje se nalaze neke neobične i duge, neke nove i kraće riječi za koje vjerojatno još niste čuli:
 Filantrop = čovjekoljubac, onaj koji voli ljudе
 Hiperventilacija = prekomjerno disanje (Hiperventilirati= prekomjerno disati)
 Zapozorje, zapozornica = prostor iza pozornice, backstage
 Nejasnica = nejasna riječ
 Dodirnik = touch screen

Spojište = modem
 Ponovak = repriza
 Razvojnik = developer, onaj koji razvija

Bojomet = paintball
 Daroteka = gift shop
 Jušnjača = grabilica za juhu
 Elektroencefalografija = snimanje električnih aktivnosti mozga
 Ezofagogastroduodenoskopija = gastroenterološki terapijski postupak
 Prijestolonasljednikovičinima = žena prijestolonasljednika
 – najduža riječ hrvatskog književnog jezika (ako se zanemare dugački brojevi koji se mogu pisati kao jedna riječ)

Da sam ja učiteljica

Dugo sam razmišljao o tome i stvarno je teško odlučiti. Ne znam da li biti strog ili blag.

Da sam ja učiteljica, svaki dan bi prvi sat bio tjelesni. Ostale predmete bi učili uz igru. Podijelio bih razred na timove: plavi, žuti, zeleni, crveni, narančasti i ljubičasti. Za svaki točan odgovor tim bi dobio jedan bod. Na kraju tjedna najbolji tim bi dobio veliku čokoladu. Došao bih pred ploču i objasnio najlošijem timu u čemu su pogriješili. Na kraju došao bih doma i legao u krevet. Sigurno bih bio umoran. Moj zaključak je da je teško biti učiteljica.

Maks Novak, 4. a

Viktor Kranjec, 4.a

Da sam ja učiteljica, sve bih radila drugačije. Prvo što bih napravila je da škola počinje u deset sati. Zatim bih svaki mjesec minimalno bio je-

dan dan sporta. Udvostručila bih sate likovnog, tjelesnog i glazbenog. Matematiku bih stavila dvaput tjedno da netko ipak nešto nauči. Kad bismo išli u Novi Vinodolski, dozvolila bih učenicima kupanje. Organizirala bih više izleta. Za lektiru učenici bi imali zabavne i smiješne knjige kao Dnevnik Pauline P. ili neke pjesme. S učenicima bih igrala igre, radila kvizove i išla van na dvorište. Na tjelesnom preko zime u dvorani bismo radili poligone i igrali nogomet, košarku i oddbojku. Nikad ne bismo imali više od četiri sata. Stalno bismo išli u posjet knjižnici, kazalištima i kinima. Svi bismo se zabavljali i mislim da bih bila dobra učiteljica.

Petra Prskalo, 4. a

Da sam ja učiteljica, predavala bih likovni od 5. do 8. razreda zato što volim umjetnost, kazališta, galerije i muzeje. Svaki sat bismo nešto lijepili, crtali, bojili i slikali. Učila bih ih tko je Picasso. Uvijek bih im ocjenjivala radove. Ako budu dobri, imat će radionice. Najbolji radovi idu u časopis *Meštri*. Umje-

sto ocjena dobivali bi čokolade i bombone. Tko dobije jedan, dobije jednu kockicu čokolade, tko dobije dva, dobije dvije kockice čokolade i jedan bombon...

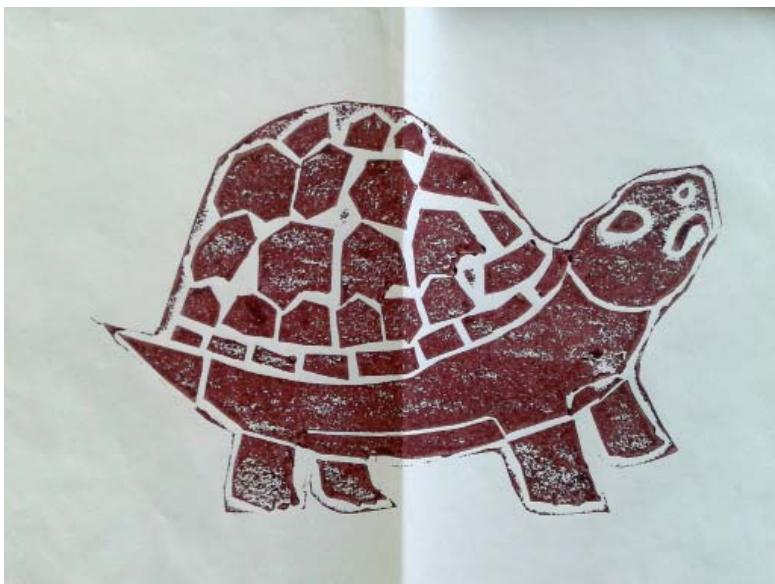
Željela bih da svi dobivaju petice, to jest jedan red čokolade i četiri bombona.

Pozdrav od učiteljice Mari

Mari Peček, 4. a

Lorena Dujić, 3.b

Ana Maljković, 4.b

Moj mjesec

Svaki večer kad legnem, kroz prozor moje sobe mjesec mi želi dobru večer. Kada ne mogu zaspasti, igra sa mnom skrivača. Skriva se iza oblaka. Na lice stavlja masku, smije mi se. Ponekad je žut, a ponekad crven. Zajedno spavamo, a kad mu je dosadno, mašem mu, a on mi odmahuje. Brojimo ovce i koze do sna. Ponekad igramo lovice. Mjesec mi pomaže da zaspim.

Marija Jureša, 4. a

Gospodin Mjesec

Gospodin Mjesec noću sjaji kao zvijezde na nebu. Nekad dođe na Zemlju i igra se s ptičicama na grani. Raketom se digne u svemir i posjeti prijatelje svemirce. Oni ga posjaje srebrnoplavom bojom tako da bude još ljepši nego prije! Više ne izgleda kao lopta već kao banana. Danju se voli ljudjati i skakati.

Da bude siguran da su sve zvijezde zaspale, malo proleti nebom. Druge planete uči matematiku, pjeva s meteoritima i pleše sa Suncem. Kako bih voljela biti Mjesec!

Tara Duralija, 4. a

Mjesec

Kad bih bio mjesec, letio bih iznad mora, rijeka, planina, sela i gradova. Zavirivao bih u svaku sobu. Popeo bih se na svaki kat. Šetao bih po krovovima. Pričao bih sa zvijezdama. Plesao bih svaku noć. Pjevao bih pjesmice dječici. Svijetlio bih jako, jako. Skakao bih po planeti. Putovao bih do Sjevernog pola gdje me čeka zora!

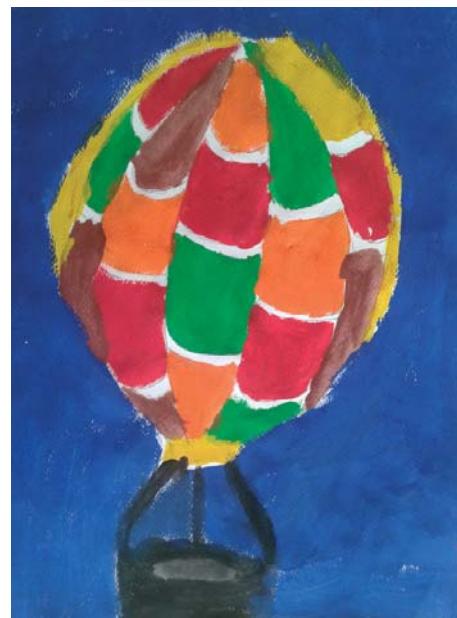
Marko Kardum, 4. a

Marija Puljak, 4.b

Tina Jelaković, 3.a

Dominik Roksandić, 3.a

Antea Puljak, 1.a

Lucija Belan, 3.a

Ema Zidar, 4.b

Lea Požgaj, 3.a

1.c Astronomija

Život u šumi

Jednom sam putovala prelijepim krajem i pokvario mi se automobil. Otišla sam prošetati u obližnju šumu. Kada sam ušla, mirisalo mi je po zelenju. Trava je bila mekana kao spužva. Svuda oko mene su procvale biljke. Na granama su cvrkutali lijepi smeđi vrapčići. Sunce je jako sjalo, a jedan potok je tiho žuborio. Preko njega se moglo prijeći jer je imao mali smeđi mostić. U šumi je cvalo cvijeće različitih boja. Prepoznala sam tri vrste: maslačak – lijep i žut poput sunca; ružu – lijepu, visoku, crvenu, trnjastu (Ta ruža me asocira na dvoje zaljubljenih.), ljubicu – vjesnik proljeća najljepši od svih. Čula sam zujanje pčelica i vidjela sam smeđeg medvjeda kako se budi iz sna. Pokraj mene je prošlo krdo jelena, lijepih rogova i glatkog krvnog kozla. Pokraj mene je sjedio sivi vuk. Nije me napao, čak mi je dao da ga pomilujem. U šumi je rasla šljiva, trešnja, jabuka, kruška, višnja. Voće je bilo tako slatkoi ukusno da sam pojela od svakoga po dva ploda. Tako mi je bilo lijepo u toj šumi da ovaj trenutak nikada neću zaboraviti!

Ivana Višnjić, 6. c

Ivana Brlić-Mažuranić, 4.a

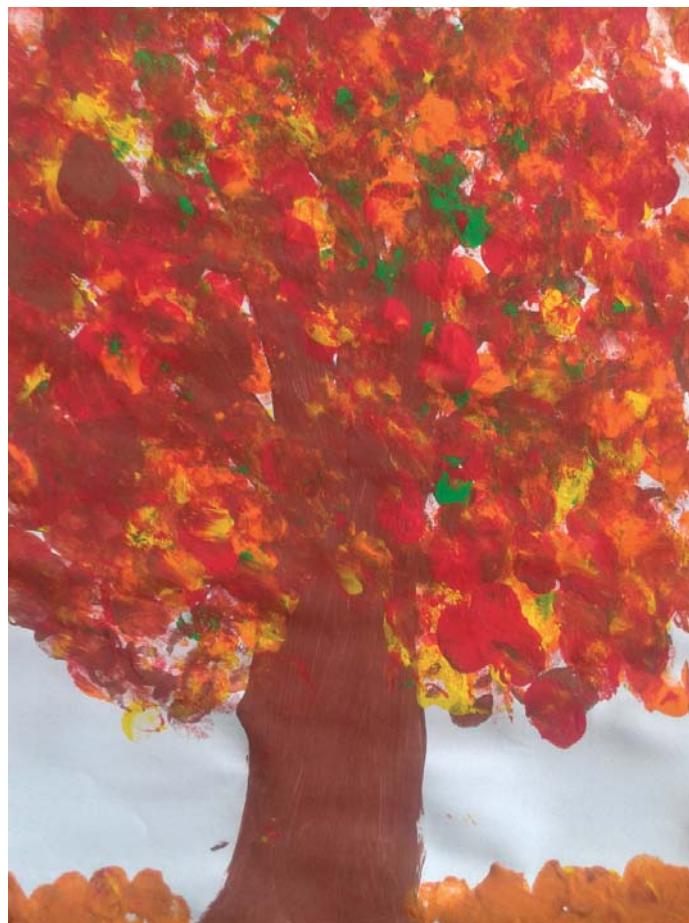
Kad bih ja bila astroanut

Kad bih ja bila astroanut, išla bih u svemir sa svojom svemirskom letjelicom. Tamo bih upoznala vanzemaljce. Za vrijeme svoje pustolovine izgradila bih kuću na Mjesecu. U toj kući bila bi tajanstvena soba, a ja bih se u njoj odmarala i proučavala svemir. Možda bih otkrila novi planet na kojem ima kisika. Kad bih ga otkrila, vratila bih se na Zemlju svojom raketom. Napisala bih knjigu o svemiru i pozvala prijatelje da dođu sa mnom na novootkriveni planet.

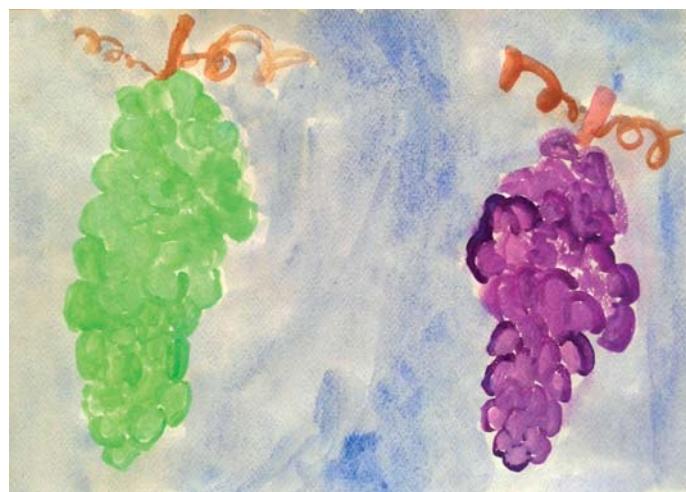
Ema Zidar, 4.b

Leonarda Sraka, Marcela Rebrović,
Leona Ozimin Ptiček, 1.b

Eleonora Kalevski, 2.a

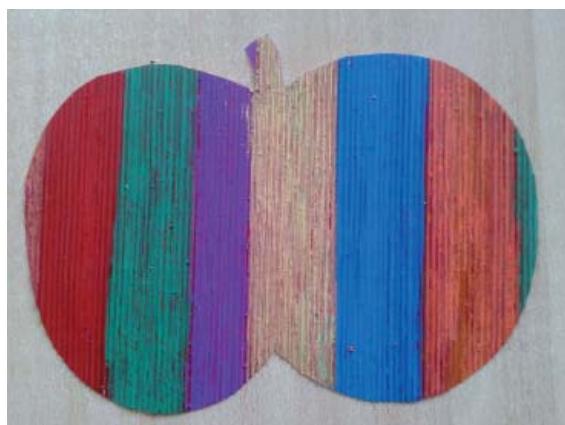
Mateo di Giusto, 2.d

Nika Rukavina, 1.a

1.c Dan kruha

Nika Butigan i Bruno Pičulin, 4.b

Emma Horvat, 1.a

Iva Gojanović, 4.a

Pogled kroz prozor

Svaki čovjek sjaji. Sjaji poput kristalica kroz koji prodire svjetlo, poput kapljice kiše koja se kupa na zalu-taloj sunčevoj zraci. Poput... mene. Često me zaintrigiraju ljudski životi jer, ulazeći u njihove živote, svjedok sam njihovoj pohlepi, zloći, rijetko dobroti. Svjedok sam zapanjujućim kontrastima, borbi između dobra i

Zoa Božić, 4.a

zla u nečijem srcu. I opet, svaki dan to ponavljam. Kao i danas. Otkad mi je noć prepustila svoje mjesto, neumorno sjajim, prolazeći svojim svilenkastim dodirom kroz prozore. Prvi prozor je odavao neki pritajeni gnjev. Takve prozore bih rado pre-skočila, ali ne smijem. Polako prodirem dajući onome tko je unutra vremena da se privikne na moje blještavilo. Dočeka me, međutim, namrgodeni pogled i neko mrmljanje! Nije važno; takvih prozora ima puno. Raduju me oni koji me dočekaju rašrenih ruku, s osmijehom na licu. Kao prozor broj 136, u kojem me uvijek čekalo dijete. Nesigurno na nogama, uz mnogo uspona i padova, došlo bi do

mene i smijalo se. Ili možda prozor broj 29, prozor siromašne četvero-člane obitelji koja je, bez obzira na svoju pohabanu odjeću i svoj skromni dom, radosno prihvaćala svaku pridošlicu, pa tako i mene. Jedan od meni dražih prozora je broj 52 – prozor dječjeg doma. Ta djeca... svi su bili napušteni, a ipak su se smijali, punih srca i vesela lica. Samo ta spoznaja bila je dovoljna da u meni probudi neku sreću, neku ispunjenost i snagu da se družim sa svim onim „mrgudima“ koji me uporno odbacuju i koji odbacuju druge. Težak je život jedne sunčeve zrake... Svakodnevno se suočavam s mnogo različitih ljudi i pokušavam donijeti svjetlo u njihova srca i domove. Bila ja uspješna ili ne, nastaviti ću tako i dalje jer znam da su ljudi, bez obzira na svoje mane, vrline i pogreške, ipak samo to – samo ljudi.

Andela Jakiša, 6. c

Vode, 2.b

Moj put do zvijezda

Kada osnovnu školu uspješno prođem,
u srednju školu tada dođem.

U njoj će trebati puno muke i truda
a ne se ponašati kao baba luda.

Kada srednju školu svršim,
i osamnaest godina navršim,
sljedeće godine kreće fakultet
tada već postajem student.

Na fakultetu neće biti lako
ali u životu to je tako.

Kada fakultetu dođe svršetak,
kreće novi početak.

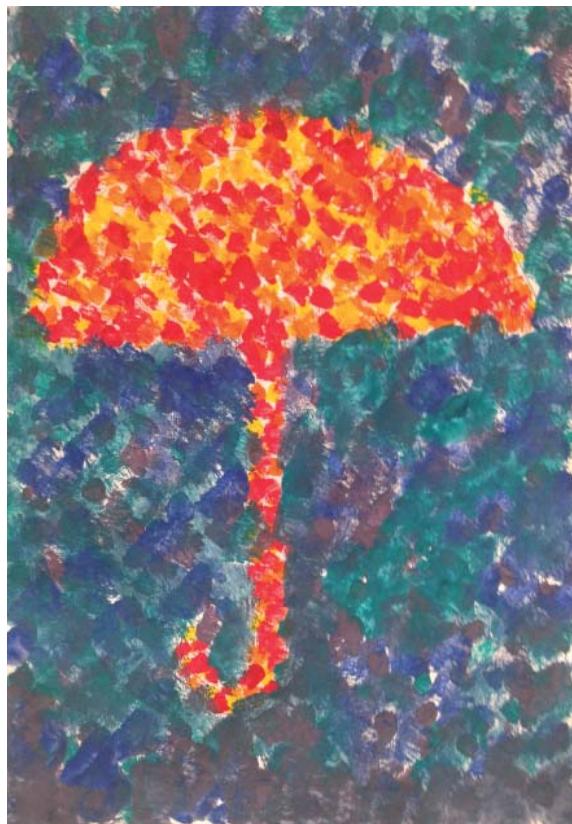
Tada posao ću naći
i moliti se dobroj plaći.

Želim da mi tada život bude lijep
i da mi prijatelj bude Johnny Depp.

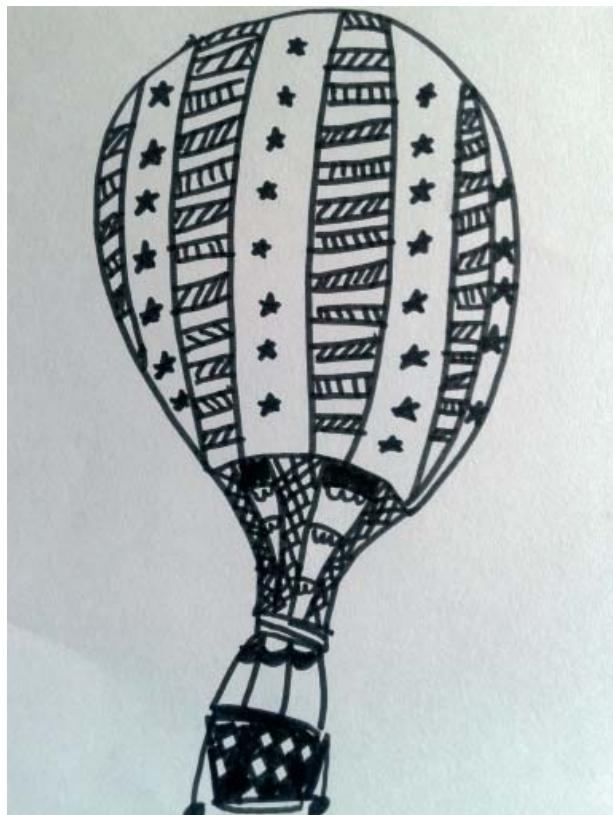
Vito Ljubotina, 4.c

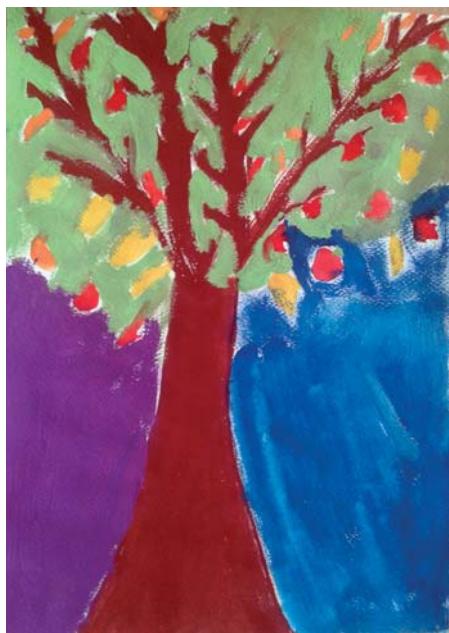
Kruna Šančić, 2.d, Marcela Martić i Ivona Kralj, 2.b

Lorena Dujić, 3.b

Frida Ivas, 2.a

Vega Hohnjec, 2.d

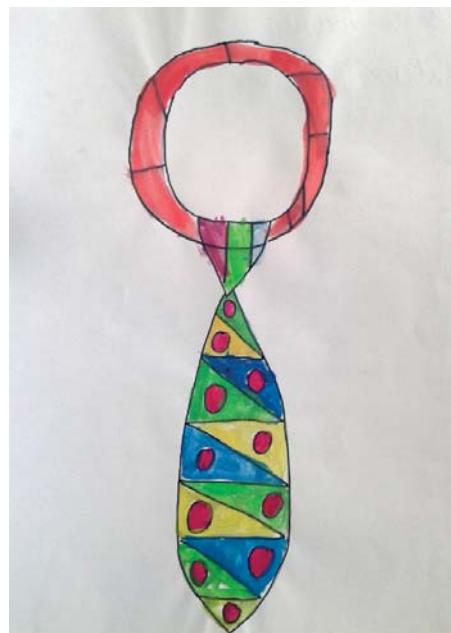
Recept za put do zvijezda

Put do zvijezda naći nije lako.
Recept za put ne zna svatko.
No, sad ispričat ću vam kako....

Pripremi torbu i u nju
spremi samopouzdanja
veliku vreću sreće i
još nešto treće.

Ono treće izbor je tvoj,
odaberi put svoj.
Čvrsto sad kreni u svijet i
ponesi malo želje i volje,
sad naći ćeš put
svoj, prateći recept moj!

Lucija Sever, 4.c

Sara Ivanković, 3.b

Cvijeće u vazi, 2.b

Kišobran, 2.c

Vatrogasci, 2.c

Živim život hodajući na rukama

Jednoga dana probudila sam se u ladici. To mi je bilo čudno, a istovremeno i smiješno. Izišla sam iz sobe, sjela na stol i doručkovala zdjelu u pahuljicama i mljeku. Tata je ušao u svoj avion i odletjela sam s njim do škole. U školi je sve bilo drugačije nego inače. Bilo je naopačke! U učionici sam sjela na stol i počela pisati po stolici. Jedva mi je sve stalo na olovku jer sam pisala bilježnicom. Došla sam u učioniku Glazbene kulture držeći svoju flautu u ruci, a učiteljica mi je rekla: „Što će ti flauta? Sjedni na svoj stol i budi tiho! Pišemo ispit!“ „Zaledila“ sam se jer ne znam ništa o glazbenoj teoriji, ali sam nakon testa bila zadovoljna jer sam sve znala. Na satu Matematike profesorica mi je rekla: „Izvadi flautu! Vrijeme je za sviranje o brojevima!“ Počela sam se smijati jer nikada na Matematici nismo svirali flautu. Za vrijeme užine su svi bili mirni (prvi put u životu) i jeli svoj kruh na salami te pili karton u obliku mljeka.

Nakon škole sam šetala parkom i gledala automobile u kojima ljudi sjede na glavama, a voze nogama. Djeca su letjela u balončićima, a psi su se njihali na granama. Izgledali su kao Tarzan na četiri noge. Svi su počeli hodati plešući, pa sam i ja. Kad sam došla kući, bila sam jako umorna od tolikog plesanja. Sjela sam na televizor i gledala u kauč. Na kaučoprogramu je bio jako tužan film „Praznina“ pa sam ga odmah ugasila. Od silne tuge postala sam gladna i pojela puno varivo žlica. Bilo je jako ukusno! Poslije sam pojela čokoladu s omotom, počešljala zube i legla na ladici. Pokrila sam se knjigom i čvrsto zaspala. Sanjala sam da sam dobila jedinicu iz Glazbene kulture i da mi je kazna sjedenje na stolu i pisanje po stolici četiri sata!

Lijepo je živjeti u novome svijetu. Nakon nekoliko tjedana navikla sam se i sada uživam. Konačno živim život kakav bi svatko trebao. Ipak, ponekad mi nedostaje normalan život, pa tu i tamo pojedem salamu na kruhu, a ne kruh na salami...

Iva Arambašić, 6. d

Dora Maria Ivković, 2.a

Lucija Nikolić, 2.c

Razmišljanja o ljubavi 4. a razreda

(nisu potpisana jer se malo srame):

Ja nemam simpatiju. Imala sam, ali u vrtiću, sada nemam. Ali malo mi se sviđaju neki dečki koji nisu iz ovog razreda. Idu u drugu školu. Sviđaju mi se, ali samo malo!

Moja simpatija nije ni mala ni visoka. Ima smeđe oči i dugi smeđu kosu. Jako je dobra i voli pomagati drugima. Voli igrati košarku, pjevati i glumiti. Jako voli gledati filmove. Lijepa je, pametna i dobra u duši. Zato mi se sviđa.

Ne znam koliko je visoka. Je li lijepa ili ne. Nikad je nisam video. Ne znam koje je boje njezinu kosa. I stvarno ne želim biti njezin dečko! Ja nemam nikakvu simpatiju. I neću imati dok ne budem bio punoljetan.

Kad me dotakne jedan dječak, odmah sam sretna. Zarumeni mi se lice, zamuckujem i znojim se. Stalno si popravlja frizuru što me živcira. Zato sam malo zaljubljena u njega. Ima svjetlosmeđu kosu i zelene oči. Nekad nosi trenirku, nekad traperice. Stalno pričam s njim i sjedi iza mene.

Jezični savjeti za sve

Želite li da vas prepoznaju po lijepom stilu izražavanja, da za vaše rečenice uvek kažu kako su pravopisno, gramatički i stilski točne? Ako je odgovor potvrdan, na putu do toga cilja pomoći će vam i naša rubrika. Za ovaj broj pripremili smo nekoliko savjeta:

Na izlasku iz trgovina, restorana i sl. treba stajati:

Hvala na posjeti! ILI Hvala na posjetu!

U hrvatskom standardnom jeziku koristimo riječ POSJET.

Ispravno je reći:

Hvala na posjetu!

Živimo li na planetu ili planeti?

U hrvatskom standardnom jeziku prevladala je imenica muškog roda:

PLANET.

Ispravno je reći:

Danas obilježavamo Dan planeta Zemlje.

Merkur i Venera su planeti.

S kojeg si ti planeta pad?

Jučer smo čitali o planetima.

NE

DA

OBJAŠNJENJE

~~Razgovarao sam se s prijateljem.~~

~~od 8.00 – 14.00,
od 2014. – 2015.,
od A – Ž.~~

~~Smeta mi kad netko više.~~

~~Pozdravi svih. / Vidim vas svih. / Ima dovoljno za svih.~~

~~On se pliče.~~

Razgovarao sam s prijateljem.

8.00 – 14.00;
2014. – 2015.;
A – Ž.

Smeta mi kad netko više.

Pozdravi sve. /
Vidim vas sve. /
Ima dovoljno za sve.

On pliče.

~~Naša škola zove se OŠ.
Ivana Međurovića.~~

~~On nema prednjih zubiјu.~~

~~Brinem o djeci cijeli dan. Brinem kako će to završiti.~~

~~Hvala lijepo!~~

~~Danas smo pisali zadaćnicu.~~

~~Imaš li elektronsku poštu?~~

Naša škola zove se OŠ
Ivana Međurovića.

On nema prednjih zubi.

Brinem se o djeci cijeli dan. Brinem se kako će to završiti.

Hvala lijepa!

Danas smo pisali školsku zadaću (u zadaćnicu).

Imaš li elektroničku poštu?

Glagol RAZGOVARATI nije povratni, tj. uza se nema povratnu zamjenicu SE.

Crtica se može upotrebljavati u značenju OD – DO. U tom je slučaju suvišno pisati prijedlog OD.

Glagol SMETATI znači „narušavati mir, uznemiravati“.

U hrvatskom standardnom jeziku ovaj glagol ima dopunu u dativu, a ne u akuzativu.

Radi se o akuzativu množine zamjenice SVI, koji glasi SVE, a ne svih.

Oblih SVIH postoji, ali kao genitiv.

Svi su učenici pogriješili – to je pogreška svih učenika.

Glagol SMIJATI SE pripada povratnim glagolima, što znači da uza se ima zamjenicu/ česticu SE.

Međutim, glagol PLAKATI nije povratni, nego neprijelazni glagol.

To znači da uza se nema zamjenicu/ česticu SE!

Pokrata OŠ piše se bez točaka!

Postoje tri imenice muškog roda koje u ovom padaju imaju nastavak -IJU.

GOST – gostiju

NOKAT – noktiju

PRST – prstiju

Mozemo imati dvadeset prstiju, noktiju ili gostiju, ali nikako zubiјu!

Glagol BRINUTI SE je povratni glagol, što znači da ga ne smijemo upotrebljavati bez povratne zamjenice SE.

Imenica HVALA ženskoga je roda.

Zadaćnica je „bilježnica u koju se pišu školske zadaće“, a zadaća je „zadatak za školu“.

Elektronski – „koji se odnosi na elektronе“; elektronski mikroskop; elektronički – „koji se odnosi na elektroniku“: elektronička pošta

meine Reise nach...

London

Ich war in London. Ich sah Westminster Abbey, Buckingham Palace, Hide Park, Tower Bridge and The Tower of London. Es hat mir Spaß gemacht. Ich liebe London.

Lara Kobeščak, 7.c

Die Frühlingsferien in London

Ich bin im vorigen Frühling in England gewesen, weil mich und meine Familie unsere Freunde aus London eingeladen haben. Ich bin nach England mit dem Flugzeug geflogen. Ich habe dort acht Tage in einer großen Familie verbracht. Diese Familie hat drei Kinder: zwei Mädchen und einen Jungen. Wir haben nur auf Englisch gesprochen, weil diese Familie kein Kroatisch

spricht. Die Englischkenntnisse haben mir viel geholfen. Ich bin mit meinen Eltern und zwei Brüdern nach London gereist. Wir haben das Stadtzentrum, den Park und viele Museen besucht. Ich habe viele berühmte Gebäude, Plätze und Brücken gesehen. Wir haben viel Glück mit dem Wetter gehabt. Das Wetter war sehr schön, es hat nicht geregnet, und deswegen sind wir die ganze Zeit im Freien gewesen. Wir haben auch die Küste besucht. Ich habe den Ozean zum ersten Mal in meinem Leben gesehen.

Das waren die besten Frühlingsferien. Es ist schön gewesen und ich möchte wieder nach London fliegen.

Jakov Uremović, 7.c

London

Ich war in London. Es war mein erster Flug mit dem Flugzeug. Ich sah und fotografierte Big Ben, London Eye, Tower Bridge und viele andere Sehenswürdigkeiten. Ich war in London zehn Tage lang. Das war die schönste Reise meines Lebens.

Maja Ivandić, 7.c

Mein Wunsch

Ich möchte gern nach London fahren. Ich möchte Big Ben, London Eye und Madame Tussauds Museum in London besuchen. Wenn ich nach London fahren würde, würde ich auch mit dem Schiff über den Fluss Thames fahren. Und ich möchte gern eine Tasse Tee mit Milch probieren.

Doris Zaić, 7.c

Reise nach Venedig

Es war vor zwei Jahren. Meine Familie organisierte die Reise nach Venedig in Italien. Es war Winter und es war sehr kalt. Wir fuhren mit dem Auto drei Stunden lang. Es war Karneval und alles war bunt und lustig. Die Musik konnte man überall hören. Die Masken waren sehr schön und interessant. Alle waren glücklich und lächelnd. Wir blieben dort zwei Tage und lachten sehr viel.

Marina Margetić, 7.c

Der Wintersport

Ich war in Österreich Skifahren. Es war schön und lustig. Von einer deutschen Frau habe ich Eis gekauft. Es war schwierig, weil ich sie nicht verstanden habe. Wir fuhren sechs Stunden lang. Für mich ist es zu Hause am schönsten!

Bruno Ivković, 7.d

Neue Freunde

Im Winter war ich in Österreich. Ich wollte Skifahren. Ich lernte jemanden kennen aber wir sprachen auf Englisch, weil ich nicht gut Deutsch sprechen kann. Wir hatten viel Spaß und ich freue mich auf das nächste Wiedersehen.

Dora Brtan, 7.d

Im Ausland

Ich war in den USA. Ich flog mit dem Flugzeug. Die Reise dauerte 14 Stunden lang. Dort war ich 20 Tage lang. Ich sah ein NBA-Spiel und es war super!

Mak Kovačević, 7.d

Wien

Ich war in Österreich, in Wien. Ich fuhr mit dem Auto. Es war gut.

Patrik Cigrovski, 7.d

Tirol

Im letzten Winter war ich in Österreich. Ich war in einem Hotel in Tirol. Dort waren viele Touristen aus Kroatien und darum hatte ich keine Probleme mit der Sprache. Es war schön.

Petra Ivković, 7.d

Die Niederlande

Im Sommerferien bin ich mit meinen Eltern nach Holland gefahren. Wir haben viele Museen besucht. Es hat uns sehr gut gefallen, und wir hoffen, dass wir wieder dort fahren werden.

Antonija Maločić, 7.d

Die Adria

Ich fahre jedes Jahr mit meinen Großeltern ans Meer. Ihre Nachbarn kommen aus Deutschland aber sprechen sehr gut Kroatisch. Ich freue mich auf das nächste Jahr, weil ich wieder mit ihnen Deutsch lernen werde.

Lucija Šlogar, 7.d

Formel 1

Im letzten Jahr war meine Familie in Österreich. Wir sahen Formel 1 Rennen in Spielberg. Es war Sommer und es war heiß. Am ersten Tag besuchten wir Graz. Es war schön. Der zweite Tag war der Tag der Rennen. Ich stand auf, frühstückte und ging aus. Wir warteten eine lange Zeit, dass die Rennen beginnen. Ich war sehr aufgeregt. Rennen endlich begannen! Es war super! Ich konnte sogar ein bisschen Deutsch verstehen. Danach fuhren wir zurück nach Zagreb. Das war die beste Reise meines Lebens!

Lovro Jakić, 7.d

Deutsch vs. Englisch

Ich lerne Deutsch seit vier und Englisch seit sieben Jahren. Englisch hat viele Ausnahmen und jedes Wort wird anders gelesen, und Deutsch hat nicht so viele unregelmäßigen Verben, nur eine Liste, fast alle andere Verben sind regelmäßig. Deutsch ist einfacher zum Lernen, aber Englisch hört man überall und diese Sprache wird häufiger als Deutsch verwendet. Ich glaube, dass es sinnvoll ist, beide Sprachen zu lernen. Johann Wolfgang von Goethe sagte: „Wie viele Sprachen du sprichst, sooft mal bis du ein Mensch“.

Lovro Jakić, 7.d

Ins Goethe-Institut!

Am 10. Oktober 2014 haben wir das Goethe-Institut in Zagreb besucht. Wir sind mit der Straßenbahn gefahren.

Das Goethe-Institut bietet ein reiches Programm an. Es gibt Materialien in der Deutschen Sprache, Präsentationen über deutsche Kultur und Gesellschaft und eine große Bibliothek mit Büchern, CD's und DVD's. Nach der Besichtigung des Goethe-Instituts haben wir den Film „Emil und die Detektive“ auf Deutsch gesehen. Es war sehr interessant! Am Ende hat jeder von uns eine Badge als Geschenk bekommen. Sie erinnert mich an das Goethe-Institut. Das war ein schöner Tag!

Matej Nikolić, 7.c

Klassenreise nach Wien

Am letzten Dienstag um 5.30 Uhr sind wir nach Wien mit dem Bus abgefahren. Wir waren müde aber lustig. Obwohl ich Wien schon gesehen habe, es war toll mit der Klasse so fern zu reisen. Zuerst haben wir das Schloss Schönbrunn besucht. Schönbrunn und der Markt haben mir gefallen. Unsere Lehrer waren wunderbar und haben uns kontrolliert. Nach dem Schönbrunn sind wir nach die Herberge gefahren. Dort haben wir viel Zeit verloren. Darum haben wir zu

wenig Zeit für den Besuch ins Heeresgeschichtliche Museum gehabt. Dann haben wir Hundertwasserhaus gesehen. Der erste Tag hat mit dem Prater gut beendet. Müde und gefroren sind wir ins Herberge gekommen. Meine Zimmergenossin war meine Freundin Doris. Ich habe mich gewaschen, mich gekämmt und ich bin spät eingeschlafen. Am Mittwoch sind wir um 7 Uhr aufgewacht, Frühstück gehabt und sind dann weiter gefahren. Nachher haben wir eine

Panoramatur gemacht (wir haben Hofburg und Stephansdom gesehen). Dann sind wir ins Naturhistorische Museum gefahren. Dort haben wir viele interessante Sachen fotografiert. Nachher hatten wir das Mittagessen im „Einstein Restaurant“. Nach dem Mittagessen sind wir spazieren gegangen und hatten eine Besichtigung von Wien. Die Mariahilfer Straße war sehr schön und ich habe in Starbucks einen Vanilialatte getrunken. Wir haben auch das Haus der Musik besucht, das gefällt mir, weil es sehr ungewöhnlich ist. Später haben wir Belvedere und Weihnachtsmarkt gesehen.

Rund sieben Uhr sind wir nach Zagreb gereist. I war sehr müde aber mit schönen Erinnerungen.

Hana Rajić, 7.c

Eins zwei Polizei

4 Eins, zwei, Po - li - zei, drei, vier,
sieb'n, acht, gu - te Nacht, neun, zehn,
Of - fi - zier, fünf, sechs, al - te Hex.
ich muss gehn, elf zwölf, komm'n die Wölfe.

NJEMAČKI JEZIK

Njemački jezik pripada grupi zapadno-germanskih jezika, spada među svjetske jezike. Njime govori 90 milijuna ljudi u 38 država svijeta. Njemački je glavni službeni jezik u Njemačkoj, Austriji i Lihtenštajnu. Lihtenštajn je jedina država u kojoj je njemački jedini službeni i govorni jezik. Njemačka i Austrija imaju i priznate manjinske jezike.

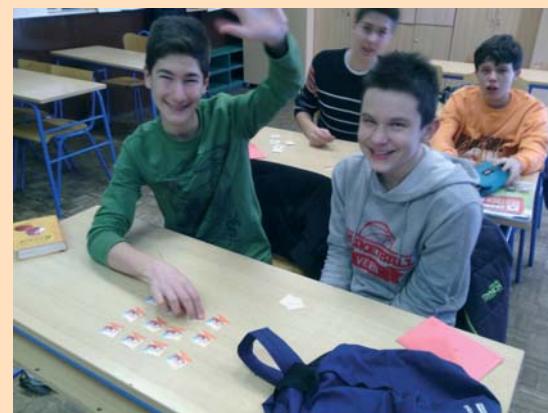
Zanimljivosti

- 1999. ukinuta je najduža riječ u njemačkom jeziku – *Rindfleischetikettierungsüberwachungsaufgabenübertragungsgesetz*
- njemački je najprevođeniji jezik što je i zapisano u Guinessovoj knjizi rekorda
- u njemačkom jeziku su samo 4 padeža: nominativ, genitiv, dativ, akuzativ
- njemački je najrašireniji jezik u Europi poslije engleskog

Karla Gregurić, 6.a

Kritika nastave Njemačkog jezika

Na nastavi Njemačkog jezika bez straha možemo reći ako nešto ne razumijemo jer će nam profesorica to objasniti. Ona u radu daje sve od sebe i pokušava nas što bolje naučiti njemački jezik. Korištenje moderne tehnologije zastupljeno je na satu, što u pojedinim predmetima nije slučaj. Profesorica nam uvijek daje priliku za ispravak ocjene, bez obzira o kojoj ocjeni bila riječ. Ipak, ako je neki učenik za vrijeme nastave nediscipliniran, profesorica odmah reagira.

Lovre Andrić i Ivan Lulić, 7.c

Unsere Klassenreise nach Wien

Im Dezember 2014. haben unsere Lehrer eine zweitägige Reise nach Wien organisiert. Wir sind mit dem Bus gefahren. Wir sind um 5.30 Uhr abgefahren.

Zuerst haben wir Schönbrunn gesehen. Es war sehr interessant und wir haben über die Familie Habsburg gelernt. Danach sind wir ins Herberge gefahren aber dort sind wir nicht lange geblieben. Wir haben Heeresgeschichtliches Museum besucht. Dort haben wir leider wenig Zeit gehabt.

Danach sind wir ins Herberge zurückgekommen, das Abendessen gegessen und später das Hundertwasserhaus gesehen. Es war sehr interessant! Nach dem Donauturm sind wir wieder ins Herberge gekommen. Wir haben dort geschlafen. Am

nächsten Morgen haben wir gefrühstückt. Zuerst haben wir Naturhistorisches Museum besucht. Es war schön und interessant. Dann haben wir das Mittagessen im „Einstein Restaurant“ gegessen. Es war lecker! Dann haben wir aus dem Bus Hofburg, Ringstraße und Prater gesehen. Wir haben noch Stephansdom gesehen. Dann haben wir Haus der Musik besucht und dort haben wir mit der Musik experimentiert.

Als Letztes haben wir Belvedere und Weinachtsmärkte besucht. Am Ende sind wir nach Zagreb gefahren. Es war sehr schön.

Marina Margetić, 7.c

My Dream School

My ideal school would be different from the school I go to now. I don't have a lot of objections to the school I attend, but it would be great to make school a better place.

Students would be happier and teachers would be nicer to the students. Students wouldn't have to go to school every day, only four times a week. The school lessons would start at 10a.m. and finish at 3p.m. The students won't have to wear the uniforms. They could express themselves by wearing what they want, even pyamas. There would be two important rules. The first one is to behave polite and watch your manners. The second rule is to follow the first one, or you can be expelled from school. The students will have to study five subjects: Croatian, English, maths, biology and physics. History, geography, PE, music and art would be elective subjects. Students would write one test from each subject, once a semester. They would also get homework once a month. In class, they would use e-books and every student will have his own iPad to replace all the books and notebooks. The students would have a lunch break that would last for half an hour. During the break, students will be able to leave school grounds, but they'll have to return on time. In the middle of the school, there would be a large library with lots of books.

I don't imagine strict teachers in my ideal school. Actually, if teachers act a bit nicer, the students will be nicer, too. I would like to attend this kind of school. Maybe, in the future, things will change and schools will be similar to my dream school. Thank you for reading and hope you like what you've read.

Petra Donković, 7.c

ZAGREB

The main square in my town is Ban Josip Jelačić square. The most important street in my town is Ilica. It is important because it is central and the longest street in Zagreb.

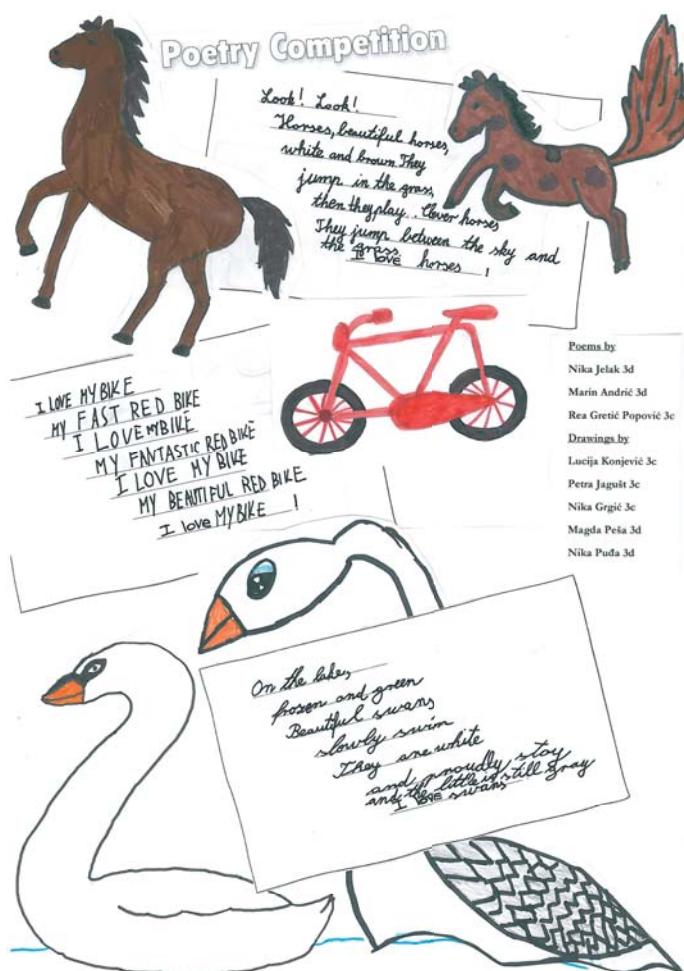
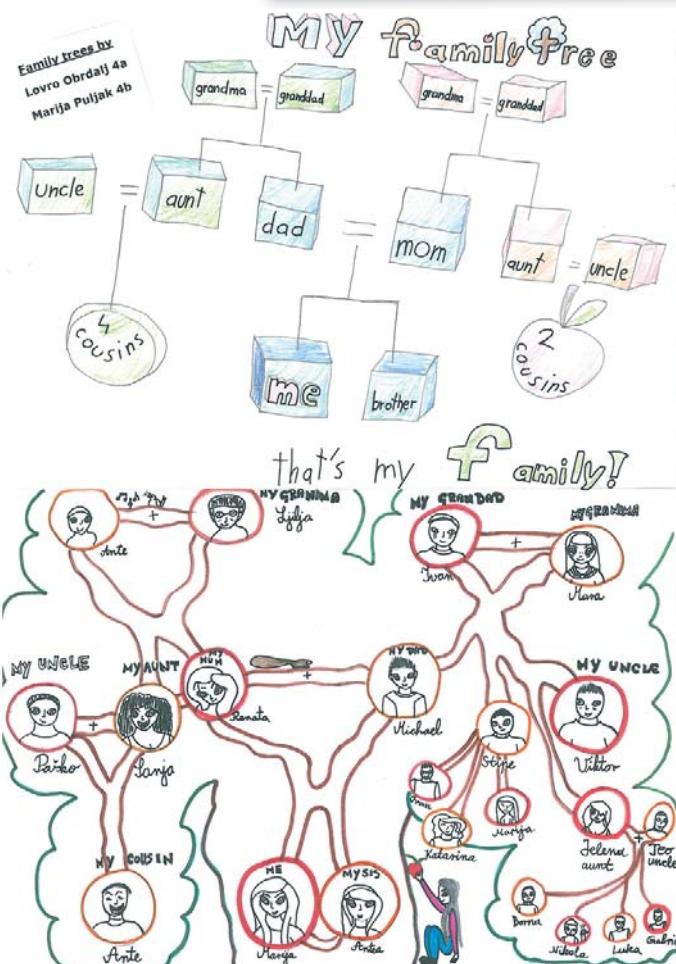
Zagreb has a lot of theaters, cinemas, museums, libraries and parks, because Zagreb is the capital of Croatia. There are many buses and trams in Zagreb. In the end the only thing I can add is to invite you to come to Zagreb and see all the beauties it offers.

END

Stella Pavlović

26

English Corner

njam njam

Hranit će se ovaj mjesec u školskoj kuhinji?

Moram, mama kaže da je bolje da pojedem nešto toplo, a ne samo suhe sendviče.

Što je danas za užinu?

Cure kažu da nema ništa fino. Kad bismo barem mi mogli sastaviti meni, hrana bi bila savršena...

Ovakve rečenice čujemo često od naših učenika. Odlučili smo konkretnije istražiti problem i pomoći svima. U *istrazi* smo otkrili da nezadovoljnika stanjem u školskoj kuhinji, ali i u blagovaonici ima više.

Šest učenika petih i šestih razreda koji se hrane u školskoj kuhinji zamolili smo da sastave svoj idealan tjedni meni. Želje učenika pokazale su se sličnima pa bi taj idealan meni izgledao ovako:

	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK
UŽINA	kakao, griz, banana ILI pizza	mlijeko, žitarice ILI hrenovka u pecivu	puding, čaj, jabuka ILI kruh s nutellom	pecivo, hrenovka, čaj ILI krafna	čokoladno mlijeko, pecivo, šunka, sir, kruška ILI mlijeko, pahuljice, puding
RUČAK	špageti bolonjez, kolač, sok ILI lazanje, kolač, sok	sarma, sok, kolač (mafin)	tortelini, sok ILI mlinci s piletinom	juha, varivo (grah)	riba, salata, sok, kolač

Nasumce smo odabrali jedan od tjednih menija iz siječnja. On je izgledao ovako:

DATUM	DORUČAK - MLJEĆNI OBROK	RUČAK	UŽINA
12.1.	mlijeko, kruh, namaz od lješnjaka, voće (SSV)	varivo od mahuna s junetinom, kruh, sok	desert euforija
13.1.	čaj, kruh, sir, šunka, voće	juha, pečena piletina, đuveč, kruh	kolač
14.1.	jogurt, palenta, voće	krumpir gulaš s junetinom, kruh	voćni jogurt, kruh
15.1.	bijela kava, hrenovka u pecivu, voće	grah varivo sa suhim mesom, kruh, kolač	zapečeni štrukli sa sirom
16.1.	čokoladne pahuljice, voće	špinat varivo, pire krumpir, kuhano jaje, kruh	kesten snack

Usporedimo li ta dva menija, vidjet ćemo da razlike nisu velike. Učenici se, čini se, iz navike žale na školsku kuhinju i na jela koja dobivaju.

Glavna kuharica u našoj školi je Josipa Deak. Razgovarali smo s njom o menijima, ali i o čistoći u blagovaonici.

Za koliko škola i za koliko učenika kuhate svaki dan?
Kuhamo za 13 škola 2000 ručkova dnevno.

Je li teško kuhati za toliko puno učenika?

Teško je, zahtjevno i naporno.

Kada počinje, a kada završava Vaš radni dan?
Počinje u 4.30, a završava u 13.00.

Koliko kuharica radi u kuhinji?
U kuhinji radi sedam kuharica.

Kako se dogovarate što ćete kuhati?

Jednom mjesечно dogovaram jelovnik zajedno s učiteljicom Ljiljanom Nimac i psihologinjom Editom Ilijašević.

Što mislite jesu li učenici zadovoljni hranom?
Netko jest, a netko nije.

Koliko hrane dnevno bacite; kamo s ostacima hrane?

Bacimo jako puno hrane dnevno, a sve ovisi o dnevnom meniju jer djeca nešto vole više, a nešto manje. Ostatke hrane odnosi tvrtka Agroproteinka (tvrtka koja se bavi zbrinjavanjem biorazgradivog otpada iz kuhinja i kantina).

Jeste li Vi zadovoljni izgledom blagovaonice nakon velikog odmora?

Nisam jer je jako neuredno.

Što mislite trude li se učenici dovoljno da blagovaonica ostane čista?

Ne trude se dovoljno, mogu oni to i bolje.

Spremačice Jela Vuković, Ljilja Šarlija i Ivka Baticeli nisu zadovoljne izgledom blagovaonice nakon velikog odmora.

Stolovi nekih razreda ostaju neuredni, ne vrati na pult ni svoju razrednu poslužavnik, a često se nabacuju i hranom koja je razbacana svuda po podu. Njihovo je mišljenje da bi svi učitelji, a ne samo dežurni, trebali sjediti s učenicima u blagovaonici za vrijeme velikog odmora i tako paziti na njih.

U Kućnom redu naše škole (donesenom 2009. godine) pronašli smo članke koji govore o dužnostima učenika. Posebno zanimljivim činili su nam se sljedeći članci:

Članak 9.

Učenik je dužan:

- kulturno se ponašati za vrijeme boravka u školi i izvan nje
- održavati čistima i urednima prostor škole.

Članak 18.

Učenici mogu objedovati samo u blagovaonici.

Prije odlaska u blagovaonicu učenik je dužan oprati ruke.

Kakva je školska prehrana djece u drugim zemljama?

Američki meni:

Djeca u Americi uglavnom jedu nezdravo, a meni se sastoji od mariniranih medaljona od piletine s kečapom, a kao desert dobiju i keks s čokoladnim kolutićima.

Talijanski meni:

Mali Talijani jedu balansirano, s tjesteninom, ribom, dvije vrste salate, kruhom i grožđem za desert.

Za vrijeme objeda u blagovaonici mora biti red i mir. Nakon završenog objeda učenik je dužan pribor za jelo odložiti na odgovarajuće mjesto.

Hana Šantić, 6.b, Paula Zdelar, 6.a, Domagoj Hudiček, 6.a

Južnokorejski meni:

Učenici „bolje Koreje“ hrane se brokulom, paprikom, prženom rižom s tofuom, kupusom i ribljom juhom..

Finski meni:

Finci jako paze na ishranu mlađih naraštaja, a meni se sastoji od kombinacije vegetarijanske prehrane kao glavno jelo, juhe od mrkve i kelja, a za desert imaju palačinku s voćem.

Francuski meni:

Mali Francuzi dave se u meniju sačinjenom od slabije pečenog adreska, mahuna, mrkve, a za desert dobiju kivi, jabuku i puding.

Španjolski meni:

Škampi sa smeđom rižom, gazpacho, paprike, komad kruha sa sjemenkama i polovica naranče - tako se hrane klinci s pirinejskoga poluotoka.

Brazilski meni:

Brazilci uživaju u kombinaciji tradicionalnih okusa kao što su brazilska riža i crni grah, prženi trputac, svinjetina s paprikama i zelena salata.

Ukrajinski meni:

Ukrajinci se hrane slično kao i mi, s menijem u kojem se nalazi boršč, kupus i kobasice, a kao desert dobiju palačinku s pekmezom.

Grčki meni:

Mali Grci za vrijeme odmora dobivaju prženu piletinu s ječmom, punjene listove grožđa, salatu od krastavca i rajčice, a za desert je tu jogurt s šipkom i dvije naranče.

(Tekst preuzet s portala IndexHR 18. veljače 2015.)

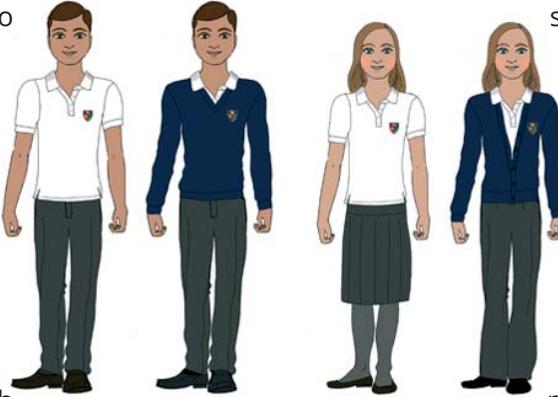
Uvođenje uniformi

stvar učenika, roditelja i učitelja

Zadirkivanje i zlostavljanje među učenicima često ima veze s imovinskim stanjem učenika, a to je ponajprije vidljivo po odjeći. Zbog toga su razne države poput SAD-a, Velike Britanije, Japana i Kine uvele uniforme i u privatne i u javne škole. U Hrvatskoj to je još uvijek tema rasprava.

Školske uniforme nisu ništa novo u svijetu, a rasprava u Hrvatskoj započela je jer se sve češće javlja zlostavljanje među učenicima zbog imovinskih razlika. To je potaknulo Nacionalno vijeće učenika Republike Hrvatske da se zalaže za poboljšanje uvjeta u školama.

Trebaju li se uvesti uniforme u naše škole? Mišljenja su podijeljena. Za uvođenje školskih uniformi najviše se zalažu roditelji i učitelji. Smatraju da bi se tako smanjilo zlostavljanje jer učenici ne bi gledali odjeću osobe već njezine osobine. Učenici bi bili, barem što se tiče odjeće, pod manjim pritiskom vršnjaka te bi se više fokusirali na uspjeh u školi, a spriječilo bi se i neprimjerno odijevanje. S druge strane, učenici su većinom protiv uniformi. Oni smatraju da bi to *ubilo* njihovu osobnost, kreativnost i jedinstvenost jer ipak se odjećom možemo

izraziti. Također smatraju da uvođenje uniforma ne bi smanjilo zadirkivanje i nasilje.

I mišljenja stručnjaka su rauličita. Većina smatra da bi uniforma prekrila nejednakosti koje djeca iskazuju odjećom, a prekrila bi i osjećaj manje vrijednosti

kod učenika koji si ne mogu priuštiti skupocjenu odjeću i obuću. Tako bi se učenici mogli više koncentrirati na učenje. No profesor na sveučilištu u Missouriju zaključio je da ne postoji nikakva pozitivna veza između uniformi i uspjeha u školi.

Jedan od većih razloga zašto su roditelji protiv uniformi je i njihova cijena. Osječka Osnovna škola Antuna Mihanovića nedavno je uvela školske uniforme među prvašićima. Djeca rado nose uniforme jer su *svi jednaki i ne moraju misliti što će obući* (učenica Hana Velić).

Uniformama bi trebalo dati priliku, ali ne bi smjele biti prestroge. Mislim na zabranu nošenja nakita, satova, kapa i sl. kao i uvođenje određenih boja čarapa ili identičnih hlača ili sukanja. Mogao bi se uvesti probni rok tako da učenici uvide prednosti i mane nošenja uniforme te da nadograde ili promijene svoje mišljenje o njima.

Bjanka Vrlić, 8.a, predsjednica Vijeća učenika

Omogućuju li tableti isto što i knjige?

U današnje vrijeme učenike je puno teže motivirati za rad i učenje, stoga je OŠ Vežica u Rijeci to odlučila promijeniti uvođenjem tableta u nastavu za sve učenike i sve razredne odjele. Iako se uporaba tableta u nastavi djeci uglavnom sviđa, postoje neki nedostatci u njegovoj primjeni. Postavlja se pitanje trebaju li sve škole u Hrvatskoj uvesti tablete u nastavu?

Učenicima su tableti uređaji koji su im olakšali rad i uspjeh u školi. Kao veliku prednost tableta navode da jedan tablet zamjenjuje mnoštvo školskih knjiga koje školsku torbu čine teškom čak i do 15 kilograma. Tijekom nastave tableti zamjenjuju i bilježnice. Učenici više ne troše vrijeme prepisujući već im učitelj može materijale poslati mailom što znači da vrijeme koriste za aktivnije i češće sudjelovanje na satu, a na taj način puno bolje pamte i usvajaju gradivo. Smatram da uporabom tableta učenici mogu postići puno više, a uspjeh ih najlakše motivira na rad. Na satu mogu sami doći do informacija te će biti zadovoljniji i osjećat će se korisnijima i sposobnijima.

Učitelj ih upućuje koje su informacije točne i usmjerava u njihovo potrazi. Učiteljeva uloga mijenja se u odnosu na dosadašnju. Kad učenici shvate da mogu puno više, smanjit će se potreba i za instrukcijama koje danas po hađa čak jedan od troje odlikaša. Istraživanja su pokazala da tableti potiču djecu na samostalnost, veće zanima-

nje za gradivo te doprinose boljem školskom uspjehu. Sami uređaji imaju visoku cijenu što onemogućuje nabavu u svim školama u Hrvatskoj. Druga loša strana je sve rjeđa međusobna komunikacija djece uživo. Ako bi učenici koristili tablete od prvog razreda osnovne škole, ne bi naučili dobro ni pisati vlastitom rukom što je nezamislivo. Najveći problem kojega lječnici ističu i na kojega upozoravaju jest pojačano zračenje kojim su učenici izloženi. Zračenje je najjače kada su svi uređaji u učionici spojeni na WiFi. Ako bi se koristili na svakom satu, tableti bi bili u uporabi dnevno svaki dan po 4 do 5 sati.

Učenje i nastava uz tablete bili bi zabavni što bi rezultiralo većom značajeljom i uspjehom. Ipak, trebali bi se koristiti samo na nekim satovima ili samo kao pomoćno sredstvo za nešto što knjige ne pružaju jer zdravlje nam mora biti na prvom mjestu.

Humanitarne akcije u našoj školi

S djecom s Goljaka družili smo se u našoj školi i na Goljaku na božićnoj i uskrsnoj radionicici.

Pomagali smo djeci Ruande u misiji don Danka Litrića. Za don Danka i njegove gladne štićenike u Ruandi prikupili smo radom Misiske grupe u suradnji sa psihologinjom Editom Ilijasović u zajedničkim radionicama i darovali za Božić 2000,00 kuna, a za Uskrs 1500,00 kuna.

Vrijedni trećaši uključili su se u akciju *Marijinih obroka* i prikupili do sada novac za četvero djece da imaju školovanje i obrok za jednu godinu.

Božićnom akcijom *Za 1000 radosti*, koju svake godine organizira *Hrvatski Caritas*, simboličnom prodajom narukvica prikupili smo i darovali 2000. 00 kuna potrebitim obiteljima naše škole i 1000.00 kuna za potrebite obitelji u Hrvatskoj.

Izvješće vjeroučiteljice Anice Perković

Medicinska sestra ili možda nešto više...

Moja mama, Larisa Šintić, medicinska je sestra u Klinici za dječje bolesti Klaićeva u Zagrebu. Radi već 20 godina na odjelu pedijatrije.

Koju je školu potrebno završiti kako bi bila medicinska sestra?

Za zanimanje medicinske sestre potrebno je završiti srednju medicinsku školu koja danas traje 5 godina.

Jesi li htjela raditi s djecom?

Oduvijek sam htjela raditi s djecom. Kad sam bila mala, stalno sam presvlačila lutke, a kasnije sam čuvala djecu kod jedne obitelji.

Jesi li se odmah zaposlila u Klaićevu?

Nakon završene srednje škole otvorio se natječaj za medicinske sestre u Klinici za dječje bolesti. Došla sam na razgovor i bila sam odmah primljena (to su bila vremena kad se posao dobivao „preko noći“).

Što ti je u poslu najzanimljivije, a što najteže?
U početku mog rada bilo mi je zanimljivo kad sam učila i vidjela nove stvari u smislu dijagnostike i načina rada s bolesnim djetetom. Nakon 20 godina staža na istom radnom mjestu sve prelazi u neku rutinu (vađenje krvi, postavljanje venskog puta, plač djeteta i njihovih roditelja). U mom poslu čovjek se najteže nosi s potresnim pričama roditelja koji na različite načine doživljavaju bolesti svoje djece. U razgovoru s njima ima puno emocija, ponekad i suza. Osim tuge ima i veselja, u posjet nam dolaze klaunovi doktori Crveni nosovi koji pokušavaju razveseliti male pacijente.

Kakvo je tvoje radno vrijeme?

Mi radimo u tri smjene. To znači ujutro od 7.00 do 14.00, popodne od 14.00 do 21.00 i navečer od 21.00 do 7.00.

Kada si se odlučila za taj posao?

Na kraju 8. razreda odlučila sam da ću biti medicinska sestra. Prije nisam o tome razmišljala.

Sjećaš li se svog prvog dana na poslu?

Kakav je bio?

Iskreno ne znam, možda malo u magli. Znam da sam došla u relativno veliki kolektiv – tada nas je bilo više od 25 na odjelu. Vjerujem da sam bila zbunjena i znam da mi je trebalo vremena da se snađem u poslu i među ljudima. Danas mogu reći da sam uspjela.

Razgovarala Hana Šintić, 6.b

Čuvamo tradiciju

Rad etno-skupine – lončarenje i filcanje

Ove školske godine etno-skupina je, u suradnji s knjižnicom Staglišće, sudjelovala u dvjema zanimljivim radionicama.

Prvi put smo se susreli s lončarskim kolom i tehnikom slikanja vunom – filcanjem.

Dana 13. listopada 2014. godine okušali smo se u modeliranju glinom i naučili kako se pokreće lončarsko kolo. Radionicu je vodila gospođa Nada Benc-Štuka, defektologinja u DV Grigora Viteza koja se glinom bavi već dugi niz godina i kojoj je lončarenje više od hobija. Bilo je zanimljivo modelirati glinu i vidjeti kako iz grumena gline nastaju zdjele. Prvi pokušaji baš i nisu bili uspješni jer je glina bježala s kola, ali smo svejedno uživali.

Dana 5. veljače 2015. godine radionicu slikanja vunom vodila je Anamarija Lenard, zaljubljenica u umjetnost pretvaranja vune u uporabne i ukrasne predmete. Zanimljivo je što se sve može napraviti ovom tehnikom: od jednostavnijih slika do papučica i kožuhu! Naša se skupina okušala u izradi slika vunom tehnikom mokrog filcanja: vuna se složi u sliku (prizor) i tri smjera. Zatim se moći vodom u kojoj je malo tekućeg sapuna, slika se istanji glađenjem, zatim zarola i ocijedi višak tekućine te izravna i ostavi da se osuši. Naši su se pokušaji mogli pogledati u knjižnici Staglišće – slike su izgledale poput nježnih akvarela, a tek iz blizine moglo se vidjeti od čega su napravljene.

Gordana Stiplošek Barić, učiteljica RN

POSTOLARSTVO JE TRADICIJA, ali mlade slabo zanima ovaj posao

Još od majstora Mrkonje i Hlapića svi znamo za taj postolarski zanat. Zanimalo nas je kakav je to posao i kako danas rade postolari. Gospodin Nikola Gajski ima svoju postolarsku radnju u našem kvartu i rado je odgovorio na naša pitanja.

Zašto ste postali postolar i volite li svoj posao?

Volim svoj posao, a postao sam postolar jer sam učio zanat od svog oca i to je tradicija koja traje od 1964.

Koju je školu potrebno završiti da biste postali postolar?

Potrebno je završiti srednju školu za tekstil, kozu i dizajn.

Koliko dugo radite ovaj posao?

Radim već jako dugo, negdje oko 40 godina.

Je li teško raditi taj posao?

Nije jako teško jer imamo mašine pa malo toga radimo ručno.

Koliko često Vam dolaze ljudi/mušterije?

Često nam dolaze mušterije i isto je bilo i prije osim što su cipele prije bile kvalitetnije.

Može li se danas dobro živjeti od ovog posla?
Može se živjeti, ali živiš kako živiš.

Ima li mladih ljudi zainteresiranih za ovaj posao?
Ima ih zainteresiranih, ali jako slabo jer ih ne zanima baš ovaj posao.

Koji Vam je alat potreban za obavljanje posla?
Imamo mašinu za brušenje, prešu, mašinu za obično šivanje, a od alata koristimo čekić, klijesta, nož, šilo...

Koliko Vam je vremena potrebno da popravite neke cipele?

Sve ovisi o tome kolika je šteta, ali negdje 10 minuta.

Koje je radno vrijeme vaše radnje?

Radimo dvokratno, od 7.00 do 12.00 i od 12.00 do 18.00.

Paula Zdelar, 6.a i Hana Šintić, 6.b

*Postolarska ruka vješta,
šilo, čekić, čvrsta klijesta,
gle cipele svake fele,
kopačke, salonke bijele,
natikače i kaljače,
vrlo fine mokasine,
jedne male šik sandale
sa čizmama plesat' stale.*

*Na visinu štikle
sve su navikle.
Rimljanke i nanule,
japanke i cokule,
tenisice, gojzerice,
gumerice, špagerice,
te baletne papučice,
ista svrha, drugo lice.*

*U uskim cipelama svi se ljudi trape,
dok psi više vole svoje pasje šape.*

*Čizma glavu čuva, šubara je kvari,
živjeli postolari, živjeli postolari!*

ŽIVJELI POSTOLARI

(Preuzeto s Lukina portala za djecu i obitelj)

KAKO I DALJE VOLJETI ČITANJE

Ljubitelje malog žgoljavca Grega Heffleya opet će oduševiti nova knjiga iz serije ilustriranih romana Jeffa Kinneya, "Sumorna stvarnost".

"Sumorna stvarnost" opisuje da je zaista divno biti dijete, ma koliko se stvarnost činila sumornom ...

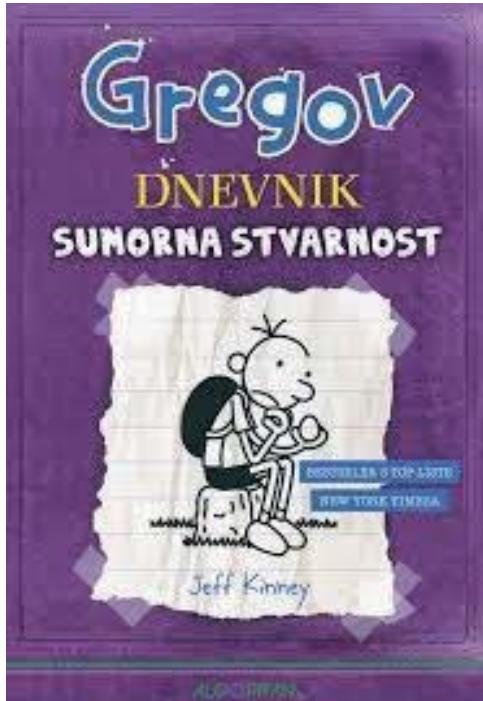
Evo ukratko kakvi problemi muče Grega u ovom, petom dijelu:

Gregova majka odlučila je otići na doškolovanje u trajanju od nekoliko mjeseci da si osvježi um. To je jako lijepo za nju i jako ružno za Grega i njegovog oca. Jer, prljavo rublje se neće samo osvježiti.

Tu je i služavka Isabella, koja bi trebala biti od pomoći, ali - trebala. A kao da to nije dovoljno grozno, Greg se uspio smrtno posvađati s Rowleyjem, pripao je najgorem zubaru na svijetu i završio na pidžama-partyju iz pakla ... Priče o zgodama i nezgodama Grega i cijelog društva dopunjaju se veselim i domišljatim ilustracijama i tjeraju nas da knjigu opet čitamo u jednom dahu.

SVE PREPORUKE!

Tara Lucić, 6.b

Greška u našim zvjezdama,

John Green

KNJIGA

Augustus ima sedamnaest godina, Hazel šesnaest. Sretnu se i zaljube jedno u drugo. Ona ima rak u posljednjoj fazi, on je zločudnu bolest pobijedio, ali ostao je bez noge. Savršeno se dopunjaju, povezuje ih osobit pogled na život i bolest od koje boluju... Njihov zajednički put traje svega nekoliko mjeseci i kao svaka velika ljubavna priča završava smrću. Ipak, ovo nije knjiga o smrti, već o ljubavi. O tome da junaci izbliza ne moraju biti onakvi kakvima smo ih zamišljali, da svijet nije mjesto na kojem se ostvaruju želje i da istinska hrabrost ne mora uvijek spasiti čovječanstvo. O tome da je i nekoliko mjeseci dovoljno vremena za proživjeti malu vječnost i da su neke beskonačnosti veće od drugih.

FILM

U filmu, kao i u knjizi, svijet gledamo kroz oči šesnaestogodišnje Hazel (**Shailene Woodley**) koja boluje od raka i koju roditelji natjeraju da krene na grupnu terapiju.

Nimalo oduševljena tom idejom, djevojka čiji društveni život do tada nije ni postojao, upravo na mjestu na kojem svi pričaju o svojoj osamljenosti i životnim nedaćama doživljava pravu ljubav nakon što upozna sedamnaestogodišnjeg bivšeg košarkaša Augustusa (**Ansel Elgort**).

Greška u našim zvjezdama film je o neočekivanim životnim obratima, pozitivnom stavu i u najtežim trenucima te snazi koja leži u svima nama i koju trebamo pronaći kako bismo život mogli živjeti punim plućima.

Karla Gregurić, 6.a

Aplikacije

Glave su nam pognute više nego ikad prije. Toliko pognute da ne vidimo jedni druge. Svaka ruka grčevito drži svoj „virtualni svijet“ na dlanu. Sve informacije svijeta na jednom mjestu! Toliko toga imamo, a opet nemamo.

Ljudi u tramvajima više ne razgovaraju. Ne tako davno, mogao si se i nasmijati na neku šalu koju si čuo pet sjedala iza sebe. Toga više nema. Slika je sablasna; svaki drugi putnik u ruci drži svoj „pametni telefon“. Lica su uglavnom ozbiljna, ipak, ponekad im nešto izmami osmijeh – uglavnom šala koju je virtualni prijatelj stavio na Facebook. Sama po sebi tehnologija nije opasna i nije loša. Opasna je u načinu korištenja; od neprikladnih sadržaja do prekomernog konzumiranja. Ne bi bilo loše kada bi svaki mobitel ili tablet imao i uputstva, kao lijek – mjere opreza, doziranje i nuspojave. Možda bismo tada bili oprezniji.

Od tehnologije ne možemo i ne trebamo pobjeći, ali trebamo bježati od njenih negativnih utjecaja i polako početi skidati okove koji su nam zarobili misli, ruke i osjećaj za drugoga.

Osjećaj koji će u nama potaknuti da upitamo bližnjega kako je, je li mu teško i kako mu mogu pomoći.

OPASNE APLIKACIJE!!!

Snapchat: Putem Snapchata korisnici jedni drugima šalju fotografije i snimke te sami mogu odrediti koliko će taj sadržaj biti dostupan osobi kojoj je poslan nakon čega se „samouništava“. Upravo zbog toga mnogi vjeruju kako je ovo posebno sigurna stranica za slanje „osjetljivog“ sadržaja, ali fotografije sa Snapchata završe na pornografskim stranicama!

Whisper: Korisnici ove aplikacije dijele svoje ispovijesti, priče i misli, ali iako se reklamira kao anonimna, ona prepoznaje lokaciju korisnika koji na osnovu udaljenosti od nekog drugog s tom osobom mogu komunicirati.

Ask.fm: Jedna od najpopularnijih aplikacija među djecom i mladima. Na njoj se postavljaju potajna pitanja korisnicima koji potom na njih odgovaraju. Problem se javlja kad se djeca udruže protiv nekog i ponizavaju ga do iznemoglosti. Ova aplikacija dovedena je u vezi s devet slučajeva samoubojstava maloljetnika u SAD-u i Velikoj Britaniji.

Facebook je internetska društvena mreža, koju je 2004. godine osnovao Mark Zuckerberg, bivši student Harvarda. U svojim počecima, Facebook je bio namijenjen samo studentima sveučilišta na Harvardu koji su tim putem mogli međusobno komunicirati i razmjenjivati informacije. Danas ova web stranica ima više od 1.230.000.000 aktivnih korisnika. Facebook je ujedno najpopularnije mjesto za objavljivanja fotografija, s više od 14 milijuna novih dodanih fotografija dnevno. Mnoga djeca i mladi su „ovisni“ o ovoj aplikaciji, na kojoj provode jednu trećinu dana.

Paula Zdelar, 6.a i Iva Džajkić, 6.a

PROVJERI SVOJU OVISNOST O MOBITELU

1. Što napraviš kad čuješ da ti je stigla poruka na mobitel?
 - a) Odmah idem pročitati poruku.
 - b) Najprije završim zadatak koji sam započeo/započela, a onda pogledam poruku.
 - c) Ne obazirem se previše na poruku.

2. Koliko vremena dnevno provedeš na mobitelu?
 - a) Oko tri sata.
 - b) Oko dva sata.
 - c) Jeden sat.

3. Netko te želi nagraditi poklonom koji sam/sama možeš odabrati. Što bi bio tvoj idealan poklon?
 - a) Mobitel.
 - b) Odjeća.
 - c) Knjiga ili društvena igra.

4. Većinu vremena u danu provedem:
 - a) Na mobitelu ili na računalu.
 - b) Gledam TV.
 - c) Učim, čitam ili pišem.

NAJVIŠE ODGOVORA a)	NAJVIŠE ODGOVORA b)	NAJVIŠE ODGOVORA c)
PRAVI SI OVISNIK O MOBITELU Pokušaj malo više vremena provoditi vani, u prirodi ili možeš posuditi knjigu i pročitati ju, a možeš se i družiti s prijateljima!	NIJE LOŠE, ALI MOŽE BOLJE Nije sve u mobitelu ili televiziji jer ima i drugih zanimljivosti, knjige, npr.	SVAKA POHVALA! Bravo! Samo tako nastavi, na dobrom si putu!

Paula Zdelar, 6.a

Izvještaj sa sportskih natjecanja

KOŠARKA 7. i 8.r.

Učenici naše škole ove godine na prvenstvu grada igrali su pretkolo protiv OŠ Alojzija Stepinca i izgubili u uzbudljivoj završnici rezultatom 27:26. Imajući u vidu da su igrači naše škole bili svi mohom godinu, a neki i dvije mlađi od protivnika, ne smatramo ovo neuspjehom, tim više zato što je OŠ Alojzija Stepinca nastupila s vrlo jakom ekipom ove godine. Naši igrači pokazali su da se na njih može ozbiljno računati sljedeće sezone i očekujemo dobre vijesti, kao i prošle sezone kad su bili 5. u Zagrebu.

KOŠARKA 5. i 6.r.

Naša mlađa ekipa igrala je ove godine kvalifikacijsku utakmicu za ulazak u grupu i uvjerljivo svladala OŠ Augusta Šenoe rezultatom 28:7. U grupi smo igrali s OŠ Kajzerica i izgubili 24:20, Remetama i izgubili 20:15 (nakon što smo cijelu utakmicu vodili) i na kraju dobili OŠ Dobriše Cesarića rezultatom 41:13 gdje smo pokazali izvanrednu igru, izuzetno efikasnu i atraktivnu. Završili smo na 3. mjestu i ispali iz daljnog natjecanja jer su samo dvije ekippe ušle u završnicu među osam najboljih ekipa. Ne možemo se oteti dojmu da smo kvalitetom zasluzili prolaz, što smo i dokazali u zadnjoj utakmi-

ci, ali neiskustvo igranja završnica i *egal* utakmica koštala nas je boljeg plasmana. Ekipa je nastupila u sastavu: Butigan, Kvaternik, Vladić, Husnjak, Dobrinčić, Bilić, Surla, Bunjevac, Uremović, Đevenica.

ODBOJKA 7. i 8.r.

Osim tradicionalno dobrih košarkaša, zadnjih par godina stvorili smo i jak odbojkaški tim, koji je ove godine u 1. jakosnoj skupini odigrao pet utakmica, od kojih je dvije dobio (OŠ Ljubljana i OŠ Cvjetno naselje) i tri izgubio (od OŠ Trnsko, OŠ Medvedgrad, OŠ braće Radić). Završili smo na 5. mjestu i nedolazak igrača na zadnju utakmicu koštala nas je 4. mesta i prolaza dalje među 8 najboljih škola u Zagrebu. Za školu su igrali: Husnjak, Renić, Uremović, Zimakijević, Pavlović, Nikolić, Doko.

ODBOJKA 5. i 6.r.

Naši mlađi odbojkaši odigrali su samo jednu kvalifikacijsku utakmicu i izgubili od OŠ Prečko rezultatom 3:0. Ova utakmica poklapala se s košarkaškom pa smo i tu nastupili u nekompletном sastavu jer većina naših učenika igra i košarku i odbojku. Ovu ekipu vodila je naša profesorica Branka Biondić.

*Izvještaj pripremio i osmislio
Hrvoje Đurak, prof.*

Ove godine odlučili smo vas upoznati s nekim našim sportašima koji u sjeni „velikih“ i brojnijih sportova postižu odlične rezultate. Osim njih šestero koje smo odabrali, sigurni smo da ih ima još i da će nam se i oni javiti kako bismo o njima pisali u nekom od narednih brojeva.

Upoznat ćemo vas sa skokovima u vodu i s mažoretkinjama. U društvu triju djevojaka našao se i jedan mladi perspektivni plivač i dva košarkaša.

Skokovi u vodu

Skokovi u vodu natjecateljski su sport u kojem je skakaču cilj što efektnije, uz prezentaciju akrobatskih i gimnastičkih elemenata tijekom skoka, skočiti s povišenog mjeseta. Skokovi u vodu standardni su olimpijski sport iako se često izvode i kao rekreativska na prirodnim ili umjetnim kupalištima. Dvije su osnovne discipline skokova u vodu: skokovi s odskočne daske te skokovi s tornja. Skokovi s odskočne daske izvode se s elastične daske koja prilikom odraza daje dodatni impuls skakaču čime se postiže viši i energičniji skok. Skokovi s daske izvode se na visini 1-3 metra od vodene površine. Tornanj je čvrsto, betonsko ili drveno odskočište, na visini 5-10 metara od vodene površine. Natjecanje se izvodi u muškoj i ženskoj konkurenciji. Na Olimpijskim igrama u Sydneyu 2000. godine uvedena je i disciplina sinkroniziranih skokova gdje dva natjecatelja iste momčadi izvode istovremeno identičan skok, te se osim težine elementa ocjenjuje i sinkronizam oba skoka. U Zagrebu trenutno djeluju četiri kluba za skokove u vodu: Trešnjevka, Medveščak, Dive i Nemo. U ostatku Hrvatske su:

Primorje u Rijeci, Zadar i Arno u Zadru te Dupin u Splitu. Treninzi se sastoje od četiri djela: gimnastika, trampolin, skakanje u vodu i plivanje.

Cora Borković, 6.a

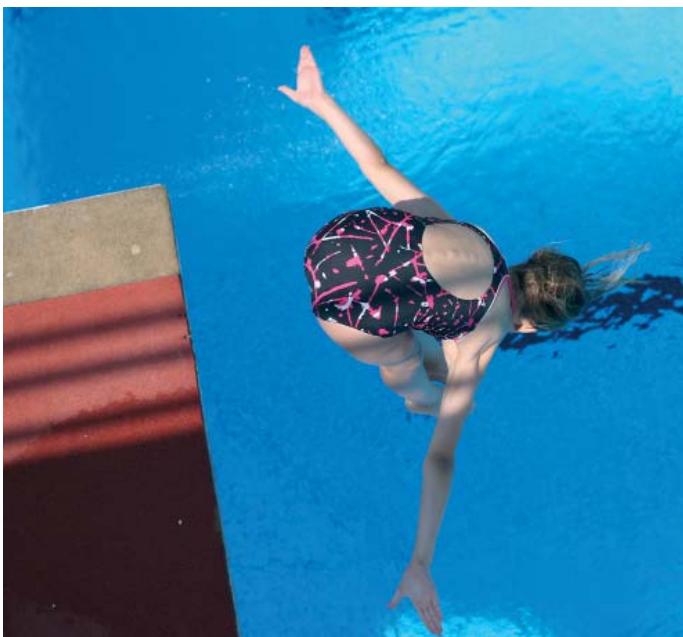
CORA BORKOVIĆ, 6.a – SKOKOVI U VODU

Treniram skokove u vodu otprilike 1 i pol godinu. U početku je to bilo više rekreativno nego natjecateljski sve dok me trenerica Mariana nije stavila u kategoriju s djevojčicama koje treniraju 3-6 godina. Počela sam na dasci od 1 metra, a kasnije sam se natjecala i na dasci od 3 metra. Kako je trenerica vidjela da brzo napredujem, prebacila me kod trenerice Nataše kod koje imam češće i napornije treninge. U međuvremenu sam se počela natjecati na tornju od 5 metra i kategoriji sinkro s prijateljicom Majom Ferenčić. Preporučam skokove u vodu svima jer je to jako lijep sport koji uvijek ostaje zanimljiv i uzbudljiv. Puno putujemo i nema nas puno, pa smo svi prilično bliski. Za ovaj sport potrebna je hrabrost, malo spretnosti i razgibljivosti.

KARLA DI GIUSTO, 5.a – SKOKOVI U VODU

Bavim se skokovima u vodu i članica sam kluba za skokove u vodu Medveščak od svojih pet i pol godina. Uz trenerice, na treninzima koji se sastoje od „suhog“ dijela u dvorani i „mokrog“ na bazenu, učimo razne vrste skokova. Počela sam s jednostavnim skokovima na noge, „ulascima“ na glavu, a sada skačem već komplikirane kao dva salta naprijed i straga, povratni skok i uzvratni.

Počela sam trenirati s pet i pol godina, od 2009. godine. Na početku sam trenirala dvaput tjedno, a sada imam i do četiri ili pet treninga tjedno koji svaki traju dva do tri sata, ovisno o danu.

Moj najbolji rezultat je drugo mjesto na dasci od jedan metar na državnom prvenstvu u Rijeci prošle godine, te treće mjesto na dasci od tri metra isto tamo. Na međunarodnom natjecanju u Trstu osvojila sam zlato 2013. godine na dasci jedan metar.

Skačem i s tornja, odnosno 5 m visine i 10 m visine.

Nažalost ponekad izostajem iz škole i to mi je teško nadoknaditi, ali moram jer kada imam natjecanje u Grazu, Trstu, Rijeci i Zadru idem s klubom na par dana. Najljepše putovanje mi je bilo nedavno u Aachen u Njemačkoj kada sam putovala prvi put avionom. Tada sam skakala sa skakačima iz Kine, Rusije, Finske, Švedske i puno drugih zemalja koje ne znam ni gdje su :-)

Kinezi su mi super, cure su mi poklonile neke sitnice, a ja sam njima poklonila nešto zauzvrat...

LOVRO BALEN, 6.a – PLIVANJE

Odabrao sam plivanje zato što volim taj sport i oduvijek sam htio postati plivač. Trenirati sam počeo prije šest godina (u prvom razredu). Treninge imam šest puta tjedno po 2-3 sata. Najbolji rezultat koji sam ostvario je prvo mjesto na Regionalnom natjecanju u Zagrebu.

Zbog natjecanja često izostajem iz škole, nažalost. Najbolje putovanje koje mi je ostalo u sjećanju je putovanje u Zadar.

IVAN PAVLOVIĆ, 7.c – KOŠARKA

Košarku treniram četiri puta tjedno, a trenirati sam počeo u petom razredu. Najbolji rezultat koji sam ostvario je drugo mjesto na Državnom prvenstvu. Zbog košarke ne izostajem puno s nastave. Najbolje putovanje je ono u Pazin jer su domaćini bili odlični.

MAJA IVANDIĆ, 7.c – BRZO KLIZANJE

Brzo klizanje treniram šest puta tjedno, a s treninzima sam započela u četvrtom razredu. Najbolji rezultat koji sam ostvarila je prvo mjesto na 500 m u kategoriji juniori D. Iz škole zbog klizanja izostajem samo ponekad, a najbolje putovanje mi je putovanje u Budimpeštu jer sam upoznala nove prijatelje i nove metode treninga.

MISLAV JONJIĆ, 7.d – KOŠARKA

Košarku treniram četiri puta tjedno (timski) i još tripun na individualnim treninzima. Trenirati sam počeo u drugom razredu. Najbolji rezultat koji sam ostvario je drugo mjesto na Državnom prvenstvu. Zbog košarke ne izostajem puno s nastave. Najbolje putovanje je ono u Sarajevo jer smo osvojili turnir i odlično se zabavili.

MAŽORETKINJA NIKA BRAJKOVIĆ, 6.c

Zašto mažoretkinje? Zato što to nije sport, aktivnost, već je to način života. Biti najveći ponos grada: NEPROCJE-NJIVO. Put do uspjeha je trud. Nije lako. Nije lako svaki dan vježbati po sat-dva, no ako želiš postići konačni cilj, trudiš se svim snagama. Mažoretkinje su nešto posebno, nježno. Mažoretkinje su velik dio mog života. Cure u timu su mi druge sestre, dvorana drugi dom, trenerica druga majka, štap najbolji prijatelj i seniorski 1A najveći san! Neprocjenjiv je osjećaj na leđima nositi ime svoga grada i predstavljati ga drugima. Neprocjenjiv je osjećaj otplesati koreografiju i čuti pljesak svih ljudi. Neprocjenjiv je osjećaj kada te netko pita treniraš li što, a ti odgovoriš *mažoretkinje*. Neprocjenjiv je osjećaj bio dio tima, ZAGREBAČKIH MAŽORETKINJA!!! Mnogo boli, vremena i strpljenja treba, ali ako to zaista voliš, nije ti teško. Mažoretkinje su me naučile da se borim i ne odustanem. Padne ti štap? Ne, to nije kraj svijeta. To je samo poticaj da još više vježbaš i da jednom s ponosom možeš reći: DA, JA SAM ZAGREBAČKA MAŽORETKINJA!!

Kad nemamo priprema i prvenstva, treniram svaki petak navečer i subotu prijepodne. Kad su pripreme, treniramo svaki dan par sati. Uglavnom kad vi imate proljetne, zimske i ljetne praznike, mi treniramo svaki dan. Ove godine smo za zimske praznike imali ponekad i dva treninga dnevno. S obzirom da nam je europsko uvijek zadnji

vikend u rujnu ili prvi vikend u rujnu, treniramo skoro cijeli osmi mjesec.

Mažoretkinjama sam se počela baviti kada sam krenula u 2. razred. Trenirala sam dvije godine, i kada sam krenula u 4. razred, ušla sam u formaciju i od tada sam kadetski 1A sastav koji ide na natjecanja i donosi medalje. Svi rezultati su mi najbolji jer uvijek osvojimo zlato, odnosno 1. mjesto.

Iz škole izostajem samo kad su natjecanja, nastupi i kad imamo pripreme za natjecanje.

Najbolje putovanje mi je bilo u putovanje u Rumunjsku. Vozili smo se do Rumunjske više od 20 sati, ali to vrijeme provedeno u busu s curama je neprocjenjivo. Puno

pjesme, plesa, zezancije, tulumu, i vrijeme do Rumunjske prođe u trenu. Tih par dana u Rumunjskoj bilo je super. Svašta smo vidjeli, a između ostalog upoznali i rumunjskog Draculu. Vidjeli njegov dvorac i okolicu. Službeno otvaranje europskog mažoret plesa bilo je ispred dvorca Vladu Dracule pod bakljama. Bilo je lijepo i nezaboravno. I tamo smo, naravno, po tko zna koji put, obranili titulu europskih prvakinja i osvojili zlato.

Zagrebačke mažoretkinje **18 puta su prvakinje Hrvatske i 13 puta prvakinje Europe.**

Grof, Ban, Kralj, Karlo Velki

I dem ja tako školskim hodnikom i sretnom Bana, Grofa, Kralja i Karla Velkog... Ovo nije početak vica niti početak bajkovite priče maštovitog učenika naše škole! Ovo je moguća situacija jer hodnicima naše škole hodaju i u našim klupama sjede baš oni: Ban, Grof, Kralj. To nam nije bilo dosta pa smo od drugog polugodišta u školu primili i Karla Vel(i)kog!

Zanimljivosti

Luka **Ban**, 8.b, Leonardo **Grof** Husnjak, 8.a, Ivona **Kralj**, 2.b, Fran i Sven **Kralj**, 3.c, Anja **Kralj**, 5.a, Karlo **Kralj**, 7.d i **Karlo Velki**, 8.b učenici su naše škole. Kako su trojica od njih osmaši, morali smo požuriti i podijeliti sa svima ovu informaciju. Sad će vam sigurno boravak u školi biti ugodniji jer znate da dijelite prostor s tolikim plemićima i slavnim povijesnim osobama!

Iva Pranić, 6.b

Leo Levarda, prof.

Još jedna zanimljivost izdvaja našu školu od drugih škola ne samo u našem kvartu, ne samo u Zagrebu već i u cijeloj Lijepoj Našoj. Mi se možemo pohvaliti uspješnim sudjelovanjem našeg učitelja na popularnom kvizu Potjera. Ispričavamo se zbog nepotpune informacije: možemo se pohvaliti sudjelovanjem dvaju profesora u Potjeri! U dvjema različitim emisijama svoje znanje pokazali su naši profesori Hrvoje Đurak i Leo Levarda. Pobjedama, zajedno sa svojim timovima, pokazali su kako to rade pravi Meštri! Vjerujemo da su i ovim sudjelovanjem bili uzor svojim učenicima i pokazali da je znanje uvijek IN!

Hrvoje Đurak, prof.

